

dublett

Utopia

Tema: TSI
Se sidene:
11, 12, 13 og
14

S T U D E N T A V I S A I T T R O M S Ø

Nr. 8 11 DESEMBER 1991, 15. - ÅRGANG

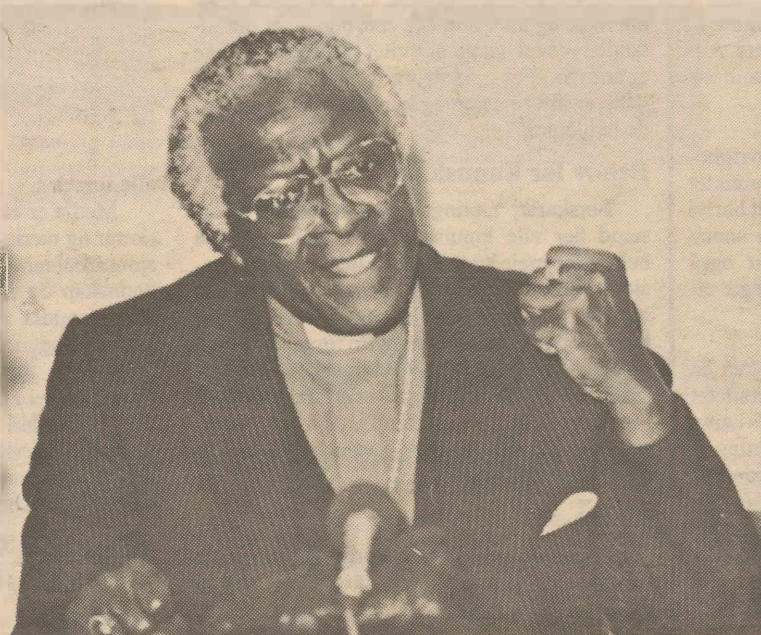
TAKK, Tromsø

Takk, Tromsø-studenter, for at dere sa nei til Totaltidlene i 1987-89, sa fredsprisvinner og erkebiskop Desmond Tutu under sitt Tromsø-besøk. Tutu var tydelig imponert over studentene som sa nei til fem millioner i dannelsstipender på tross av press fra universitetsledelse og næringsliv. Begrunnelsen var Totals engasjement i Sør-Afrika.

Deres prinsippfaste standpunkt er en av mange dråper som har vært avgjørende for at freden nå er i ferd med å ryte ut i Sør-Afrika, sa biskop Tutu i en varm og engasjert tale til studentene.

Desmond Tutu var en av fire nobelprisvinnere som besøkte Tromsø i forbindelse med Nobelstiftelsens 90-årsjubileum. Sammen med den nord-irske fredsprisvinneren Mairead Corrigan Maguire formidlet han budskapet om fred, frihet og glede på tvers av rase- og meningsforskjeller, og inviterte Tromsø-studentene til å bli med å feire freden i Sør-Afrika.

Se side 4 og 5

Søkelys på studentpolitikken

Unni Sandbukt, gammel studentpolitiker, er en av de som i dette nummeret ser på fremtiden for studentpolitikken i Tromsø

Se side 8,9 og 10

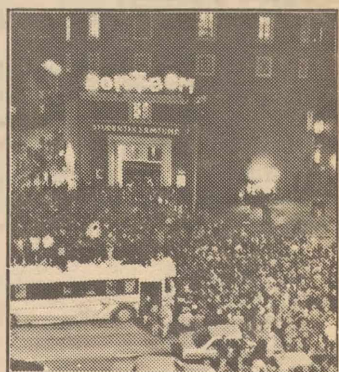
Barnehageplasser fordobles

All grunn til å glede seg for smårollingene: Fra våren blir det drastisk bedring i antallet barnehageplasser her i Tromsø.

Se side 7

UKA - 91 i Trondheim

Utopias utsendte medarbeider har vært på studentuka i Trondheim. Her bilde fra avdukingen av UKE-navnet.

Rapport på side 19

Norges DYRESTE professor

Intervju med Jens Edwin Andreassen, IRV

Se side 17

Åpningen av labyrinth ble en fargerik opplevelse. Tromsø har med dette fått en av Norges peneste universitetsområder. Les intervju med skaperen av labyrinth, Guttorm Guttormsgård.

Se side 15

Total: Forskningsformidling Hva nå?

Under sitt besøk her i Tromsø nylig berømmet erkebiskop Desmond Tutu tromsøstudentene for deres innsats mot apartheid. Spesielt fremhevet han det faktum at vi sa nei til 5 millioner fra oljeselskapet Total i protest mot selskapets engasjement i Sør-Afrika.

L E D E R

Studentene i Tromsø kan med rette være stolt av det som skjedde i 1987/88. Da vi sa nei viste vi at det var et reelt nei, det kostet oss noe. Det er ingen tvil om at det kunne blitt bygget mange studentboliger for denne summen. Til tross for dette var det altså et overveldende flertall som sa nei på de hovedallmøtene som ble arrangert i denne perioden.

Mange kritiserte studentene for dette vedtaket. Universitetsdirektøren, Harald Overvaag, sa at hvis studentene sa nei til disse millionene ville det få store følger for andre sponsormidler som tilfaller Universitetet i Tromsø. Daværende fylkesmann i Finmark, nåværende stortingsrepresentant, Anders Aune, kalte det en skandale at ikke studentene tok imot pengene.

Tiltross for slik massiv kritikk fra øvrigheten sa altså studentene nei. Dette standpunktet har studentene holdt fast ved siden. Det har vi all grunn til å rose oss selv med. En annen konsekvens av studentenes vedtak var også andre høyskoler, blandt dem Bodø, fulgte etter med tilsvarende vedtak.

Like konsekvent i sine handlinger kan en desverre ikke si at ledelsen ved universitetet har vært. Det er påfallende at studentenes kamp holdes opp i taler ved høytidelige anledninger. Det som sies i disse talene står i skarp kontrast til det syn som universitetet hele tiden har forfektet. Da studentene sa nei til pengene ble det like etter opprettet et stipend for studenter som ville studere i Frankrike. Pengene ble stilt til rådighet av Total. Utopia avslørte i 1989 at disse pengene stod urørt. Ingen studenter hadde til da, 89/90 søkt på disse stipendene. Studenten holdt fortsatt fast ved sine prinsipper.

Da vår nye rektor, Ole D.Mjøs, tok over uttalte han at Totalstipendet burde legges ned fordi en ville vise solidaritet med kampen mot apartheid, og fordi stipendet var en belastning. Like etter endret han totalt synspunkt og forsvarte oppretholdelsen av stipendet. Hvorfor? Er det fortsatt slik at ledelsen ved universitetet ikke vil støtte eventuelle sponsorer, eller synes de det er greit at vi på den ene siden støtter kampen mot apartheid, mens vi på den andre siden opprettholder kontakten med selskap som står på boikottlisten.

Det er greit at studenter og ledelse har et forskjellig syn på hvordan universitetet skal forholde seg til Sør-Afrika. Det som imidlertid er viktig uansett syn er at en konsekvent. Det kan vi desverre ikke se at universitetet har vært eller er i denne saken.

Fremover er det vårt håp at Universitetet i Tromsø fortsatt blir kjent som det universitetet i Norge som tør å ta upopulære standpunkt. Sluttstrek kan snart settes i Total saken, men den har vist at studenter kan oppnå mye hvis de bare står samlet. Slik kan den være en nyttig lærdom fremover.

Rektor Ole D.Mjøs tar i denne kronikken for seg forholdet mellom forskere, media og allmengjøring av forskningresultata. Mjøs sier blant annet at det er viktig at forskere selv ser nytten av at deres forskningresultat kommer ut i en form som gjør at folk flest kan nyttiggjøre seg dem. Mjøs ønsker videre at UiTø blir et foregangsuniversitet i dette arbeidet.

Nyleg heldt FORUT, Fiskeriforskning og UiTø eit to dagars seminar og kurs i forskningsformidling. Første dag var lagt opp med ein foredragsdel og paneldiskusjon, andre dag var ein kursdel. Her vart deltakarane inndelte i grupper og hadde praktiske øvingar.

I innbydinga til seminaret heitte det: "Vi lever i ein komplisert verd. Dei politiske, økonomiske og teknologiske endringane er omfattande. Vår daglege aktivitet er prega av slike endringar. For å forstå og for å kunne ta del i dette er informasjon og kunnskap av avgjerande betydning."

Behov for kunnskap

Forskarar, næringsliv og offentleg verksemd har alle kunnskap, men dei har også behov for meir kunnskap, i alle høve informasjon. Tilrettelegging og formidling av informasjon er derfor ein kritisk faktor. Eigen kunnskap må utviklast til nytte for andre. Forskarane har tilgang på ny kunnskap. I forskningsarbeid blir kunnskap og erfaring nytta til vidare utvikling av ei komplisert verd. Føresetnaden for slik utnytting er at arbeidet blir gjort kjent og forstått.

Media

Spørsmåla er: Korleis formidla kunnskap til nytte for andre? Korleis få sagt det slik at

Foto: Arkiv

alle forstår?

Media er ein viktig formidlar mellom forsker og næringsliv. Journalistar og informasjonarbeidarar har ei viktig rolle i å spreie kunnskap og informasjon. Dei tek imot og skal formidla vidare. Derfor er det viktig at forskarar og media gjensidig forstår kvarandre. Målgruppa for seminaret var i første rekke forskarar ved FORUT, Fiskeriforskning og UiTø. Men også media og næringslivsfolk var inviterte til første dag. Eg trur alle hadde godt utbytte av seminaret, men det burde ha vore langt fleire deltakarar frå UiTø.

Stiftelse etablert

I Januar 1991 blei "Stiftelsen forsknings-

formidling" etablert. Stiftelsen skal byggje opp som eit nettverk av folk som arbeidar med forskningsformidling/informasjon kring i landet, innan universitet, høyskolar, forskningsorganisasjonar og næringsliv. Aashild Erla sen er førebels den einaste tilsette i stiftelsen. Ho har i fleire år arbeid med å opprette landsomfattande organisasjon for å styrke forskningsformidlinga i Norge. Stiftelse skal konsentrere arbeidet om tre område: Samarbeid for å etablere populærvitenskapelige tekniske etter mønster fra amerikanske Science Centers, stimulere til meir "forskning på TV" etablere ein eller fleire landsdekkande publikasjonar som skriv seriøst og populært om sidar ved forskninga.

UiTø eit "foregangsuniversitet"

Informasjonsavdelingane ved Fiskeriforskning, FORUT, og Universitetet i Tromsø arbeider aktivt for gjensidig forståing mellom forskarar, næringsliv/offentleg verksemd og media. For å oppnå ei slik målsetjing må det gje informasjon til, og søkja informasjon kvarandre. Eg ynskjer at UiTø skal bli "foregangsuniversitet" i forskningsformidling. Vi har ei mengd gode hovedfagsoppgaver, doktorgradsavhandlingar som ikkje er gjeldende for samfunnet. Dette bør gjerast. Forskningsformidling må bli ein naturleg del av forskningsverksemda ved UiTø.

Kunnskapen må ut

Vi har ikkje rett til å "halda på" den kunnskapen. Han må ut til folket. UiTø skal vere eit samfunnsnært universitet. Då kunnskapsbasen ut til samfunnet i ei tilgjengleg form. Vi har alle eit ansvar - universitetsleiing, informasjonsavdelinga og institutt. Men framfor alt er det forskarane sitt ansvar spreie kunnskapen ut til folket.

Eg ynskjer at forskningsformidling skal stå på dagsorden ved UiTø. Eg ynskjer at forskningsformidling skal bli ein naturleg del av forskningsverksemda ved UiTø - Men må populærvitenskap vera meriterande for universitetskarrieren!!

Økte husleiepriser

Studentsamskipnaden har igjen presentert sitt årlige budsjett. Ingen sjokkerende husleieøkninger dette år. Snarere tvert i mot. Et budsjett preget av nøkternhet og beskjedenhet ser ut til å være neste års trend. Lite å gripe fatt i for studenttillitsvalgte ser det også ut til, noe studentrådets behandling av budsjettet bar preg av. Uten nevneverdig debatt, ble studentutvalgs forslag til vedtak tatt til følge.

Kommentar

Dag Digernes

Studentutvalgets behandling av budsjettet bar preg av at man enda ikke har tatt noe standpunkt til hvordan man skal forholde seg til velferdsspørsmål og vår egen samskipnad, etter at husleieaksjonen ble avsluttet. Studentutvalget la i studentrådet opp til en relativt detaljert behandling av budsjettet, hvor man inviterte studentrådet til å gjøre vedtak om alt

fra priser på middag til prinsipperklæringer om hva semesteravgiften skal brukes til. Mangelen på overordnet politikk, gjør imidlertid at vedtaket "spriker". Det er f.eks. umulig ut i fra vedtakets ordlyd å slutte seg til om studentene i Tromsø nå ønsker å forholde seg til de økonomiske rammer man har for drift av velferdstilbud og å prioritere innenfor disse eller om studentene fortsatt tar stilling til velferdsspørsmål ut fra slik de ønsker at det skulle være ideelt sett.

Husleieaksjonen rammer lokalt

Verd å merke seg i dette budsjett er husleieøkningene. Riktignok stiger de mer enn kostnadsnormen gjør, men den generelle husleieøkningen er i år på fattige 5%, med unntak av Prestvannet Studenthjem som får en økning på 7%. Selv om ikke studentenes aksjoner mot fjorårets budsjett bar de frukter man ønsket seg, virker det som samskipnadens ledelse ikke ønsker å provosere studentene. Det er imidlertid hevet over tvil at ut i fra en bedriftsøkonomisk synsvinkel burde husleiene vært øket enda mer. Sikkert greit for de som bor i dag, men litt mindre greit for de som må bo i fremtiden. Et paradoks også for de aksjonsvenlige at aksjonen ser ut til å ramme lokalt, til tross for forsikringer og ønske om at dette skulle være en aksjon rettet mot sentrale myndigheter. Vi betaler m.a.o. vår egen aksjon.

På bakgrunn av studentutvalgs innstilling gjorde også studentrådet i sin uttalelse vedtak om at foreldrebetalingen i barnehagene er høy. Ikke det at man er uenig i dette. Men det tid foreldrebetalingen er ca. kr. 600 lavere enn kommunal sats (mot lik kommunal sats i 1 år siden), og det altoverskyggende problemet er mangel på plasser overhodet, virker vedtak rett og slett ikke vel fundert. Tar man betraktning at studentsamskipnaden i det siste virkelig har anstrengt seg for å skaffe flere studentbarnehager, ser det ikke mye bedre ut. Det er bra at studentsamskipnadens arbeid med barnehager ser ut til å få resultater. Men vi skulle også gjerne sett våre tillitsvalgte bli bresjen for dette arbeidet.

Må ikke miste initiativet

Avslutningsvis synes det som det er stor grunn til å gi ros til studentsamskipnaden og studentenes tillitsvalgte. Ut i fra en helhetssynsdering av budsjettet har tydeligvis studentsamskipnadens ledelse lagt vekt på å holde en lav kostnadsvekst og en lav prisstigning. Studentutvalget og studentrådet har tydeligvis problemer med å håndtere denne situasjonen samtidig som man har unntatt å rydde opp i vakuumet etter boligaksjonen. Hvis vi ikke slipper å miste initiativet helt i styringen av vårt velferdstilbud, må det gjøres et skjønnert velferdspolitikken.

Utopia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø.

Avisa kommer ut 10 ganger i året, og gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden i Tromsø.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Redaksjonens adresse er: Utopia - Studentavisa i Tromsø, Postboks 678, 9001 TROMSØ, Telefon (083) 44 283.

Ansvarlig redaktør: Geir Hatling

Redaksjonssekretær: Lars Bjørgum

Fotoansvarlig: Oddgeir Sagerup

I redaksjonen: Tore Vik, Bodil B. Johansen, Thomas Sæthre, Harald Dag Jølle, Sten-Rune Roland, Erik Ødegård, Ingveig Wahl, Roy Østensen, Anna Katarina Grova, Terje Thomsen, Trine Jacobsen, Anders Røeggen, Maureen Kidd, June P. Knutsen, Øyvind Eggen, Jan A. Hårvik, Hilde Bersvenden, Siri S. Bentsen, Kristin R. Kjøllevold, Pål Iversen

Lay-out: Geir Hatling, Øyvind Eggen og Ingveig Wahl

Sats og ombrekking: Kai Friis Grafiske

Repro og Trykk: Bladet Tromsø

Opplag: 4000 eksemplarer.

Annonspris: kr. 5 pr.sp.mn. (Rabatt på store annonser.)

Neste annonsedeadline: 8. februar 1992

Neste nummer av Utopia: 15. februar 1992

“Stillings”—krig ved UiTø

Uansett hvor mange nye stillinger Universitetet får i et statsbudsjett, klarer man ikke å bli enige om hvordan den lokale fordelingen skal foregå. I årets statsbudsjett har universitetet fått 73 nye faste stillinger, og debatten om fordelingen av disse er like frisk som den alltid har vært.

Dag Digernes

To syn

Etter hva Utopia erfarer er det to syn som strides i år. For det første om det skal være forskningspolitiske hensyn som skal ligge til grunn for tildelingen. Det andre er om det er undervisningshensyn som skal ligge til grunn. Tradisjonelt har kampen

også vært sterk mellom de “harde” realfagene med medisin i spissen og den “myke” humanistiske fagene representert ved ISV/ISL. Det er særskilt den høye studenttilstrømmingen den senere tid det her tenkes på. Men ikke bare slike hensyn spiller inn. Med hver faste stilling følger det også med forskningsmidler.

Gammel ordning

Tidligere var det slik at departementet fordelte stillingene etter anbefaling fra undervisningsinstitusjonen. Lokalt var derfor stillingsdebatten for neste års universitetsbudsjett den viktige for fagmiljøene. I dag blir stillingene delt ut i en “pott” og universitetet bestemmer selv hvilke fagmiljøer som skal få tildelt nye stillinger. Det er derfor universitetsstyret som foretar den endelige fordeling.

Mange nye studenter

Studentrepresentant i Universitetsstyret, Espen Kristensen, uttaler til Utopia at tiden nå bør være kom-

met til å prioritere studentene. Han mener at man nå bør gå kritisk gjennom universitetets utbyggingsplaner. Vi bør nå benytte anledningen til å styrke de små og personavhengige miljøene. Spesielt de som har en presset situasjon på undervisningssiden med mange nye studenter. Ønsker universitetet å ta vare på studentene som ressurs bl.a som fremtidige forskerrekutter må disse tas vare på allerede nå. Kristensen påpeker videre at han ikke er blind for at undervisningen må være forskningsbasert, men hvis ikke studentene blir fulgt opp med god undervisning vil vi miste fremtidige forskerrekutter.

Ledelsens syn

Assisterende direktør ved Universitetet, Jan Larsen, sier i en kommentar til Kristensens utsagn at dette er et perspektiv ledelsen vil ha med seg når de kommer med sin anbefaling til Universitetsstyret. Forøvrig understreker han at det er universitetsstyret som tar den endelige beslutning i denne sak.

Foto: Oddgeir Sagerup

Ønsker flere stillinger

Fagområdet medisin har fremmet et ønske om et ikke ubetydelig antall nye stillinger. Dekanus ved fag.med., Jarle Aarbakke fremholder i en kommentar til Utopia fortrinnsvis økt studenttilstrømming som grunnlag for kravet om nye stillinger, og er forsåvidt også enig med Kristensen. Han uttaler at fagområdet medisin har hatt omtrent 0-vekst i stillinger siden 1988, mens derimot studenttallet har økt med 50%. Selv om fagområdet har stordriftsfordeler, er det begrenset hvor lenge dette kan kompensere for manglende ressurstilgang. Fag-

området skal også utvide opptaket av medisinestudenter fra 50 til 60 pr. år. Om ikke dette blir fulgt opp med nye stillinger, vil ikke fagområdet være i stand til å ta opp de nye studentene, og disse vil bli kanalisert til Bergen eller Trondheim. Resursene og studentene vil dermed forsvinne ut av landsdelen. Til slutt understreker han at fagområdet medisin ikke er noen homogen masse og at også de har små og sårbare miljøer. Han mener imidlertid at det burde være mulig å tilfredsstille alle denne gangen.

Sats på humanistiske fag

Leder ved Institutt for Samfunnsvitenskap, Helge O. Larsen, er enig med Kristensen. Men vil tilføye at man nå bør satse på de humanistiske fagene. Dels begrunner han dette i at universitetet har fått uforholdsmessig mange stillinger til eksperimentelle fag i forhold til de humanistiske fag. Universitetet har derfor fått en stadig sterkere “realfagsprofil”. Han trekker også frem Kirke- Undervisnings- og Forskningsdepartementets uttalelse fra i fjor om at universitetet i tromsø nå bør tenke på å konsolidere sin stilling. Dette bærer hans mening innebære at man er forsiktig med særskilt nye kostnadskrevede fag.

Larsen understreker at ISV/ISL har tatt mesteparten av studenttilstrømmingen de siste år. Disse instituttene har til sammen hatt en økning i studenttallet på 50% på to år. Det er derfor disse instituttene som har tatt mesteparten av belastningen med å holde universitetet “åpent”. Dette har etter hans mening ført til stor belastning på enkelte fagmiljøer. For å illustrere dette viser han til at enkelte avdelinger er “store” med hensyn til studenttall, men har bare 4-6 faste stillinger. Disse skal sørge for undervisning og veiledning både på grunnfag, mellomfag, hovedfag og doktorgradsstudier.

Studentråd—NEI til Utopia

Studentrådet har avslått Utopias søknad om ekstrabevilgninger til neste år. Utopia risikerer nå å måtte innskrenke driften for 1992. “Et slag i ansiktet for oss som har prøvd å få avisen på rett kjøp”, uttaler Utopias redaktør, Geir Hatling.

Dag Digernes

I forbindelse med studentrådets behandling av samskipnadens budsjett, ba Utopia studentutvalget om å anbefale studentrådet en ekstrabevilgning for Utopia til neste år. I sin innstilling til studentsamskipnadens styre avviser imidlertid studentrådet dette. Bakgrunnen er bl.a. negativ innstilling fra studentutvalget

Anstrengt økonomi

Det har lenge vært kjent at Utopia har hatt en anstrengt økonomisk situasjon i høst. Dette på bakgrunn av dårlig økonomistyring første halvår samt akkumulert underskudd fra tidligere år. Helt siden Utopia fikk ny ledelse i begynnelsen av semesteret har økonomiarbeidet hatt første-

prioritet. Utopia har bl.a. vært i forhandlinger med universitetets og samskipnadens ledelse for å finne løsninger på krisen.

Studentrådet gir hvert år en uttalelse til samskipnadens styre ang. tildelingen av midler fra samskipnaden til såkalte “studentsosiale tiltak”. Under denne posten gis støtte til Utopia, Studentsamfunnet, TSI og andre. Studentrådet gjør sitt vedtak på bakgrunn av studentutvalgets innstilling. På bakgrunn av de økonomiske vanskeligheter søkte Utopia om en ekstrabevilgning for neste år. Under studentrådets behandling av denne saken ble imidlertid Utopias ønske ikke imøtekommet. I sitt vedtak sier studentrådet at hverken noen ekstrabevilgning eller ettergivelse av gjeld bør komme på tale.

Ingen særstilling

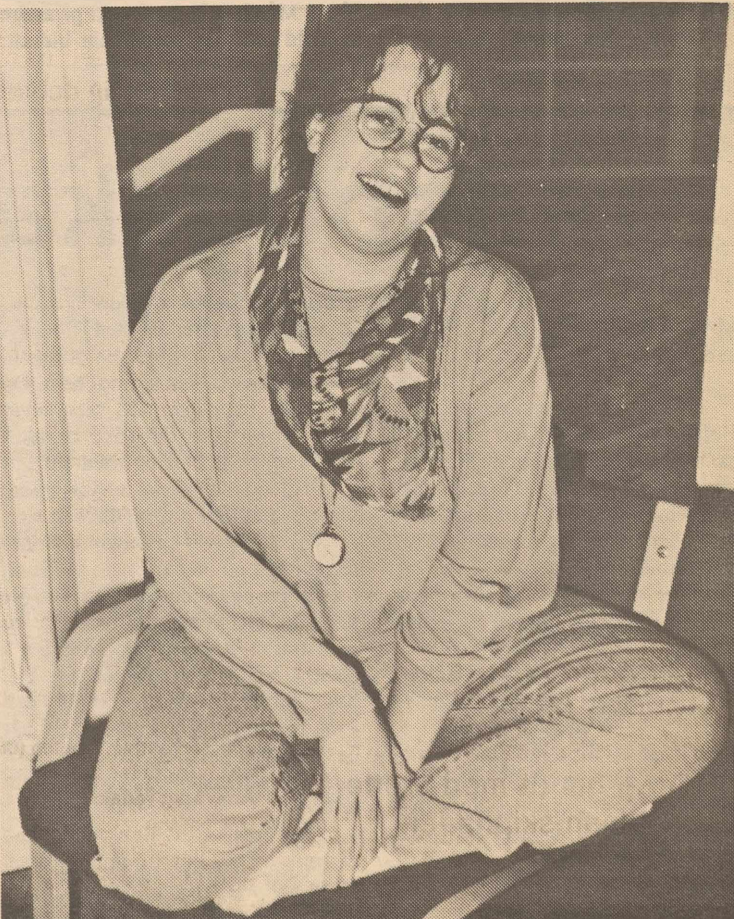
Studentutvalgets leder, Marit Engebretsen, uttaler til Utopia at avisen ikke står i noen særstilling i forhold til andre studentorganer som får støtte fra denne posten, og at en ekstrabevilgning til Utopia vil gå ut over de andre som får støtte. På spørsmål om ikke Utopia står i en særstilling som Tromsøstudentenes egen avis og talerør og derfor burde sikres drift, støtter hun dette syn, men finner likevel ikke at Utopia kan tilgodes på bekostning av andre tiltak. Hun fremholder videre at studentut-

valget støtter arbeidet med å få Utopia på rett kjøp, men at det må søkes utradisjonelle løsninger. Utopia bør også vurdere sin driftsform for å se etter muligheter for besparelse og eventuelt se om det er mulig å få økt annonseinntektene.

Bjørnetjeneste

Utopias redaktør, Geir Hatling, mener studentutvalget med dette har gjort Utopia en bjørnetjeneste. For det første er annonsemarkedet begrenset i Tromsø, for det annet er det ikke mulig å få til så drastiske besparelser uten å måtte gå til nedskjæringer både m.h.t. antall utgivelser og sidetall. I tillegg mener han at studentutvalget undergraver arbeidet med å rette opp økonomien i avisen. “Det er et dårlig signal til omverdenen at studentene ikke vil støtte sin egen avis. Jeg er redd for at andre vil være mindre villige til å hjelpe oss nå som studentene selv ikke vil. Slik vi føler det blir også Utopias nye ledelse lastet for den gamles synder”, uttaler han videre.

Utopias ledelse vil fortsatt arbeide med å finne løsninger på økonomiproblemene. Slik situasjonen er for tiden, ser det imidlertid ut til at Utopia må revidere sitt budsjett for neste år. Det som man nå særskilt må vurdere er innskrenkninger med hensyn til antall utgivelser og antall sider.

Budsjettsprekk eller krise? Budsjettsprekk sier leder av Studentutvalget, Marit Engebretsen. Foto: Oddgeir Sagerup

Et varmt møte

Fire nobelprisvinnere besøkte Universitetet i Tromsø forrige uke i forbindelse med Nobelstiftelsens 90-årsjubileum. Fredsprisvinnerne Desmond Tutu og Mairead Corrigan Maguire tok all medias oppmerksomhet og fanget de

fleste studentenes interesse, så fysikeren Antony Hewish og kjemikeren Jerome Karle ble ganske anonyme utenfor sin fagkrets. Mellom innfagkretsen ble de to siste mottatt med forventning og glede, og et tettpakket program

—Freedom is breaking out

- Friheten bryter ut i det sørlige Afrika, og Tromsø-studentenes boikott av Totalmidlene i 1987-89 er en av de mange dråpene som har bidratt til denne utviklingen. Jeg er glad og imponert over den viktige avgjørelsen studentene tok ved å si

nei til pengene fra Total, sa erkebiskop Desmond Tutu til Utopia under Tromsø-besøket i forrige uke. Til nærmere 1000 studenter i en fullsatt foajè i MH-bygget takket han varmt og engasjert for innsatsen og for støtten.

- Deres prinsippfaste standpunkt har vært avgjørende i utviklingen mot et rettferdig styre. Den politiske markeringen har vært svært viktig, selv om det kan virke beskjedent. Når tiden er inne vil vi invitere dere til å komme og feire sammen med oss friheten for alle sørafrikanere, svarte og hvite, sa Tutu til studentene i et

nasjonal oppmerksomhet i 1987-89 da de sa nei takk til fem millioner kroner i utdanningsstipender fra oljeselskapet Total Norsk Marine - fordi moderselskapet hadde et engasjement i Sør-Afrika. På tross av at det var

Glasnost og perestrojka i øst, de to personene Nelson Mandela og Frederik de Klerk, og motstandsbevegelsen.

- Revurder sanksjonene

- Nå er det på høy tid å revurdere sanksjonene mot Sør-Afrika, men ikke nødvendigvis fjerne dem som man løfter et teppe. Vi stiller spørsmålet om tiden er inne for å oppheve spesielt de akademiske og kulturelle sanksjonene, men må samtidig være forsiktige så vi ikke handler i forkant av utviklingen, sa han til Utopia. - De økonomiske sanksjonene bør opprettholdes til vi har fått en demokratisk grunnlov.

- På hvilken måte kan studentene i Tromsø støtte sørafrikanske stu-

"I believe that nothing ultimately gets lost. We can all therefore, by our moral choices, everyday be advancing or hindering goodness, freedom, justice, peace, compassion, laughter and joy."

"You have certainly contributed to the progress and we want to invite you at the right time; 'Come and celebrate with us our freedom for all South Africans, black and white.'"

foredrag preget av varme, humor og brennende engasjement.

Tromsø-studentene vakte stor

fritt for alle til å søke, og til og med universitetsledelsen stilte seg positiv, var det ikke en eneste student som søkte stipend.

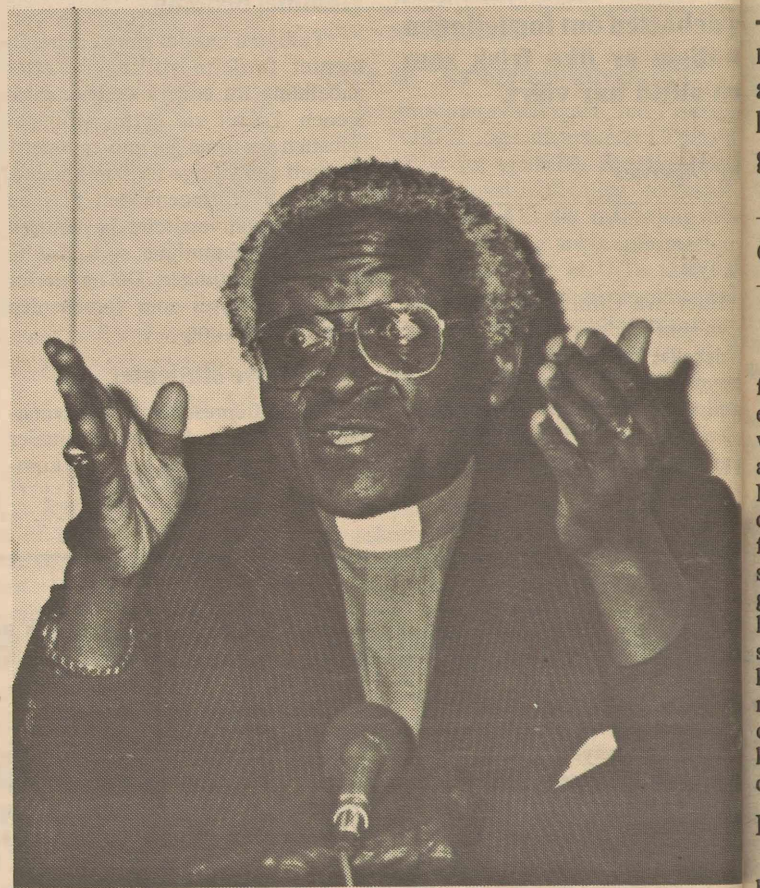
- Sanksjonene har virket

- Det er ingen tvil om at sanksjonene mot Sør-Afrika har virket, og jeg skal ikke kaste bort tid på argumentere for dette. Det var våpenboikotten som førte til at Sør-Afrika stoppet krigen i Angola, ikke noen åndelig omvendelse hos myndighetene. Faktum er at de ikke lenger hadde råd til å krige. Også Namibia har blitt fritt og uavhengig fordi sanksjonene har virket. Nelson Mandela og andre er ute av fengsel og våre politiske organisasjoner er ikke lenger bannlyst, på grunn av verdenssamfunnets boikott, hevdet en engasjert og engasjerende biskop Tutu. Men han la også vekt på andre forhold som han mener har bidratt:

"Racism and injustice are so thoroughly irrational. Can you believe it - they were ready to kill just in order to stop us from walking on God's beaches? Quite obscene - but racism has always been obscene."

denter og bidra til en fortsatt positiv utvikling?

- Ved å støtte sørafrikanske utdanningsinstitusjoner økonomisk, og kanskje ved selv å studere ved et sørafrikansk universitet. Utdanningsinstitusjonene får en svært viktig funksjon i den omstillingen som Sør-Afrika har foran seg. Ved å støtte,

eller ved å påvirke bare noen få av studentene i positiv retning, kan hver enkelt gjøre en innsats. Vi trenger dere fremdeles!

- Mye positivt skjer ved universitetene. For eksempel har University of Cape Town fått en svart studentleder. Dette universitetet hadde 99 prosent hvite studenter for bare noen få år siden.

- Svært mange sørafrikanske, svarte studenter drar til utlandet for å studere. Frykter dere en såkalt "brain drain", at dere mister gode folk?

- Mer enn 99 prosent av studentene kommer faktisk tilbake til hjemlandet, og slik var det også før det begynte å skje positive foranderin-

ger. Det er egentlig ganske imponerende: Mange av dem har vært off for undertrykking, og vokst opp under en håpløs, pessimistisk atmosfære. Likevel kommer de tilbake for å tjene sitt eget land.

Nye voldsproblemer

- Når apartheid-systemet har gått i oppløsning og makten er blitt re-ferdig fordelt: Hvor lenge må de

"I believe that freedom is coming to so many countries because of the prayers of all the many down the years. I believe that the suffering of those who have stood up for justice and peace and freedom; the anguish of those who have been tortured, imprisoned, banished and banned - that all this has not just evaporated into thin air."

kjempe mot vold mellom svarte grupper?

- Vi må huske at vi alle er mennesker, og ikke bli skuffet når oppdager at det finnes dårlige mennesker - også svarte. Til og med inn i kirken er det krefter som kjemper mot de positive endringene som skjer. Sør-Afrika kommer til å møte et stadig økende voldsproblem for folk som er frustrert etter mange år med undertrykkelse, uansett farge-rase.

Med friheten kommer nye problemer. Mennesker er mennesker, og vi vet ikke hvem som senere vil komme til makten - dagens undertrykkte kan bli morgendagens undertrykkte.

Fredsbudskap med humor

Øyvind Eggen

"I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn: God morgen!" sa erkebiskop Desmond Tutu og innledet sitt besøk i Tromsø med morgengudstjeneste i Elverhøy kirke. Gjennom en dag med tettpakket program dro han fra sted til sted og forkynte det samme, sterke budskapet til nye mennesker og grupper.

Budskapet er enkelt, og var det samme enten det ble sagt på gudstjeneste eller pressekonferanse. Tydeligst ble det formulert under foredraget for studentene: "Vi kan alle, ved våre moralske valg, hver dag velge om vi vil fremme eller hindre godhet, frihet, rettferdighet, fred, latter og glede." Det gjelder i Sør-Afrika og i Norge, og det gjelder

uansett geografisk avstand.

Han begrunner det med Bibelen i hånd, men på en måte slik at ingen, uansett livssyn, kan si imot ham. Og han ikke bare sier det, men lever etter det og viser det når han taler. Med kroppsspråket og med sin humor, glede og sterke engasjement viser han at han tror på det han sier.

Erkebiskopen og fredsprisvinneren minnet om et barn i sin glede og brennende engasjement. Rett som det var gikk stemmen opp i falsett, og han himlet med øynene som for å søke kontakt med og råd fra Det høye. Smilet lå alltid på lur - det satt i munnavnen og øyekroken selv når han snakket dødsens alvorlig. Humoristiske poengene og historier kom tett.

Gråhåret og liten av vekst, men så sterk og engasjert i sin oppførsel at du satt igjen med inntrykk av at han også var fysisk stor, trollbandt

han tilhørerne. Enten han stod foran alteret og grep tak i prekestolen så knokkene ble knet, eller fektet med armene for tusen tause studenter i MH-bygget: Hvert ord ble slukt. Aldri har kirken i Tromsø hatt en så våken forsamling, og sjelden kommer MH-bygget til å oppleve en slik stående applaus som ble Tutu til del.

Han spanderte også tid på studentene i løpet av besøket, blant annet ved å spise lunsj med dem i Hovedgården. Selv under lunsjen viste han et engasjement og en energi-utfoldelse som nesten må ha veid opp for kaloriene han inntok. Det ble et gjensidig intervju med studentrepresentantene; like mange spørsmål ble stilt til dem som det ble stilt ham. Interessert spurte han studentene ut om studier og personlige interesser, om Tromsø og om studentpolitikk og -aktiviteter. Spesielt var han interessert i hvordan utenlandske stu-

denter opplevde det å studere i Tromsø. Og samtalen var hele tiden spekket med humor og engasjement.

Universitetet i Tromsø har med invitasjonen av Desmond Tutu igjen demonstrert sin vilje til å gi studentene mer enn bare faglig utdanning. Tutus besøk er det foreløpig siste i rekken av besøk fra store, internasjonale personligheter med et tverrkulturelt og tverrpolitisk budskap om solidaritet og engasjement for andre mennesker uavhengig av geografisk avstand.

Møtet med slike personligheter gir en ny dimensjon til vårt eget arbeid for det vi tror på, og det høyner verdien av student-tilværelsen. Og det styrker UiTØ og Tromsø by sitt ry som et av Norges beste studiesteder. Vi er landets minste og nyeste universitet, men med et studietilbud - i vid forstand - som vi kan være stolte av.

med polarbyen

med omvisninger og forelesninger. Desmond Tutu og Mairead Corrigan Maguire trollbandt studentene og høstet enorm applaus for sine forelesninger med budskap om ikke-vold, fred og forståelse på tvers av rase- og

meningsmotsetninger. Begge disse sterke personlighetene fremførte sine budskap med et engasjement og en varme som vil bli husket i mange, mange år.

—Just war is a phony theory

Fredsprisen jeg mottok i 1977 sammen med Betty Williams gjorde at folk som arbeidet for fred med ikke-voldelige midler fikk et stort puff fremover. Prisen gjorde at vi etter så mange år med krig

fikk en anledning til å hjelpe folk som hadde det vanskelig. Dette sier fredsprisvinner Mairead Corrigan - Maguire til Utopia.

Geir Hatling

Mairead Corrigan - Maguire fikk fredsprisen for sin store innsats for et bedre Nord-Irland gjennom ikke-voldelige midler. Hun arbeidet og arbeider fortsatt for at konflikten i Nord - Irland skal bli løst gjennom dialog og ikke via våpen. —Konflikten i Nord - Irland er kompleks, sier hun, det dreier seg om både religiøse, politiske og kulturelle forskjeller som gjør at vi har fått den situasjonen som er i dag. De som ser på konflikten i Nord-Irland kun som en religionskonflikt har ikke forstått hva det hele dreier seg om. Problemene kan trekkes tilbake til da Irland ble delt i 1921.

Demokrati

Mairead Maguire sier at det aldri har vært noe reelt demokrati i Nord-Irland, ihvertfall ikke for den katolske mindretallsbefolkningen. Katolikkene har ikke vært representert i parlamentet, katolske ungdommer har store problemer med å få seg jobb, arrestasjoner foregår vilkårlig. Mange ganger uten skikkelig undersøkelse eller avhør på forhånd og ofte med bare en dommer og ingen jury tilstede. Gjennom unntakslover har de styrende i Nord-Irland systematisk fratatt befolkningen elementære menneskerettigheter.

"Tell the people to stop killing each other"

Etter manges mening er IRA den eneste organisasjonen som kan rette opp i de ulikheter som er i det nordirske samfunnet, sier hun. Problemet er bare at vold avler vold, uansett hvem det er som står for denne. Resultatet har blitt at polariseringen i samfunnet har blitt sterkere. Krig mellom protestanter og katolikere har bare forsterket tanken om to

folk. Den politiske delen av IRA, Sinn Fein, hevder at det er en rettferdig krig som føres i Nord-Irland. Det er feil. For meg er all krig urettferdig. —Jeg skulle ønske flere tenkte på det som Jesus sa: Du skal elske din fiende.

Kirken

I mange land ser vi at kirken spiller en viktig rolle i kampen for demokrati og rettferd. Kirken har stått frem og sagt klart og tydelig at kampen må føres med fredelige midler. Se på Desmond Tutu i Sør-Afrika. I Nord-Irland har ikke kirken vært like klar i sine uttalelser. På den ene siden taler de om fred, mens de på den andre siden taler om rettferdig krig. Dette fører til at vanlige folk blir forvirret, de vet ikke hva som er den riktige oppfatningen. Kirken må lære fra seg det kristne budskap. Livet er en gave som ingen har rett til å ta. Alt liv er hellig.

Fredssenter

Mairead Corrigan -Maguire mottok i 1977 også Det Norske folks Fredspris, for disse pengene ble det bygget et fredssenter i Nord-Irland, kalt "Fredheim". Senteret bygger på grunnfilosofien om at kampen for rettferdighet og likhet skal kjempes med ikke-voldelige midler. Senteret er blitt et internasjonalt samlingspunkt for folk som arbeider med dette for øyet. Senteret driver en utstrakt informasjonsvirksomhet til hele folket, uansett religion. Senteret har som målsetting å være totalt uavhengig. Maguire sier at for mange er det et problem at folk så lett blir tatt til inntekt for den ene eller andre siden. —Ta for eksempel bussene som frakter folk til fengslene hvis de skal på besøk. Tradisjonelt har det vært enten protestantene eller katolikkene som har kjørt disse bussene. Vi har i fredssenteret startet en slik bussforbindelse for de som ikke ønsker å bli assosiert med en av sidene.

Norge

Mairead Corrigan - Maguire sier at fredsbevegelsen i Nord-Irland har et svært nært og godt forhold til Nor-

ge. —Vi har gjennom mange år sendt folk til sommerleire i Norge. Gjennom disse sommeroppholdene knyttes gode kontakter i andre land, og vi får flere som arbeider ut ifra et ikke-

..creation of a just and peaceful society..

voldelig grunnsyn.

—Det er i dag tegn som tyder på at situasjonen er i ferd med å endres til det bedre. Politikere fra begge sider har begynt å snakke med hverandre for å finne en løsning på de problemene som Nord-Irland sliter med. For å nå dette målet er vi avhengig av at det kommer politikere som våger å komme med utradisjonelle løsninger, de må tenke anderledes enn de gjør i dag. Dessuten må det dannes institusjoner som forener de to kulturene, ikke splitter. Mairead Corrigan - Maguire avslutter med å uttrykke håp om at det en gang blir et ikke-voldelig samfunn.

Som hun uttrykte i et brev til sin syv årige sønn Luke:

Know that 'love' is the greatest gift you personally can give to another fellow traveller along the 'thorny' path of life.

Maired Corrigan-Maguire håper at det en gang skal bli et samfunn uten vold
Foto: Øyvind Eggen

The community of the Peace People

Den 10 august 1976 ble et medlem av IRA drept av en Britisk militærpatrulje i det han forsøkte å stikke av i en bil. Bilen koliderte med en annen bil og drepte 3 unge barn og alvorlig såret deres mor. Denne meningsløse ulykken førte til at folk i Nord-Irland ristet av seg den apatien som hadde preget landet gjennom nesten 7 år med krig. Anført av Mairead Corrigan, de døde barnas tante og Betty Williams og Ciaran McKeown, startet de en massiv protestmasj over hele Nord-Irland. De ville vise at folk i Nord-Irland var lei av

all den meningsløse volden som herjet over landet. Dette ble starten på det som i dag er Community of the Peace People. Denne organisasjonen arbeider for dannelsen av et rettferdig og fredelig samfunn gjennom ikke-voldelige midler. De arbeider for å bringe unge mennesker sammen til samtale gjennom sommerskoler, og forskjellige sportsarrangementer. De påskynder dialog mellom politikere, informerer folk om politiske og sosiale spørsmål og oppmuntrer og støtter folk i deres kamp for å løse lokale problemer

med fredelige midler. Peace People community anser det som essensielt at et fredelig samfunn blir bygd opp fra bunnen av. Det må bli rettferdighet og samkvem for alle uansett religiøse, sosiale, eller politiske ulikheter. Adressener: Community of the Peace People 224 Lisburn Road, Belfast BT9 6GE Northern Ireland Phone: Belfast 663465

Fakta om Nord-Irland

Arbeidsløshet på gjennomsnittlig 17%, 70 % i de hardest belastede områder. Mer enn 335 000 hjem ransaket uten ransakelsesordre siden 1970 Mer enn 12.000 politimenn og 16.000 soldater Over 2700 døde, 32.000 sårede og mer enn 13.000 bombingler siden 1970

De siste oversikter fra fengslene viser at 28 % soner livstid. De samme tall for England og Wales viser 6%. I løpet av 188/89 27% av mennene og 26% av kvinnen var under 21 år. Den dårligste standard på husene og de dårligste livsforholdene i U.K. Innbyggerantall ca. 1.5 millioner

Internasjonal student-konferanse

Tromsø blir vertsby for en internasjonal studentkonferanse våren 1993. Mer enn 100 representanter for alle nasjonale studentorganisasjoner Europa vil da møtes til styremøtet i European Student Information Bureau. Samtidig vil det også arrangeres et seminar over et bestemt tema relatert til studentpolitikk.

Denne konferansen arrangeres 2-3 ganger i året forskjellige steder i Europa. Bare en gang tidligere har den vært avholdt i Norge, og den gangen i Oslo. Plasseringen av konferansen i Tromsø er et resultat av et aktivt arbeid blant annet av xxxx Øystein Berglund under studentkonferansen i Madrid i november. En av de hardeste konkurrentene var Malta, som har Europas sørligste universitet.

Kunsthistorie mellomfag

Det nye faget kunsthistorie mellomfag skal starte opp etter jul, men i følge studiekatalogen er det med forebehold om at man får ansatt noen lærekrefter til å ta jobben.

Administrativ leder ved ISL Anne-Cathrine Andersen sier at de driver å behandler søknader nå, men at det fremdeles ikke er sikkert at de får mange nok ansatte til at mellomfaget kan starte opp etter jul.

Sultne studenter

Mens norske studenter bekymrer seg over lånerenten, er russiske studenter mer bekymret over den vinteren de går i møte. Rektor Bulatov ved Det Pedagogiske Universitetet i Arkhangelsk frykter at matmangel skal forverre ytterligere studievilkårene for de 5000 studentene. Tidligere i høst kom han med en oppfordring til Universitetet i Tromsø om å hjelpe.

På lysfesten ved UiTØ 21. november ble det samlet inn knappe 7000 kroner. Åse Wynn ved Informasjonsavdelingen synes ikke det er noe dårlig resultat, tatt i betraktning hvor få som var på festen.

- Men, fortsetter hun, - innsamlingsaksjonen er såvidt kommet igang. Idag (29.11) starter kroneringulningen i Nordlys, og Ukebulletin skal få igang noe tilsvarende.

I tillegg har Tromsøs Forskerforening bevilget 2000 kroner til de russiske studentene.

Lesesalsplasser flyttes?

Overbibliotekar Helge Salvesen har foreslått å skille leseplassene fra bøkene på UB, slik at tredje etasjen blir bare en lesesal, mens resten bare blir bibliotek. Han poengterer at dette bare er et forslag og at han gjerne vil høre hva studentene mener om saken.

Tomas Sætre

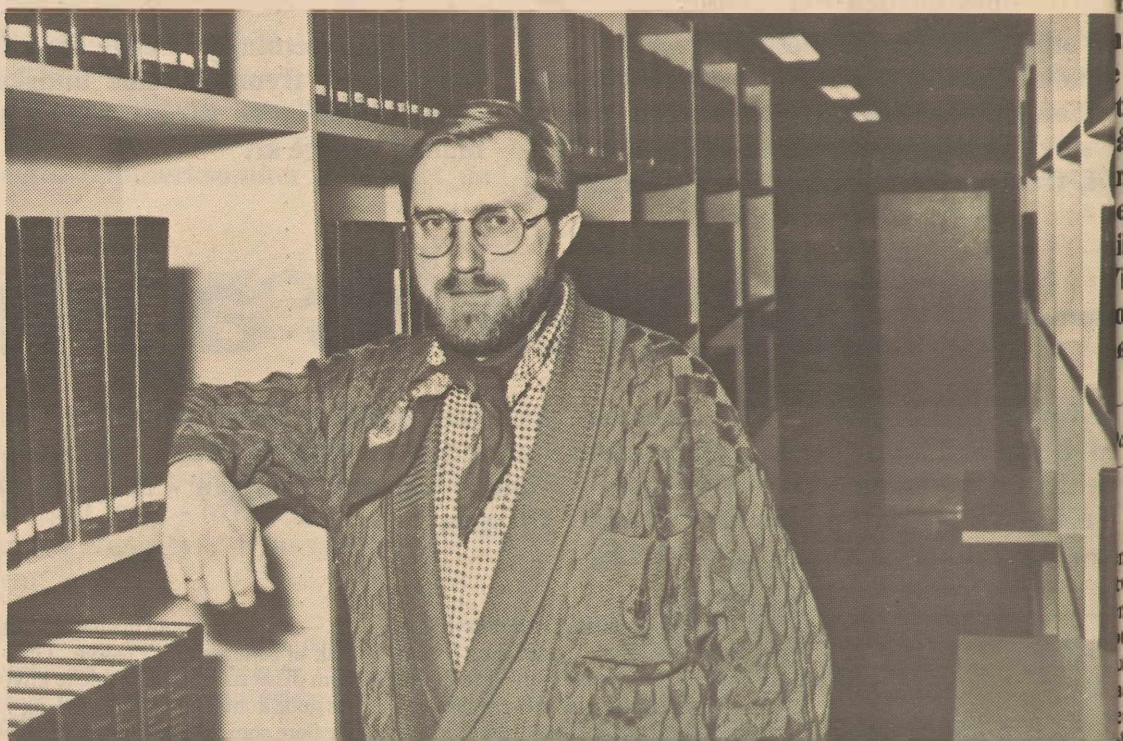
Det er flere grunner til at han kom med dette forslaget. Det er dels at biblioteket har fått store problemer med å gjøre forandringer i lokalene sine. -Det er ISV, ISL og IRV som disponerer leseplass-arealene inne på selve biblioteket, slik at bare en Ommøblering kan bli å flytte et institutt.

-Denne ordningen kom i stand under byggeperioden på slutten av 70-tallet, da det ble inngått en avtale med ISV og ISL om at de skulle få noen av sine arealer i UB-bygget, fordi det ble sett på som bra for studentene å ha leseplassene midt i blandt bøkene. Både Salvesen og adm.leder Elsa Reiertsen tror ikke man ville valgt en slik løsning om Biblioteket hadde vært bygd i dag.

-Et bibliotek vokser jo i sin natur, og slik situasjonen har blitt nå har vi veldig liten frihet til å omorganisere biblioteket etter egne ønsker, og for brukernes beste, sier Salvesen.

Dårlig innelima

En annen grunn til Salvesen og Reiertsen ønsker å flytte alle leseplassene er at innelimaet er for dårlig. Den tørre luften som er det beste for bøkene gjør at folk ikke kan bruke kontaktlinser, og alt bokstøvet gir folk allergiplager. Det har også kommet inn mye tettere med leseplasser

Overbibliotekar Helge Salvesen ønsker en debatt om hvordan UB skal disponeres. Foto: Oddgeier Sag

enn det som opprinnelig var planen. -Biblioteket er blitt overfylt, og det har ført til at luften har blitt dårlig å puste i. Klima-anlegget er ikke dimensjonert til så mange mennesker som er her nå.

Nå har Biblioteksledelsen sendt et brev til Universitetsdirektøren, hvor de legger frem et ønske om få en forandring av situasjonen, og på lang sikt å få bygget for seg selv.

Unike boksamlinger

På Tromsø museum ligger verdens kanskje største og beste samlinger av arktisk litteratur og samisk litteratur, stablet i hauger under meget kummerlige forhold. De har ikke muligheter til å gi dem verdige lokaler der. Derfor har universitetsbiblioteket blitt oppfordret til å overta dem. Men det kan også bli problematisk.

Overbibliotekar Helge Salvesen vil veldig gjerne ha disse bøkene til UB. Han betegner dem som virkelige perler av noen boksamlinger, som absolutt burde være tilgjengelig for universitetsmiljøet og andre interesserte, men slik situasjonen er i dag, har biblioteket ingen muligheter til å ta vare på dem.

Disse samlingene er nemlig så unike og verdifulle at man ikke vil plassere dem rett ut i det åpne biblioteket, men inn på et eget rom. Det finnes flere siderom til UB, men de er i dag opptatt av ISV, ISL og IRV.

Jus flyttes fra Breivika?

Dette henger sammen med de andre problemene UB sliter med. Det er nesten ikke mulig å få til slike forandringer så lenge de andre instituttene arealer ligger rundt omkring dem på alle kanter.

Lesesalsinspektør Marit Ru har også tatt opp at det er for fullt UB. For å skape debatt har hun foreslått å flytte hele instituttet rettsvitenskap vekk fra Breivika. Hun tenker på det som en midlertidig løsning til de får seg sitt eget bygg. Hun foreslår å flytte vekk IRV, for da kan man få flyttet et helt samlet institutt, og slipper den oppsplittingen som har skjedd med f.eks. ISV.

Administrativ leder ved UB, Olaug Husabø, synes ikke det er en god idé. Hun uttaler at hun ikke forstår forståelse for at problemet med fullt UB, men hun tror det blir for dyrt. Hun synes heller det er rett og riktig ettersom UB har blitt et lukket studium og dermed et synkende student-antall.

Myk start på universitetet

Universitetet har begynt å arbeide med en idé om en mykere overgang fra videregående skole til universitetsstudier. Det skal være en obligatorisk myk overgang.

Tomas Sætre

Et obligatorisk grunnfag på to semester med ex.phil, studieteknikk og enkelte linjefag. Dette kan bli virkeligheten for begynnerstudenten anno 1995. På universitetsstyremøtet torsdag den 31. oktober ble det bestemt at man skulle ansette en utreder for å se på om det er mulig å omlegge begynnerstudiet på universitetet. Men det er enda langt fram til et Basis grunnfag, om det blir noe av i det hele tatt. I februar skal universitetsstyret vedta om man skal fortsette

te men å utrede planen.

Studenten i sentrum

Elin Gundersen, som har jobbet med saken til nå, sier at planen er en del av helheten i utredningen "Studenten i sentrum", hvor man vil forandre på situasjonen for særlig begynner- og slutt-studenten. "Basisgrunnfag kan være en mykere overgang fra videregående skole til universitetet, men foreløpig er det lite sikkert hva dette kan bli. Ex. Phil

og studieteknikk er to fag som garantert vil komme med, og hun tenker seg også at studentene vil bli undervisning i forskjellige linjer, alt etter hvilket institutt de går på.

Det som imidlertid er helt sikkert er at et obligatorisk kurs i studieteknikk for begynnerstudentene er allerede til høsten, men Basisgrunnfag vil tidligst kunne starte opp i 1995.

Ta „PULSEN" på

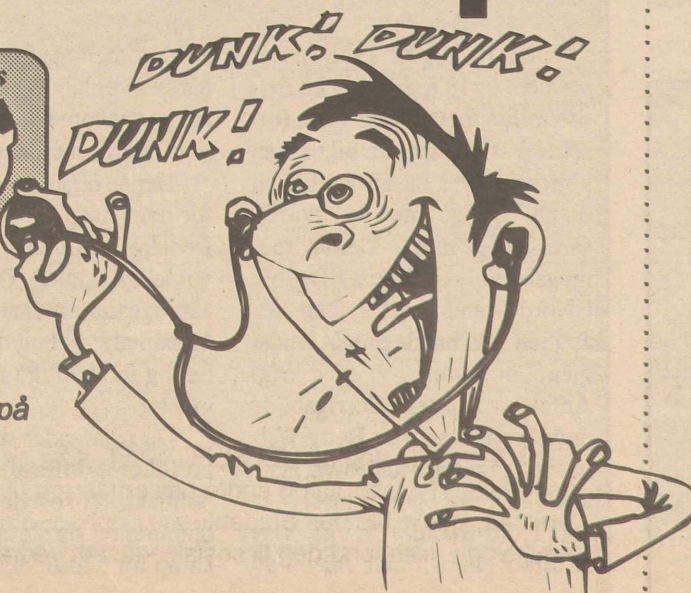
...din lokalavis

Tromsø

Som leser av lokalavis tar du pulsen på byen -og universitetet -i en smekk:

Bladet Tromsø har gode tradisjoner på å bringe avslørende reportasjer fra universitets- og studentmiljøet.

Hold deg informert -les Tromsø!

Studenttilbud

Her er tilbudet du har ventet på.
1/2-års abonnement på Bladet Tromsø til 1991 pris, og resten av 91 på kjøpet.

Ja, jeg vil ha studenttilbud.

1/2 år. kr. 475,-

Navn:
Adr.:
Postnr.:
Sted:

BREV

SVARSENDING
AVTALE NR. 809000/226(P)

Abonnementsavdelingen
9000 Tromsø
Tlf. (083) 56 600

Antall barnehageplasser fordobles

Studentsamskipnaden har inngått ny barnehageavtale med Tromsø kommune. Studentsamskipnaden står på langt friere i forhold til drift og igangsetting av barnehager. Administrerende direktør i samskipnaden, Vidar Bakken, sier til Utropia at man er godt fornøyd med avtalen.

og Digernes

En annen effekt av den nye avtalen er at samskipnaden neste år vil utvide barnehage tilbudet til Studenter med ca. 80 plasser. Dette er en fordobling i forhold til dagens tilbud. Grunnen til at studentsamskipnaden er i stand til en slik stor utvidelse er to ting. For det første blir en ikke plasser i samskipnadens barnehager som tidligere ble disponert av kommunen frigjort for bruk av samskipnaden selv. For det andre er samskipnaden i gang med å bygge en ny stor barnehage på Gimle.

ny barnehageavtale

Et faktum som få har vært klar over, er at samskipnadens drift av studentbarnehager har vært betinget av kommunal støtte i en slik grad at det reelt sett har vært kommunen som har bestemt studentenes barnehage tilbud. Studentsamskipnaden har derfor vært nødt til å samarbeide med kommunen for å kunne drive studentbarnehager. Dette samarbeidet er nå regulert i en barnehageavtale som ble inngått i 1981.

Denne avtalen fra 1981 var i utgangspunktet en god avtale for begge parter. Etter hvert fant imidlertid Tromsø kommune ut at avtalen ble for dyr for kommunen og sa avtalen opp med virkning fra august 91. Og for samskipnaden ble det etter hvert en dårlig avtale. Først og fremst på grunn av de nye tilskuddene til studentbarnehager som kom i 91. Dette tilskuddet blir gitt kun til studentbarnehager av Kirke- Utdannings- og Forskningsdepartementet. Dette minsket samskipnadens behov for kommunal støtte og økte behovet for selv å ha styring og kontroll med og å sikre en god utnyttelse av midlene, forteller Vidar Bakken.

Økt tilskudd

I løpet av 1991 har derfor kommunen og studentsamskipnaden for-

handlet seg frem til en ny avtale. Denne avtalen gir studentsamskipnaden et fast tilskudd på 10 000 kroner pr. år pr. plass. Dette mot at kommunen får disponere opp til 10% av plassene i barnehagene. Avtalen er nesten identisk med den avtalen andre private barnehager har med kommunen, og innebærer ingen særbehandling av studentsamskipnaden slik sett.

Med den nye avtalen og de nye tilskuddene er det nå studentsamskipnaden som har det reelle ansvaret for bygging og drift av studentbarnehager. Riktignok kunne samskipnaden ønsket et noe høyere statstilskudd pr. plass slik at man kunne holde en enda lavere, men det er samskipnaden som har det fulle ansvaret for drift og bygging av studentbarnehager. Dette betyr eksempelvis at det nå er studentsamskipnaden som bestemmer, sier Vidar Bakken til Utropia.

Barnehagekabal

Når man driver en barnehage er noe av det første som slår en at plasser for barn fra 3-7 år er langt rimeligere å drive en 0-3 års plasser. Du kan bare ha halvparten så mange barn i det man kaller en 0-3 års avdeling enn i en 3-7 års avdeling mens bemanningen er like høy. De ulike offentlige tar bare delvis hensyn til dette. Dette kunne man naturligvis ha kompensert med å øke for 0-3 års barn. Da hadde det imidlertid blitt meget dyrt å ha en slik barnehageplass, og selv yrkesaktive med god lønn ville få problemer med å betale.

Det man bruker å gjøre med dette er å la 3-7 års avdelingene "subsidiere" 0-3 års avdelingene. En har ofte 4 avdelinger hvorav 1 for 0-3 år og 3 for 3-7 år. Den ene avdelingen for de minste blir da "subsidiert" av de andre. blir satt lik for alle plasser. Ønsker man å øke andelen barn i gruppen 0-3 år vil også måtte øke.

Sammarbeidspartner

For studentsamskipnaden er dette ikke helt enkelt fordi studentene fortrinnsvis har behov for 0-3 års plasser. At studentene ikke akkurat vasser i penger gjør det ikke enklere. Det samskipnaden da må gjøre er å opprette flere plasser til barn i gruppen 3-7 år enn det er behov for og tilby disse plassene til andre enn studenter. Her ligger noe av det "ulogiske" i at studentsamskipnaden tilbyr så mange barnehageplasser til andre enn studenter. Nå er det heldigvis slik at samskipnaden har en naturlig samarbeidspartner i universitetet. De ansatte på universitetet

Om ikke så lenge kan disse ungene få mange nye lekekamerater.

Foto: Arkiv

har størst behov for 3-7 års plasser. Det er imidlertid begrenset hvor mange plasser universitetet har råd til å "kjøpe". Dette er det universitetets ledelse som bestemmer. Samskipna-

den "selger" også noen plasser til Troms fylkeskommune.

En fordel med den nye avtalen mellom kommunen og samskipnaden er at samskipnaden nå står noe

friere til å arbeide med løsninger som nevnt ovenfor. Men fortsatt står ikke samskipnaden helt fritt til å bygge ut etter behov og fastsette i forhold til studentenes betalingsevne.

Bedre undervisning

Etter tre år med prøvedrift av universitetspedagogisk seminar har universitetsstyret besluttet å gjøre dette tilbudet permanent ved universitetet i Tromsø, dette kan innebære at du får bedre undervisning fordi dine forelesere vil bli bedre pedagogisk skolert.

Terje Thomsen

I de seneste årene har det vært sterk fokusering på studentenes læringsmiljø og forhold som anses å virke inn på dette. Studiekvalitetsutvalget som la frem sin innstilling i juli 1990, understreket at lærernes faglige kvalifikasjoner ikke er en tilstrekkelig forutsetning for høy studiekvalitet. Utvalget konkluderte bl.a. med at det er stort behov for pedagogisk kvalifisering av undervisningspersonalet ved universitet og høyskoler og at slik kvalifisering er en

viktig invertering i studiekvalitet.

Pedagogisk kompetanse

Universitetsrådet har fattet vedtak om at krav til pedagogisk kompetanse skal være obligatorisk for fast tilsetning i vitenskapelig stilling ved norske universiteter. I Tromsø har universitetsstyret bedt universitetspedagogisk arbeidsgruppe utarbeide regler for vurdering og vektlegging av pedagogisk kompetanse ved tilsetning i fast vitenskapelig stilling tillagt undervisning. Dette arbeidet skal være avsluttet allerede til jul.

Reell satsing?

Universitetsstyret har med dette vedtaket forsøkt å gjøre en reell satsning på universitetspedagogikk. I dette arbeidet anses universitetspedagogisk seminar å være et viktig bidrag til forsøkene med å lage et bedre studie- og læringsmiljø. Kurset vil også kunne gi gevinster i form av at det vil lette studentgjennomstrømningen og effektiviteten ved UiTø.

Selv om universitetet kun har gjennomført forsøk med universitets-

pedagogisk seminar ved fagområdet medisin er det positivt å observere at det også andre steder arbeides med å bedre det pedagogiske tilbudet for studentene. I forbindelse med oppfølging av rapporten "studenten i sentrum" har Solheim-utvalget foreslått kurs i studieteknikk for alle nybegynnerstudenter ved universitetet fra høsten 1992. Ved Institutt for rettsvitenskap er dette forsøkt, og det er allerede satt i gang et "lær og lære" prosjekt for å stimulere begynnerstudentenes studie/læringsteknikker, studentadferd med sikte på å øke viljen til å bruke studieteknikk og hvordan studenten totalt sett forholder seg til sitt studium.

Veien videre

Det synes nå som om universitetsledelsen begynner å bli seg sitt ansvar bevisst, noe denne satsingen på universitetspedagogiske tiltak klart har vist. Problemet er imidlertid at disse "dryppene" langt fra kommer alle studenter til gode, men vi venter i spenning på å se hva universitetsledelsen videre vil foreta seg for å bedre studieforholdene. Selv om det går sakte er vi utvilsomt på rett vei...

STUDENTPRESTEN

Dagfinn Magnus er ansatt av Den Norske Kirke for å arbeide blant studenter og ansatte ved Universitetet og høyskolen i Tromsø. Presten er åpen for samtaler om religiøse-, personlige-, og sosiale problemer, samt faglig-teologisk rådgivning

Kontor i Breivika (IMR-biblioteket), tlf. 44 097, priv. 58 065

STUDENTENES SOSIALTJENESTE

Du kan ta kontakt med sosialkonsulentene ved ulike sosial og personlige problem, som økonomi, vanskelig situasjon, samlivs- og andre familieproblem, studieproblem som ikke gjelder det rent faglige, ensomhet, m.m.

Kontoret er i kjelleretasjen på Universitetsbiblioteket, med inngang fra nord. (På yttersiden av bygget) Ta kontakt for avtale. Treffetid kl.10 - 14. Kl. 13 - 14 tar vi imot hastesaker uten avtale på forhånd.

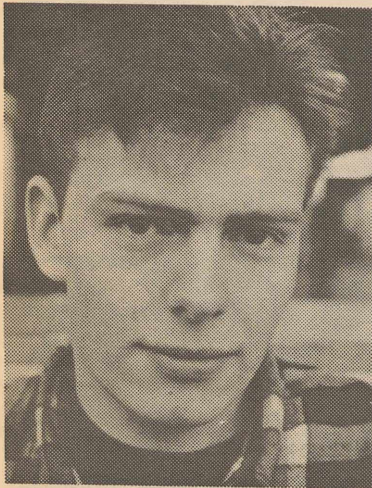
Telefonnummer:

Kaare Olsen	44594
Ann Torun Olsen	44595
Ane Marie Hekonen	44596

Husk å benytte deg av HELSEFONDET, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, briller, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se etter regler på oppslagstavla. Søknadskjema fås hos Studentsamskipnaden og sosialtjenesten. Psykolog: Henvend deg til sosialtjenesten vedrørende informasjon om psykologitjenesten.

Utopia gikk rundt på universitetet og stilte følgende spørsmål:

1. Synes du det er viktig at studentene har tillitsvalgte?
2. Synes du de gjør en god jobb for studentene?
3. Deltar du på Hovedallmøtet?

Torstein Lindquister
Juss 1.avdeling

1. Ja
2. Vet ikke, for lite informasjon
3. Nei

Hanne Johansen
Psykologi grunnfag

1. Ja
2. Vet ikke
3. Nei

Marit Nilsen
Pedagogikk grunnfag

1. Ja
2. Både og
3. Av og til

Sissel Tobiassen
Pedagogikk grunnfag

1. Ja
2. Ja, men vi trenger mer info.
3. Nei

Søkelys på studie

Unni Sandbukt, 30 år Tidligere sekretær for studentutvalget og studentrepresentant og styreleder i studentsamskipnaden i Tromsø. Studer jus

Synes du tillitsmannsapparatet fungerer bra?

Nei. Når jeg ser på dette i etterhånd etter å ha deltatt såpass lenge, ser jeg at noe svikter. Og det har det vel gjort hele tiden. Jeg vil understreke at jeg tror det er en systemsvikt. Enkelt personer har ikke direkte ansvar. Det er først og fremst oppslutningen som er for dårlig. Systemet fanger ikke opp de som ønsker å være med. Det er egentlig ikke tilrettelagt for oppslutning.

Hva burde bli gjort for at det skal bli bedre?

Studentorganiseringen må tilpasses studentenes hverdag og størrelsen på universitetet. Hovedallmøtet er f.eks. en overlevning fra 70-tallet, hvor universitetet hadde noen få hundre studenter. Dette passer ikke lenger i dag. Organiseringen må legges opp slik at studentene må få lov til å bli representert. Det direkte demokratiet som hovedallmøtet legger opp, til kan ikke fungere med et så stort universitet. Vi må godta at ikke alle ønsker eller har tid til å være med.

Har du noen tro på at det kan bli bedre?

Ja, men da må de som i dag sitter i posisjon være villig til en endring. De er de som i dag er tillitsvalgte som har makta, og det er de som bestemmer.

Synes du at tiden din som tillitsvalgt ble brukt effektivt?

Ja. Nesten hele tiden. Det var et veldig meningsfylt arbeid. Men det var en veldig utakknelig jobb. Du jobbet veldig mye hele tiden for å få gjennomslag, men det kom aldri frem hvor mye arbeid det lå i å være tillitsvalgt.

Synes du at du fikk utrettet noe i den tiden du var tillitsvalgt?

Ja. I samskipnaden fikk vi til mye i den tiden jeg var styreleder. Mange nye boliger og flere barnehageplasser. Det er helt klart at det nytter å jobbe, og de få gangene du fikk til noe, var verd alt slitet. Noen få barnehageplasser kunne oppveie for et halvt års motgang.

Elin Gundersen, 29 år Tidligere leder av Studentutvalget, leder av NSU/Tromsø, nestleder Norsk Studentunion, medlem av flere råd og utvalg i perioden 1983 - 1989

Synes du det er betenkkelig at det bare er unge personer som er med i studentpolitikken?

Det er både positivt og negativt. Positivt fordi det viser at det er engasjerte studenter på Universitetet. Negativt fordi nye ikke har den oversikten som eldre studenter har over hvordan et universitet fungerer. De bruker en stund før de lærer systemet. Jeg synes det er uheldig at eldre studenter ikke stiller opp. Eldre studenter har etter min oppfatning et ansvar for å veilede de som starter her på universitetet.

Hvorfor er det lite oppmøte i studentpolitikken?

Det er mange grunner til den lave deltagelsen i studentpolitikken. For det første klarer ikke de tillitsvalgte å gjøre studentpolitikken spennende nok. Studentene blir ikke fristet til å delta. Dette trenger ikke bely at studentene er mindre engasjert i dag enn før. I dag er mange heller interessert i miljøvern, m.v. Studentpolitikken taper dermed tereng når det gjelder å fange interessen til studentene. Ett stort problem er også at studentpolitikkerne tenker for mye på ideologi i en tid da ideologidebatten er på vei ut over alt

ellers i verden. Det blir for lite praktisk politikk.

Ett tredje problem jeg vil nevne er at mange studenter ikke føler de har tid og råd til studentpolitikk i forhold til studier, familie, jobb. Dette gjelder spesielt de eldre studentene, dermed er det bare de unge studentene som blir igjen.

Stiller en de rette spørsmål

Ett annet spørsmål som jeg ofte stiller meg er om det er de rette spørsmål som stilles er de rette. Jeg vet ikke? Jeg skal ta et eksempel. Dagens studentpolitikere er opptatt av at Universitetet i Tromsø skal forbli et åpent universitet. Jeg vil nesten si til enhver pris. Jeg savner det samme engasjementet når det gjelder kvaliteten på studiet. Det blir etter min mening stående igjen en del spørsmål som en ikke klarer å ta opp fordi det oppstår en åpenbar konflikt mellom kvalitet og åpenhet.

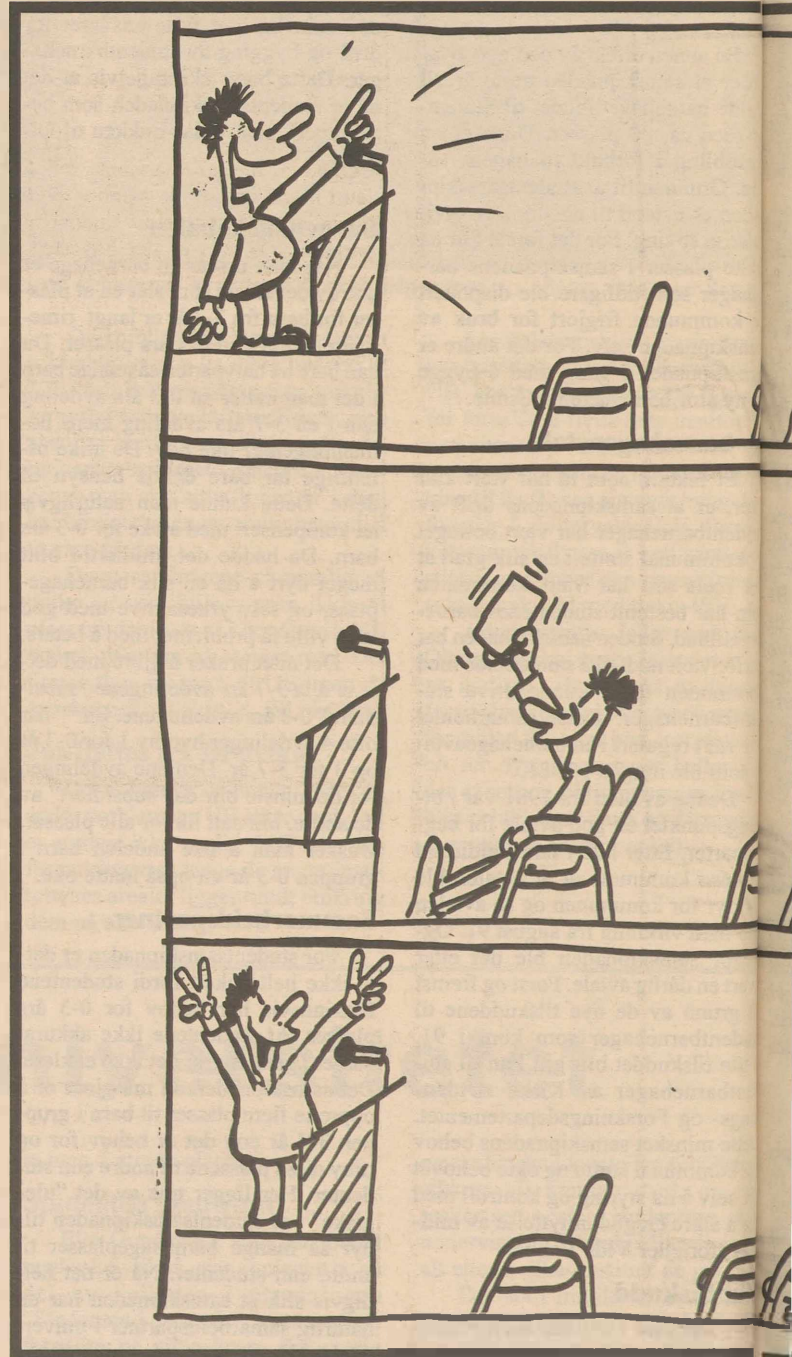
Hva kan etter din mening gjøres for å bedre situasjonen?

Noe jeg har reagert på helt siden jeg startet i studentpolitikken er mangelen på kunnskap. En setter seg ikke grundig nok inn i problemstillingene. En lærer seg ikke lekser så godt nok, dermed blir det ofte en

“Hovedallmøtet er en overlevning fra 70-tallet, hvor universitetet hadde noen få hundre studenter” Unni Sandbukt, tidligere sentral tillitsvalgt.

“Det er arbeidet og engasjementet blandt studentene på de enkelte fagene som er grunnlaget for all aktivitet” Marit Engebretsen, leder av studentutvalget.

Dag Digernes og Geir Hatling

overfladisk behandling av problemene. For det andre må en klarere enn i dag definere målsettingen med det enn gjør. Er det massemobilisering eller er det å være med i styrer og råd. Hvis det er det første er det beste målet å drive aksjoner. Hvis det derimot er det andre en helst prioriterer må studentpolitikkerne bestemme seg for hvilke råd og utvalg en bør sitte i. Det er ikke sagt at alle utvalg er like viktige. Jo flere utvalg en sitter i jo flere studenter må en ha for å dekke opp plassene. Hvis ikke får en det som er det største problemet av alle, at enkelte studenter har en masse forskjellige verv.

Hvordan er ditt syn på Hovedallmøtet?

Jeg tror Hovedallmøtet har utspilt sin rolle. Det fungerer ikke lenger som et organ som driver politikken fremover. En er avhengig av større politiske saker for at Hovedallmøtet skal fungere, dette eksisterer ikke i dag. HAM klarer derfor ikke å formidle det studentene står for. Universitet er desuten blitt for stort og uoversiktelig til at ett organ som Hovedallmøtet kan fungere, jeg tror derfor at det beste ville være om det blir et representativt styre som øverste organ.

Antall betalte årsverk for studentrepresentanter i Universitetsstyret, Samskipnadsstyret og Studentutvalget (toppvervene):
ca. 4 1/2 årsverk
I tillegg kommer ubetalt arbeid i utvalgte komiteer (medlemsomfang ikke fastslått (men ikke ubetydelig)).

Kostnadsramme:
Ca. 650 000 (ca. 250 000 betalt av UIta/SiTo)
Studentutvalgets sekretær er deltatt og ikke valgt.

Studentutvalget:
Leder: 70% stilling
Nestleder: 50% stilling
Medlemmer, tot: 86 000 pr. år
Sekretær: 80% stilling

Samskipnadsstyret:
(Studentene er pr. i dag ikke representert)
Styreleder: 50% stilling
Nestleder og det tredje studentstyret medlem mottar kompensasjon for ca. 1/4 stilling.

Universitetsstyret:
To representanter deler 1/1 stilling

Studentpolitikken

Over hele landet ser det ut til at studenttillitsvalgte har problemer med å få studentene til å engasjere seg i saker som angår studentenes studiesituasjon og livsvilkår. Dette samtidig som studentene, sansynligvis like mye som de alltid har gjort, diskuterer undervisning, forelesere og studiefinansiering i kantina og andre steder. Hva er det som gjør at det er slik? Utopia prøver i denne artikkelen å kaste lys over problemet. Kanskje må vi gå bakover demagogien til de studentpolitiske foreningene for å finne mer grunnleggende problemer?

Marit Engebretsen, 21 år Leder av studentutvalget og studentenes øverste tillitsvalgte. Studerer sosiologi

Synes du studentenes tillitsmannsapparat fungerer bra?

Det fungerer, men ikke godt nok. Først og fremst er det mangel på informasjon og kontakt mellom tillitsvalgte rundt om kring på universitet, og særlig mellom institutt/avdelinger og SU/Universitetsstyrepresentanene.

Hva bør gjøres for at det skal bli bedre?

Aktiviteten nede på instituttene/avdelingene må bli bedre. Det er arbeidet og engasjementet blandt studentene på de enkelte fagene som er grunnlaget for all aktivitet, også for de sentrale organer.

Har du noen tro på at det skal bli bedre?

Ja, hvis vi begynner på fagene og tar utgangspunkt i den fagkritiske/fagpolitiske debatten som alltid er blandt studentene. Det er herfra initiativene må komme om folk skal kjenne seg igjen i de sakene som blir tatt opp. Vi må starte med å styrke AU'ene på instituttene.

Synes du at tiden din som tillitsvalgt blir brukt effektivt?

Ikke hele tiden. Det er for tilfeldig kontakt med studentene ute i fagmiljøene og derfor blir ikke prioriteringene i arbeidet god nok.

Synes du at du har fått utrettet noe i den tiden du har holdt på?

Ja, men jeg er mest opptatt av at det er så mye å få gjort!

Utopia gikk rundt på universitetet og stilte følgende spørsmål:

1. Synes du det er viktig at studentene har tillitsvalgte?
2. Synes du de gjør en god jobb for studentene?
3. Deltar du på Hovedallmøtet?

Heidi Munkevold
Ex.phil

1. Ja
2. Vet ikke
3. Nei

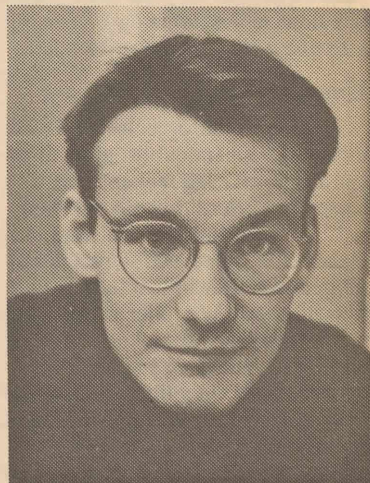
Ann - Kristin Markussen
Ex.phil

1. Ja
2. Vet ikke
3. Nei

Eivind Grande
Juss 1.avdeling

1. Ja
2. Vet ikke
3. Nei

Reier Olsborg
Juss 1. avdeling

1. Ja, men krever at de engasjerer
2. Vanskelig å si, de er lite markert
3. Nei

Promille

Studentene ved Universitetet i Bergen gir mer eller mindre blaffen i hvem som er de øverste tillitsvalgte. Ved valget til studentparlamentet, som er det høyeste organet til studentene i Bergen, var fremmøtet mildt sagt elendig. Ved det Samfunnsvitenskapelige fakultet avga 6 av 2200 studenter stemme. (Urnevalg) Ved det Historisk Filosofiske fakultet møtte 13 av 4500 på det siste allmøtet. Oppslutningen i Bergen må faktisk måles i promille!!

STUDENTORGANENE

STUDENTREPRESENTANTER
I SENTRALE RÅD OG
UTVALG OPPRETTET FOR
OG AV UNIVERSITETET OG
SAMSKIPNADEN

VALGT AV HOVEDALL-
MØTET OG STUDENTRÅDET

HOVEDALLMØTET

ALLE STUDENTER KAN DELTA
HØYESTE ORGAN
VELGER BL.A. STUDENTUTVALGET,
STUDENTREPRESENTANTER TIL UNIVERSITETSSTYRE M.M.

STUDENTRÅDET

19 REPRESENTANTER FRA INSTITUTTENE,
3 FRA STUDENTUTVALGET
OG 1 FRA SAMISK STUDENTFORENING
HØYESTE ORGAN ETTER HOVEDALLMØTET

STUDENTUTVALGET

7 MEDLEMMER INKL. LEDER OG NESTLEDER
ARBEIDSUTVALG FOR HOVEDALLMØTET OG
STUDENTRÅDET

INSTITUTTALLMØTET

HØYESTE ORGAN PÅ HVERT INSTITUTT/FAGOMRÅDE.
VELGER REPRESENTANTER TIL BL.A. ARBEIDSUTVALG,
STUDENTRÅDET OG INSTITUTTRÅD

STUDENTREPRESENTANTER
I RÅD OG UTVALG PÅ
FAGOMRÅDE/INSTITUTT/AV-
DELINGS-NIVÅ

VALGT AV
INSTITUTTALLMØTET EVT.
ANDRE UFORMELT OPP-
RETTEDE
STUDENTORGANER

ARBEIDSUTVALGET

VALGT AV INSTITUTTALLMØTET

Kommentar:

- Studentrepresentanter i sentrale råd/utvalg opprettet av Universitetet/Samskipnad mottar kompensasjon for medgått møtetid (møtetid + 2 timer forberedelse). Også representanter i studentrådet er foreslått lønnet på lignende måte.

- Antall studenter i sentrale råd og utvalg (opprettet av universitetet og samskipnaden) inkludert studentrådet og rådet for universitetet i Tromsø er 56

- I tillegg kommer råd og utvalg opprettet/oppnevnt på institutt/avdelings nivå (ukjent antall).

AU-ledere (leder av studentenes arbeidsutvalg på institutt/fagområde) er foreslått lønnet med ca. 10 000 pr. år.

- En må skille mellom råd/utvalg opprettet av og for studentene og råd/utvalg opprettet av Studentsamskipnaden og Universitetet. Særlig Universitetet har en meget demokratisk styreform. Dette betyr at studenter og ansatte er representert i svært mange råd og utvalg. Da dette er forhold som studentene i mindre grad har innflytelse over, bør disse holdes skilt når man vurderer ressursbruk og for råd/utvalg opprettet av og for studenter.

Kommentar
Dag Digernes

Trenger vi tillitsvalgte?

Vi oppfatter det som oftest som selvsagt at vi har et tillitsmannsapparat (kanskje mer vanlig; studentpolitikere). Dette er heller ikke gjenstand for debatt. Det som kanskje er like selvfølgelig, nemlig klart definerte mål for hvorfor vi organiserer oss slik, er derimot heller ikke noe særlig debattert. Riktignok vil de fleste kjenne seg igjen i formuleringer som "vi må gi vårt synspunkt til kjennet", "øve press på ansvarlige myndigheter for å få bedre studievilkår" m.v.

K
O
M
M
E
N
T
A
R

Hvorfor?

Men er det likevel så selvsagt at vi organiserer oss slik vi gjør? De tillitsvalgte selv diskuterer også mål og gjerne med enestående iver og glød. Typisk er debatter mellom konservative og radikale om vi på sikt ønsker "studielønn" (og hverken stipend og lån) o.l. Også hvordan man når målene er gjenstand for debatt. Gjerne med samme politiske utgangspunkt, og tema er gjerne om man ønsker "aksjoner" eller ikke (ironisk nok utøver studentene uansett politisk farge stort sett sin innflytelse i møter og lignende organer).

Galt utgangspunkt

Spørsmålet blir etter dette om vi ikke bør sette oss ned å diskutere hvor vi vil med vårt tillitsmannsapparat på en annen og grundigere måte. Eksempelvis er det ikke tvil om at mange studenter blir utsatt for "overgrep" i sin hverdag gjennom det byråkrati som finnes i og rundt universitetssamfunnet uten at vårt eget tillitsmannsapparat har noen målsetting om å gjøre noe med dette. I tillegg må målsattingsdebatter ha et godt utgangspunkt. Ikke som ovenfor hvor vi f.eks. opplever at alle studentpolitiske organisasjoner er enige om at stipenddelen skal økes, men i stedet for å slå fast en felles interesse for deretter på rasjonelt grunnlag diskutere hvordan man skal nå dette målet fordypes man seg i ideologiske debatter om hvilke virkemidler man bør bruke. En årsak til dette kan være at man ikke har noe mål om funksjonalitet og effektivitet i tillitsmannsapparatet. Det leder oss over i neste problem.

Eller et tillitsmannsapparat?

Organisasjoner er midler for å oppnå mål. Studentenes tillitsmannsapparat er derfor et virkemiddel og ikke et mål i seg selv. Det kan og bør selvsagt være en målsetting at tillitsmannsapparatet fungerer godt m.h.t. til å finne målsettinger og å nå disse, men noe mål i seg selv er ikke dette.

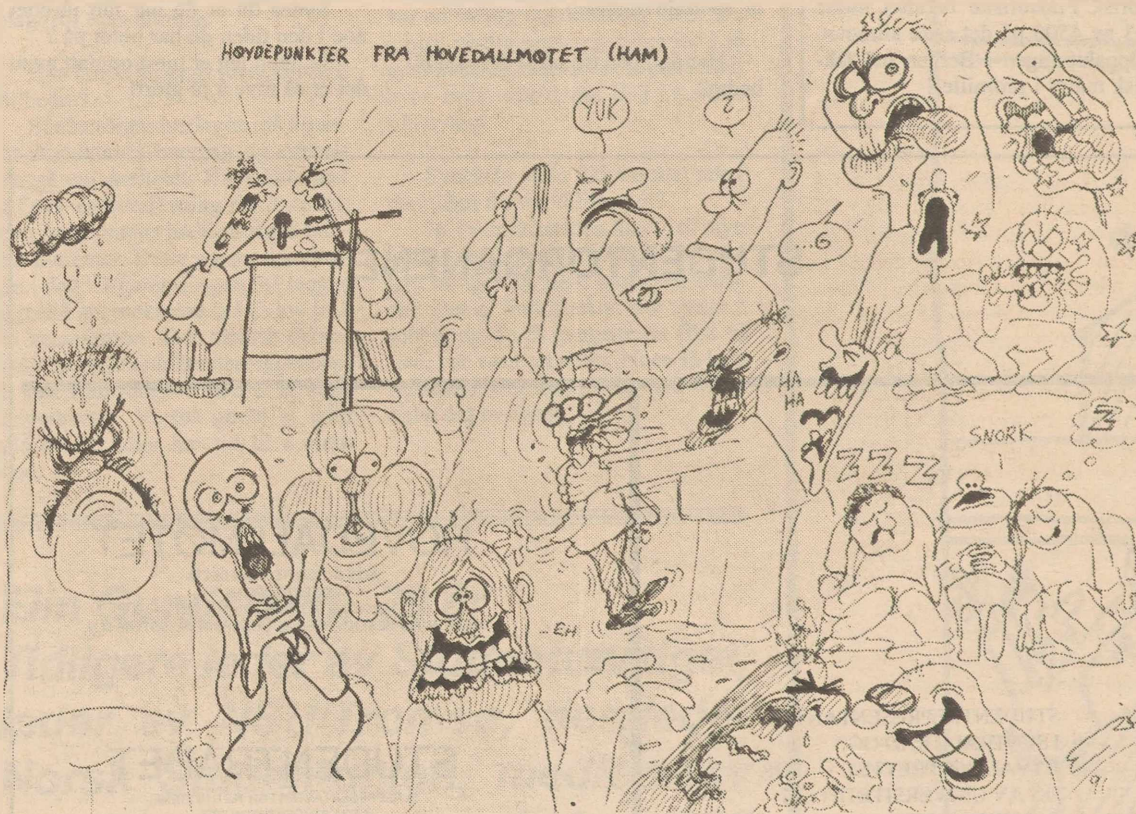
Hva er viktig?

I Tromsø har organiseringen av tillitsmannsapparatet blitt gjort til et mål i seg selv. Jeg tenker da på debatten "for eller i mot Hovedallmøtet". Dette har blitt gjort til kampsak blandt tillitsvalgte med sterk politisk tilknytning. Hensikten har vært å fremstille seg selv eller andre som mer eller mindre demokratiske. Debatten har vært ført i svulmende ord og vendinger og blitt prioritert så høyt at man skulle tro spørsmål som barnehager og studiefinansiering kun er bisaker under det altoverskyggende mål å bygge det perfekte demokrati i Tromsø. Ingen har spurt spørsmålet om dette er en formålstjenlig arbeidsform i relasjon til det vi ønsker å oppnå med vårt tillitsmannsapparat, og enhver tillitsvalgt med "god" skoloring hadde vel avvist en

Tillitsmannen tilbake til studentene

På sist hovedallmøte var vi vitne til en sørgelig forestilling. Som aldri før ble det under valgsaker personfokuseringer og da med negativt fortegn. Så ille var det at almindelige deltakere nærmest følte seg som uinviterte gjester i en annens hus, og man satt med en følelse av at nå burde man kanskje gå ut til dette er over. I tillegg var møtet generelt ikke særlig godt.

Det begynte klokken 1400 og var ikke ferdig før klokken 19.30 og selv den rutinerete møteplager hadde nok problemer med å henge med til slutt. Dagsorden var tydeligvis for lang og ikke alle sakene så ut til å passe for møteformen. I sin almindelighet fremkaller slike opplevelser refleksjoner om hva som er galt med vårt tillitsmannsapparat.

slik problemstilling som verdiløs.

Ingen har tatt opp til diskusjon hvilke organisasjonsformer vi bør ha under synsvinkelen formålstjenlighet og mål for arbeidet. Uansett hvordan man ønsker å organisere seg er det ikke nok å stille seg spørsmålet om dette er bra. En må også stille seg spørsmålet om dette er hensiktsmessig. Med andre ord må enhver løsning vurderes både kvalitativt og kvantitativt.

Floskler

Noen bruker under diskusjoner om studentorganisering gjerne ordet "demokrati" f.eks. studentdemokratiet. Et greit ord å bruke når stortingspolitikere diskuterer valgordning med stortingsvalg o.l., men ellers et svært verdiløst ord som de fleste legger forskjellige ting i og som er godt egnet til å tilslore. I interesseorganisasjon er representativitet viktig for de tillitsvalgte legitimitet og autoritet både innad og utad. Og er det ikke nettopp dette vi bør diskutere om vi f.eks. vil vurdere våre valgordninger og hva vi ønsker å oppnå med å ha tillitsvalgte?

Er vi flinke nok?

Vi må stadig stille spørsmål om hvilke resultater vi oppnår med vårt arbeide og eventuelt hvorfor vi ikke

oppnår noe. Når vi har klargjort våre mål og valgt organisasjonsform er dette instrumentet vi har til å utvikle og forbedre arbeidet vårt. I dette ligger det også at tiden kan "gå fra oss" og at det som i utgangspunktet var en god løsning kan bli en dårlig uten at vi har vært herre over den utvikling som har bevirket dette.

Hensiktsmessig

Når man velger noen til å gjøre noe, betaler noen penger til å gjøre noe, eller med andre ord, bruker ressurser til et eller annet, er det derfor en ubetinget fordel i etterhånd å gjøre en vurdering om dette er/var hensiktsmessig. Krav til effektivitet og god utnyttelse av ressurser må også tas med når studentene vurderer sin organisasjonsform og herunder hvor mange tillitsvalgte man ønsker og hva disse skal utføre av arbeide. En lite hensiktsmessig organisasjonsform som bruker uforholdsmessig mye ressurser i form av penger og arbeidskraft av tillitsvalgte kan selvsagt representere en verdi i seg selv, men man bør være klar over at dette kan gå ut over andre ting f.eks. arbeidet med å få flere og bedre leseplasser.

Kompetanse

Inn under dette ligger også spørsmål om kompetanse hos de tillitsvalgte. Jeg har tidligere opplevd at nyvalgte tillitsvalgte opplevde sitt

hvert som "vanskelig" fordi man ikke visste hva man skulle gjøre! Det ligger ikke noe kritikkverdig for den enkelte tillitsvalgte i dette, men det ligger en alvorlig svakhet i vårt eget tillitsmannsapparat at vi ikke har oppdaget betydningen spørsmål som kompetanse har for vår evne til å nå frem med våre synspunkter.

De objektive svakheter

Et annet delvis fraværende perspektiv er studentenes evne til kritisk selvvurdering. I organisasjonsmessig sammenheng er studentene, sammenlignet med andre grupper i samfunnet er ganske svake. Eksempelvis kan vi ikke streike (uten kun å ramme våre egne eksamener og gi forskerne "pusterom" til å forske). Vi kan riktignok "aksjonere" men vi har ingen trusler å gå i forhandling med som tilnærmedesvis kan måle seg med streik.

Vi er unge

I tillegg kommer det at studenter er unge mennesker uten arbeids- og livserfaring. Arbeidstakere med en viss yrkespraksis (akademikere så vel som andre) har et helt annet praktisk utgangspunkt og har større erfaringer i f.eks. å takle konflikter, forhandle m.m. De har også bedre utviklet forståelse for hva det vil si å ta ansvar for eget arbeidsmiljø. I organisasjonssammenheng er dette en vesentlig svakhet vi er nødt til å kom-

pensere for. At vi f.eks. i Tromsø liten grad klarer å trekke med vi rekomne studenter i organisasjonsarbeidet forsterker dette ytterligere. Igjen står "postgymnasiastene" med hovederfaring som russeformannen annen ungdomspolitisk erfaring. De kan gjøre en innsats, men at sentrale tillitsmannskorps kun består av mennesker på 19 til 20 år er ingen styrke.

Lite tid

En annen ting er at studentene motsetning til andre arbeidstakere har en oppfatning av sin status som midlertidig. Dette svekker nok en sjeneret til å arbeide for bedre under studiene. Det at studentene oppholder seg på lærestedet i en grenset periode gjør også at tillitsvalgte skiftes ut relativt hyppig. Så dette er en "svakhet" som vi bør konsekvensen av og prøve å motvirke.

De som derfor går rundt og tenker at vi f.eks. har like gode forutsetninger som LO/AF/YIS til å nå frem grundig feil. Ikke nok med at de har mer erfaring tillitsvalgte, men har langt bedre skoloring også. Sist men ikke minst, de betaler 20-30 ganger mer i året til sin organisasjon enn studentene gjør.

Hvor står vi og hvor går vi?

Det er ikke noe enestående fenomen at man på universitetene diskuterer sitt eget tillitsmannsapparat gjerne helst organisasjonsform. Både i Trondheim og i Bergen er dokumentert "krise". I Bergen, hvor de på mange vis har både enklere mer oversiktlig organisasjonsform enn vi har, kunne de på siste valg "Studentparlamentet" måle oppslutningen i antallet stemmegivende promille!

Det virker som om studentene tillitsvalgte, uansett politisk tilhørighet, ikke klarer å gi svar på hvordan man klarer å skape et studenttillitsmannsapparat som fungerer tilfredsstillende. Dette samtidig som studentene, like mye som de sannsynligvis alltid har gjort, diskuterer og kritiserer sitt eget fagmiljø og undervisningsorganisering.

Svaret

Kan svaret være at de studentpolitiske foreningene bør fjernes arenaen og flyttes over i degbattmenter i regi av f.eks. studentersamfunnet om almindelige politiske spørsmål? Eller er det slik at universitetene er så stort og mangfoldet så vi også på studenthold, at enhver felles valgordning vil ha problemer med å fungere?

Hverken allmøte eller

urnevalg?

En tidligere tillitsvalgt på universitetet nevnte for meg at løst kanskje kan ligge i at studentene på hvert enkelt institutt eller avdeling/fag om det passer bedre, skal være ansvarlig for tillitsmannsordningen sin. De kan f.eks. og selv bestemme ikke bare hvem som skal velges til institutt/avdelingsorganer, men også til et sentralt eller utvalg for alle studenter. En slik ordning passer kanskje ikke godt for de studentpolitiske foreningene, men legger ansvaret/initiativet på studentene selv. Og dette på en slik måte at initiativ og interesse springer ut av de problemer studentene møter i sin egen hverdag.

Utgangspunktet

Når vi så har gitt den tillitsvalgte tilbake til studentene, så har vi kanskje et langt bedre grunnlag til å stemme hvilke mål vi bør sette oss og hva vi må gjøre for å oppnå disse. Og da vil en debatt om bruk av ressurser, om hva som er en god eller dårlig jobb m.m. ha en mening.

TSI-sjefen forlater roret

Ingveig Wahl (foto)

TSI-lederen gjennom de siste tre år har vært en av etterlyst i arbeidet som befal på Haakonsværn i Bergen. Siden 1988 har han hatt jobbet og kjempet for Tromsøstudentenes idrettsvesen. Hvordan har han tilbake på disse tre årene?

-Det har vært artig og veldig lærerikt. Men det har også vært svært utfordrende - det er så mye som har vært gjort, som jeg ikke har tid til. Første året la jeg svært mye arbeid ned i TSI, og studiene gikk deretter. Her er jo uten tvil arbeid nok til en heltidsansatt TSI-leder, men jeg var bare nødt til å begrense arbeidsmengden, sier Per Morten.

-Jobben min har for en stor del vært å delta i arbeidsutvalg og møte, og å fremme TSIs sak for universitetet og andre instanser. Jeg har ikke hatt tid til å fungere som bindeledd mellom de forskjellige gruppene innen TSI. Vi har heller ingen andre til å administrere gruppene. Koordinering burde absolutt vært en del av lederjobben, men da må man bli borte fra å basere det på frivillighet, det tar for mye tid.

Per Morten snakker fort og engasjert. Leder samtalen inn på TSI og snakker fra privatpersonen. Joda, han er gift i august. Studiene er betalt av Forsvaret - og derfor skal han nå tilbake i jobb for Staten. Idrettsaktivitet? Ja, jeg har vært, men driver ikke aktivt lenger. Går i fjellet, klatrer, mener telemark - du kjenner typen.

Han snakker mye og engasjert om TSI og spesielt om TSIs problemer, men vil ikke rette spark til noen. Kanskje har han blitt snill og tydelig etter tre år som leder. Det er en god tid i et lederverv. Har TSI og lederoppgaven forandret seg siden 1988?

-Vi har fått flere medlemmer i flere grupper, og dermed blir det flere meninger og interesser å forholde seg til. Likevel; mye blir rutine etterhvert, det går i samme tral. Kanskje har blitt litt for lite engasjert etterhvert?

TSI har vokst, men ikke på langt nær til samme størrelse som idrettsorganisasjonene ved de andre universitetene. Både medlemstallet og ressursene som brukes på idrett i Tromsø, er bare en brøkdel av for eksempel i Oslo og Trondheim.

Universitetet i Oslo har 16 årstrek i idrettstjenesten, og i Trondheim to. Det sier litt om forskjellen mellom TSI og "de store". Og mens TSI har drøye 10 prosent av studentene som medlemmer, er tallet for Trondheim 80 prosent.

-Men TSI kan ikke ta flere medlemmer før vi får mer hallplass. Det

er hallplassen som begrenser aktiviteten og kapasiteten til de fleste av gruppene i TSI. Derfor har vi ikke gått aktivt ut for å verve medlemmer, men heller ligget litt lavt i terrenget. Så lenge vi ikke har en egen hall, vil vi hele tiden være nødt til å begrense aktiviteten.

Kommunene har allerede for få haller, og TSI blir naturlig nok lavt prioritert i forhold til skoler og barne- og eliteidrett. De fleste TSI-gruppene får bare treningstider tidlig på ettermiddagen.

-Vi klandrer ikke kommunen; Studentene er ikke en del av kommunens satsingsområde, og vi betaler jo heller ikke skatt til kommunen. Det vi ønsker, er en egen idrettshall. Det bør være universitetet sin oppgave. Det har vært snakk om å bygge en, men den ligger visst svært langt bak på prioriteringslisten over byggeprosjekter. Kanskje får vi en i år 2010?

TSI har kanskje ikke skreket høyt nok om penger. Men Samskipnaden vil jeg ikke skrike til så lenge situasjonen er som den er. De er jo så å si konkurs, og når vi ber dem om midler, får vi høre at "det vil gå utover barnehagetilbudet og husleien". Det vil jeg ikke kjempe mot.

-Hva mener du TSI betyr for universitetet?

-Alle som jeg er i kontakt med, trives godt i TSI. Idretten er et veldig viktig tilskudd for studentene, som et avbrekk fra studier. Idrett er også en fin anledning til å møte folk på tvers av det faglige. Dessuten har idretten og TSI en forebyggende effekt når det gjelder generell helse. Slikt sett er midlene til idrett vel investerte penger.

Ideelt sett burde vi ha med mange flere. Men slik situasjonen er nå, har vi ikke kapasitet, og vi har ikke kapasitet til å gi "puffet" til dem som ikke allerede er i gang med idrett, mener Per Morten.

-Nå har du sjansen: Har du ingen å kritisere før du forlater TSI og Tromsø?

-Nei, det er egentlig ingen å sparke her ved universitetet. Der er klart vi skulle jo ønsket oss mer penger fra Samskipnaden og støtte fra Universitetet, men vi forstår jo at det er vanskelig. Selv om universitetet ikke har planer om å gi oss en egen hall med det første, har de tross alt gjort en del for oss. Blant annet har de gitt oss 230 kvadratmeter i det nye NFH-bygget som står ferdig i 1994.

-Gleder du deg til å forlate byen?

-Det blir trist å forlate Tromsø - det er en veldig trivelig by. Men jeg gleder meg til å bli ferdig med det harde studentlivet. Nå skal jeg over i staten! sier Per Morten, som etter nyttår er løytnant og EDB-offiser på Haakonsværn utfor Bergen.

Navn: Per Morten Birkelund

Alder: 29

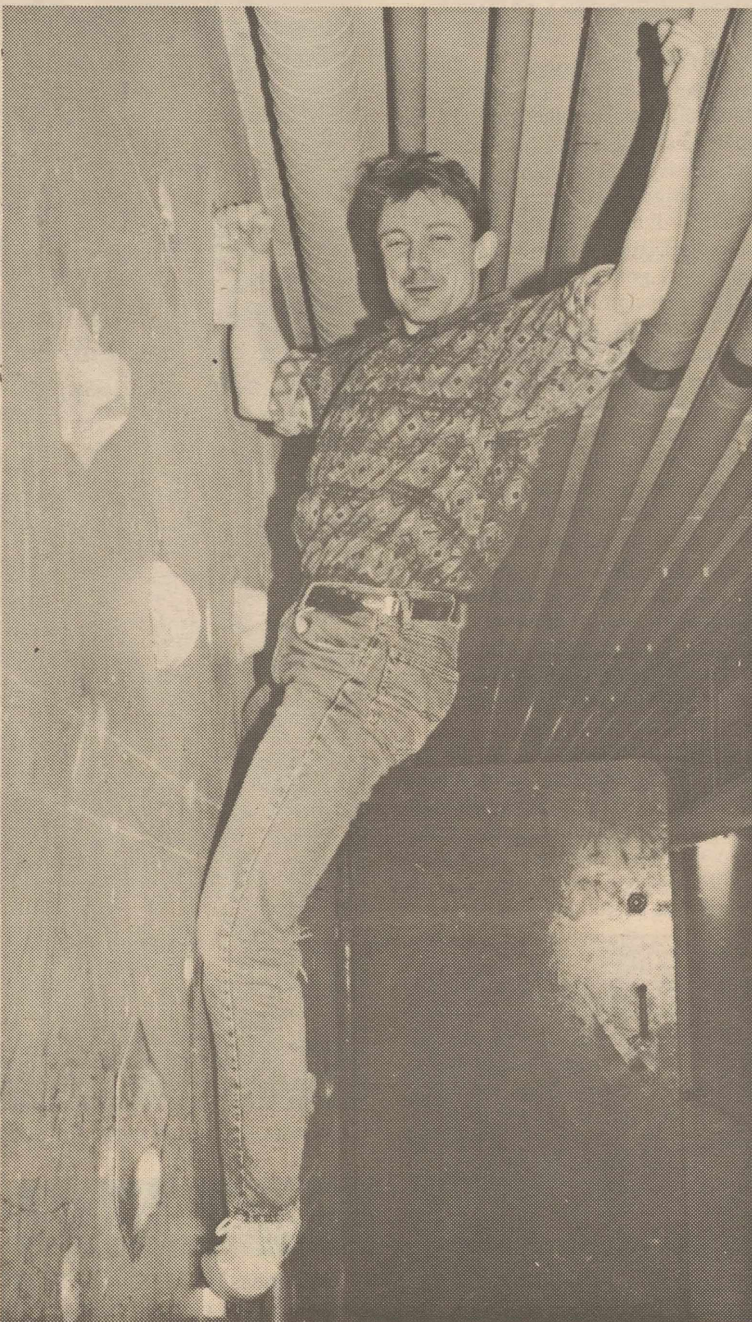
Sivilstatus: Gift

Høyde: 1.80

Vekt: 80 kg

Idrettsprestasjoner: Har vært aktiv i skiskyting, orientering, langrenn, fjellspport.

3000 meter på 10.30 (6'er i Forsvaret), klarte etter eget utsagn 50 armhevinger i 1982.

Per Morten Birkelund viser sine klatrekunster. I tre år har han ledet TSI. Foto: Ingveig Wahl

Ny TSI - leder

Etter nyttår tar Trine Dalen over som leder for TSI. Trine er for tiden i Kina på vei jorden rundt, men venter på å komme inn på embedsstudiet i psykologi. Hun er 23 år, og fra Hattfjelldal i Nordland. Hun har sittet i arbeidsutvalget i TSI siden 1989, og har dessuten vært leder for judo-gruppa.

Dette er TSI

Naturforholdene rundt Tromsø har nok hatt stor betydning for TSIs sammensetning og aktivitet, med blant annet en sterk fjellgruppe, fallskjermgruppe og padlegruppe. Manglende hallplass har dessuten vært et stort problem siden starten, noe som har begrenset aktiviteten i enkelte grupper. Tromsø kommune har lite å tilby, og bygging av en idrettshall på universitetsområdet har ikke blitt prioritert av universitetet. Allerede i 1986 ble det gjort vedtak om at Samskipnaden snarest skulle sette opp en midlertidig hall, men hittil er ingen ting blitt gjort. Det eneste TSI nå har egne lokaler, er en liten "gymsal" i SV/ISL-kjelleren. Imidlertid er 230 kvadratmeter i NFH-bygget som blir ferdig i 1984, satt av til TSIs aktiviteter.

Etter en beskjeden start med 100 medlemmer for 15 år siden, har medlemstallet vokst jevnt til rundt 500 som er dagens. Aktiviteten har også vokst tilsvarende. Likevel er TSI mye "svakere" enn idrettsorganisasjonene ved de andre universitetene, målt i medlemstall og ressurser.

Styringsstrukturen i TSI har vært den samme hele tiden siden opprettelsen, og følger Norges Idrettsforbunds lover. Foreningens øverste organ er årsmøtet, hvor alle gruppeledere er representert. Men i praksis er det Arbeidsutvalget som tar de fleste avgjørelser. Dette består av fem valgte representanter.

Dagens struktur er preget av svært dårlig kommunikasjon og samarbeid mellom de forskjellige undergruppene og ledelsen. Hver under-

gruppe har så å si nesten ikke andre plikter enn å levere en årsmelding til årsmøtet. Arbeidsutvalget, som skulle fungert som koordinator for gruppene, bruker det meste av sin tid og sine ressurser på å arbeide eksternt i forhold til Samskipnaden og universitetsledelsen. Den interne kommunikasjonen er minimal. Både TSIs leder og Utopia hadde da også store problemer med å få kontakt med lederne for de forskjellige undergruppene for å lage rapporter. Flere ledere er bare oppgitt med studiested, med beskjeder som for eksempel "Heng en lapp på Jus-tavla, 3. avdeling"

Ingen av vervene i TSI er betalt. Det er et ønske å få inn minst en person i deltidsstilling, men Samskipnaden er ikke villig til å betale

for dette. Det er arbeid nok for minst en heltidsstilling, mener dagens leder, og viser til forholdene i Oslo der idretten har 16 stillinger.

Aerobic-gruppa er den største av undergruppene med et medlemstall på cirka 130. Denne er forholdsvis nystartet og svært populær. Fjellgruppa kommer på en god andreplass med 70 medlemmer. Andre grupper kan ha helt ned mot fem medlemmer. De gruppene som tradisjonelt har vært mest aktive (=seriøse?), er foruten fjellgruppa volleyball (som spiller divisjonsspill) og fotball. De fleste gruppene som er avhengig av innendørs trening har fått aktiviteten begrenset av mangel på hallplass, og har derfor gjerne heller ikke jobbet aktivt med å få med nye medlemmer.

TSIs aktiviteter:

Judogrupper har 27 medlemmer og trener i UB-kjelleren, og er derfor en av gruppene som ikke har problemer med treningstid. Gruppa satser på mosjonsrett idrett og driver trenerutdanning. Nybegynnerkurs hver høst.

Aikidogrupper driver selvfølgelig med aikido, som er en gammel japansk selvforsvarsform. Gruppa har 15-20 medlemmer, trener fire ganger i uken og tar opp nybegynnere i begynnelsen av hvert semester.

Karategruppa har vi lite opplysninger om. Medlemstallet er cirka 15.

Styrketreninggruppa sliter blodet av seg hver tirsdag og torsdag i Gyllenborghallen, i 40 sekunders intervaller, alt sammen bare for å kunne nyte de himmelske 20 sekunders pausene mellom intervallene. Etter sigende er det plass til både slappe og fanatikere, men det advares sterkt mot økt trykksytt adhesjon som følge av overdrevet fysisk fostring.

Studentenes Undervannsklubb Tromsø (SUT) trener vinterstid i Stakkevollhallen. Men utsikten under vann trenger ikke være noe dårligere i bassenget enn i naturen, for treningstiden overlapper svømmegruppa sin treningstid. Gruppa drar ellers på turer og klubbmøter. Medlemstallet er cirka 40.

Studentenes Undervannrugbyklubb (SURK) er ikke fornøyd med bare å nyte utsikten under vannet. Klubben er relativt nystartet og driver noe så vann-vittig som rugby (som jo er vanvittig nok på land). Det ser kaotisk ut, men visse regler finnes. 24 studenter av denne sorten finnes i Tromsø.

Trimsvømming er alternativet for de som trives i vannet, men som skremmes av SUT og SURKs aktiviteter. Ukentlige svømmetider i Stakkevollhallen.

Volleyball har lange tradisjoner i TSI, og volleyballgruppa driver seriøst divisjonsspill. Treningen foregår i Stakkevollhallen.

Tromsøstudentenes Tennisklubb er snart to år og trener i Tromsøhallen med cirka fem medlemmer. I tillegg har gruppa adgang til trening i Fjellanlegget midt i byen.

Fotballtrening foregår tre ganger i uken i Tromsøhallen, og gruppa har 50 aktive medlemmer.

Basketballgruppa trener to ganger i uka i Tromsøhallen, og skryter av at de en gang var over 25 stykker på trening. Herrelaget har tatt sølv i studentmesterskapet.

Aerobic-gruppa har 127 jenter og tre gutter, og trener aktivt i UB-bygget.

Squash er et tilbud til alle TSI-medlemmer; du får rabatt i Squashanlegget i Polarsenteret.

Fallskjermgruppa holder selvfølgelig til ved flyplassen og ovenfor. Medlemstallet er 25, og det tilbys nybegynnerkurs og tandemhopping.

Håndballgruppa er nystartet og har cirka 30 medlemmer, driver allerede divisjonsspill og tar sikte på å bli best.

Fjellgruppa samler 70 medlemmer til fjellturer til fots og på ski, vinterklatring og grotteturer. Gruppa arrangerer tur rundt en gang i måneden. Et stort problem har vært transport i forbindelse med fjellturer; få har privatbil, og bussene går vanligvis ikke dit du gjerne skulle.

Padlegruppa Tralle padler yttaskjærs, innaskjærs og i Stakkevollhallen. Medlemstallet er 40.

Det finnes også en Disco/dansegruppe og en Jazz-ballettgruppe som er løst tilknyttet TSI, men ikke egentlig undergrupper. Dessuten har TSI 10 medlemmer gjennom swingkurset "Kom og dans".

Spenning og miljø i FJELLET

TSI-fjellgruppa drar til fjells også når vintermørket og kulda får folk flest til å trekke innendørs. Men i stedet for å nyte fjellets kalde, våte og vindfulle fornøyelser utendørs, drar de likegodt inn i fjellets indre. Der er det like vått, men vindstille og alltid fire grader pluss. Og livløst, men spennende, og vakkert. Og svært sårbart.

Øyvind Eggen
Torgrim Vorren (foto)

Derfor er fjellgruppa og mer erfarne grottere svært forsiktig med å røpe grottenes beliggenhet, og skeptisk til alle former for oppmerksomhet omkring grotting.

Andre helga i november dro ni gutter og tre jenter fra fjellgruppa på grotte- og miljøtur til en av de fineste grottene i Troms. En av guttene er erfaren grotter og var med som kjentmann og leder, men for de fleste andre ble grottingen en ny opplevelse.

Forhåpentligvis fristet grotteturen ikke til gjentakelse. Grottene tåler som sagt lite trafikk. Det tar et sekund å ødelegge en dryppstein, og ti tusen år å lage ny. Og alt mennesker måtte legge igjen i en grotte, blir liggende så å si til evig tid, fordi det ikke skjer noen forråtnelsesprosess.

Fjellgruppa har da også tradisjonelt vært forsiktige med å arrangere grotteturer. Det vanlige har vært en grottetur årlig. Resten av året foregår arrangementene og turene i fri-luft. Turene er lagt opp for at flest mulig skal kunne være med, uansett

nivå. Ofte finner gruppa en teltplass med mulighet for å ta dagsturer med forskjellig vanskelighetsgrad. På den måten kan alle dra på turer som passer til deres nivå, mens det minst like viktige sosiale aspektet blir ivarettatt fordi alle overnatter på samme sted. Fjellgruppas egen lavvo (same-telt) med god plass gjør sitt for å skape et sosialt miljø.

Gruppa arrangerer også kurs i telemarkkjøring, vinterklatring osv, og har egne fjellturer for internasjonale studenter ved universitetet.

Rundt 70 er med i fjellgruppa idag. Medlemstallet har ligget noenlunde jevnt de siste årene. De siste årene har sammensetningen skiftet: fra å være kraftig mannsdominert er nå jentene i flertall i gruppa.

Det har vært en tendens til at spesielt nye studenter søker til fjellgruppa, men at mange blir mindre aktive i gruppa etterhvert fordi de finner andre turpartnere og drar til fjells på egen hånd.

Gruppa låner ut telt og en del utstyr til fjellklatring, brevandring og lignende. Alle turer og arrangementer er selvfinansierende, så innkjøp av utstyr er nesten den eneste utgiften gruppa har. Derfor har de råd til å ha en del utstyr på lager.

Lavvoen - et av fjellgruppas viktigste miljøtiltak

Studenttinget i Trondheim Søker Organisasjonssekretær

Studenttinget (ST) er det representative organ for medlemmene av Studentsamskipnaden i Trondheim (SiT), og skal ivareta interessene for de ca. 14.000 medlemmene fra Universitetet i Trondheim, Trondheim Ingeniørhøgskole og Jusstudiet ved Friundervisningen. I Studenttinget sitter 27 representanter.

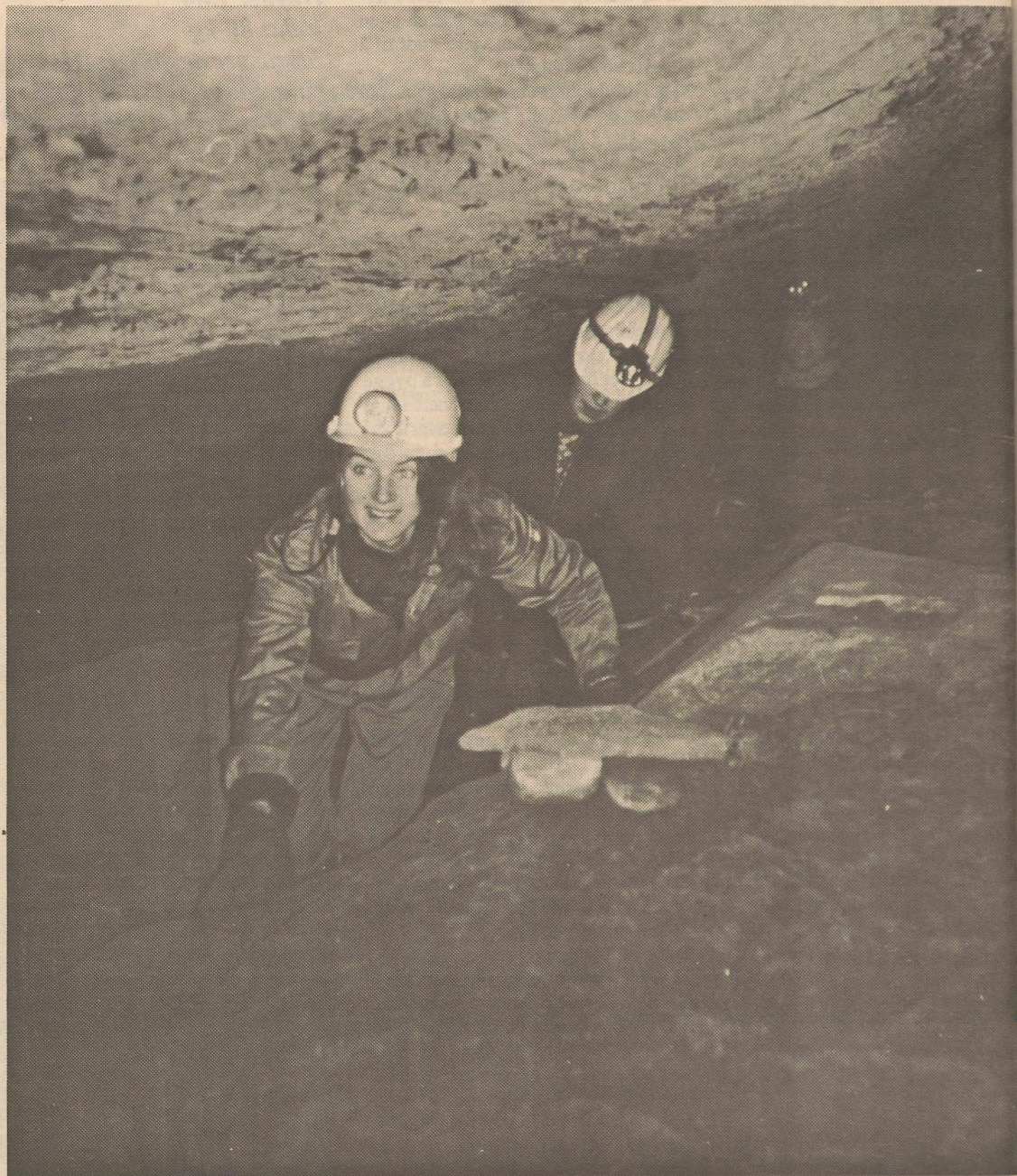
Funksjonen til organisasjonssekretæren er å være en sekretær og saksbehandler for ST. Stillingen er politisk underlagt og administrativt ansvarlig overfor Arbeidsutvalget (AU) og består primært av:

- føre protokoll, forberede møter og delta i nødvendig etterarbeid
- yte hjelp og bistand til STs komiteer og utvalg
- ha hovedansvaret for kontorhold/arkivering og være systemansvarlig for ST datamaskiner
- internt og eksternt informasjonsarbeid

Stillingen er fastlønnet stillingsverv. Lønnet i Ltr.7 - 9, etter avtale i SiTs lønnsregulativ. Arbeidstid etter avtale, med tillegg for ubekvem arbeidstid. Arbeidsforholdet opphører uten forutgående oppsigelse fra noen part den 31.01.94

Søknadsfristen er satt til 06.01.92, med ansettelse f.o.m. februar 1992.

Studenttinget i Trondheim - Gamle Kjemi NTH - 7034 Trondheim
Tlf (07) 59 32 88 - Fax (07) 59 14 44

Grotting var en opplevelse for de fleste. Spennende, vakkert og sårbart.

TSI-stafetten

Historiens første TSI-stafett gikk av stabelen 25. oktober. Håpet er at stafetten skal bli en tradisjonell årlig begivenhet.

To sportslige studenter hadde fått ideen i begynnelsen av september, og Arbeidsutvalget i TSI og håndballgruppa hjalp til å organisere.

Fem lag stilte til start på stafetten som gikk med ti lange etapper rundt hele øya, en torsdag i noe bortimot høstens verste regnvær. Mack ga styrkedrikk (Unik!) til deltakerne, og politiet stilte velvillig med eskorte.

Fem pizzaer og en vandrepokal gikk til vinnerlaget Klemetsen et al, og trøstepremien på fem pizzaer fikk laget Samid Studenttid Searvi Romsas for sin innsats: Fire av deltakerne sprang to etapper!

God mat hører med: Finniff m.m.

Volleyball

Volleyball er en av gruppene i TSI som virkelig har ambisjoner. Medlemmene i gruppa holder et høyt nivå. I år spiller herrene i 2. og 3. divisjon, og damene i 3. og 4. divisjon. Dette er de to eneste damelagene i Tromsø som driver divisjonsspill. I andredivisjon spiller det lag fra hele Nord-Norge, så dette medfører en god del reising for guttas del. I tillegg kommer deltakelse i en del ulike turneringer. I februar skal for eksempel 3.divisjonslaget herrer til Moskva. De har sagt ja til å delta i ei turnering for studenter fra hele ver-

den. Dette blir rene drømmeturen, forteller en av spillerne Knut Knutsen-Vi blir borte i ni dager og satses på å dekke det meste av turen ved hjelp av sponsravtaler.

Her hjemme ligger alle de fire lagene godt an i sine divisjoner. Begge herrelagene ligger på 1.plass, og damelagene ligger også på øverste halvdel av tabellen. En gang i uka kan man slå seg med på trimgruppa. Dette er blant annet et tilbud til de som har vært lite med på volleyballspill tidligere.

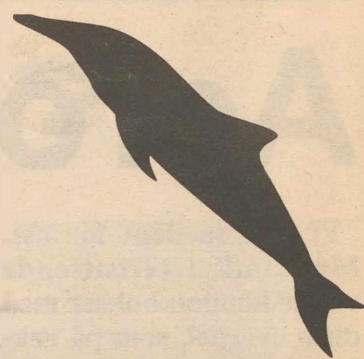
HELSEFONDET 1991

Siste frist for
innlevering av
søknader til
helsefondet for 1991
er 20.desember.

Studentsamskipnaden

Delfinene i TSI

Hvem er det som halvveis drukner seg i kampen om en ball fylt av saltløsning, og samtidig synes det er VANNvittig spennende? Svaret må bli SURK - Studentenes Undervannsrugbyklubb.

Ingveig Holand Wahl

Blant de omkring 1000 personer som driver med undervannsrugby i Norge, finner vi ca. 15 stasjonert i TSI. En av dem er Øystein Svalheim. Han mener sporten er både artig og utfordrende. -Undervannsrugby er et ballspill med seks personer på hvert lag. Alt av spill skal skje under vann, så her kommer du ikke langt med en eventuell vannskrekk, forteller han. Bassenget må være fra 3-6m dypt, og på hver side er det plassert en kurv til forveksling lik en vanlig papirkurv. Utstyret deltakerne bruker er svømmeføtter, snorkel og maske. Høres dette hardt ut? Ifølge Øystein Svalheim er undervannsrugby en hard fysisk idrett, men fortvil ikke. Der kondisen ikke strekker til, kan teknikken overta. Spilleomgangene er også korte i forhold til hva som er vanlig i andre idretter. På turneringer spilles det to ganger ti eller to ganger femten minutter.

Nordnorsk mesterskap

Undervannsrugby er en forholdsvis ny idrett i Norge. De første satte igang for 15-20 år siden. Når det gjelder oss nordlendinger var vi den-

ne gangen litt sein i avtrekkeren. Nordnorsk mesterskap har vært arrangert de siste fire årene. SURK har stillt lag hver gang, og har derfra hanket med seg en femteplass og tre tredjeplasser. Dette er en bra prestasjon når man tenker på at 10-12 lag deltok fra Bodø i sør til Lakselv i nord. Neste Nordnorske mesterskap går av stabelen i februar, og det sattes nå friskt i SURK-gjengen. Dessverre er det få treningsmuligheter for tida. Alheim er den eneste hallen som tilfredsstillt kravet om en dybde på minst 3 meter, og hallen er nå stengt. Øystein Svalheim regner med at neste trening blir en gang på nyåret. Da må vi antagelig ta ei treningshelg til Skjervøy.

Trenger jenter

Hvem er så disse folkene, som er totalt kureret for vannskrekk og har lunger som noen delfiner? De fleste er rekrutert fra svømme og/eller dykkermiljø, men en slik bakgrunn er selvsagt ingen forutsetning. SURK trenger folk. Til nå har SURK hatt et mannsdominert miljø. Dermed ligger alt godt til rette for at også jenter melder seg. Vi har tidligere hatt med jenter i SURK sier Øystein Svalheim. De er hjertelig velkommen!

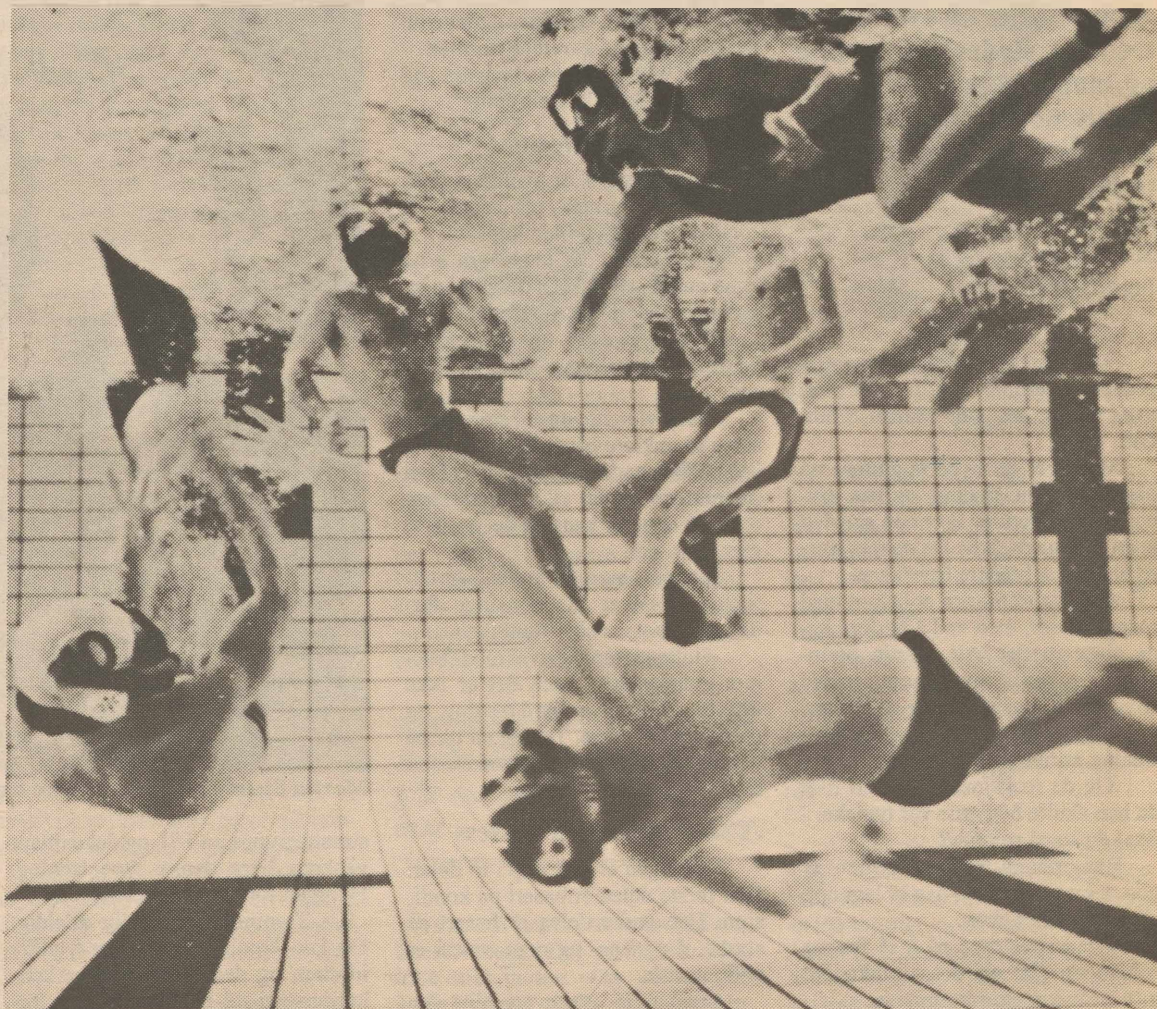

Foto: Arkiv

Friluftsliv med kajakk

Hvis du en gang skulle få se en kajakk i vilt ritt over en bølgekam utenfor Troms-skjærgården, er det nødvendigvis ikke noe galt på ferde. Det kan være "Trulle"

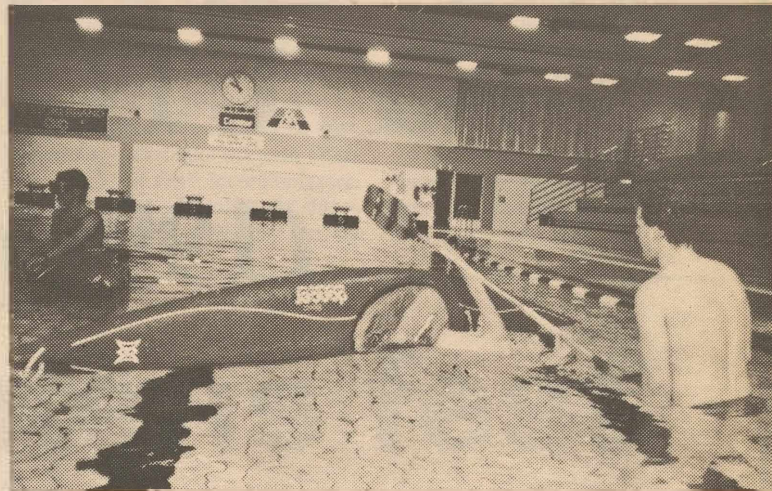
på tur. Her finner du 40 jenter og gutter som liker å koble naturopplevelser med kajakkpadling.

Ingveig Holand Wahl (Foto)

Fullt like hardt går det ikke for seg bestandig. I "Trulle"s turoversikt finner vi både korte og lange turer, forteller en av medlemmene, Kristian Gjessing. På grunn av det

tette samarbeidet med THPK (Tromsø havpadleklubb) holder de mest til utenfor skjærgården, men man kan også få prøvd seg på elvepadling. Padlegruppa "Trulle" ble startet i 1985. Målet var å få studenter inn i det allerede eksisterende padlemiljøet i THPK. Fra starten til i dag har

medlemstallet stadig økt. I dag har "Trulle" 40 medlemmer. "Trulle" og THPK fungerer i praksis nærmest som en samlet klubb. Både turer, møter og regnskap er felles. Sammen eier de to klubbene 14 kajaker. Her kan du låne deg en havkajakk eller en elvekajakk. På turer bruker de

Kristian Gjessing instruerer Torill Eriksen i hvordan man ruller rundt mee en kajakk.

fleste egne kajaker.

Turer hele året

"Trulle" driver ingen form for konkurransevirsomhet. Hensikten med klubben er mye å skape et miljø der man kan finne turkamerater. I tillegg til de mange "offisielle" turene, kan det bli mange impulsive helgeturer. De offisielle turene er mye et spesielt tilbud til de nye i klubben, forteller Kristian Gjessing. På turene kommer de i kontakt med padlemiljøet i Tromsø. Det finnes mange fine utfartssteder å velge mellom langs Tromsysten. Røssholmene utenfor Sessøya er en av perlene forteller Gjessing. Der kan man riktig bolte seg. Gjessing er svært forsiktig med å røpe de fineste stedene. Det er en dypt begravet hobbyhemmelighet, men man oppdager mange fine plasser så snart man har vært på en del turer lover han. Lengden på turene kan variere mellom alt fra en kort treningstur til lange kajakkferier. Visste du for eksempel at det er mulig å padle med kajakk over selveste Vestfjorden?

Bassengtrening

Hver mandag har "Trulle" trening i Stakkevollhallen. De helt ut-

fordrende situasjonene finner man vanligvis ikke i et 25 meter langt innendørs basseng, men her kan den viktigste teknikken innlæres. Likevel ligger det lite prestisje i kun å opptre som såkalt "bassengoter". Turene er det som virkelig er artig og givende forteller Kristian Gjessing.

Ulike kajakktyper.

Mange av oss tenker kanskje på kajakk som kun et fremkomstmiddel som visstnok var vanlig blant eskimoene en gang i tida. Dette er forsviddt en riktig assosiasjon, men idag kan du finne padlemiljø på de fleste breddegrader. Det finnes i dag også et utall ulike typer kajaker. Eksempler foruten havkajakk og elvekajakk er slalomkajakk, konkurransekajakk og flermannskajakk.

Nybegynner?

Hvis du synes dette høres spennende ut er det bare å møte opp på "Trulle"s bassengtrening. Her vil man for eksempel få et kurs i hvordan man ruller rundt med kajakken. For Utopias utsendte så dette temmelig VANNskelig ut. Her må det være en fordel å være oppriktig glad i vann!

Aerobic - bare for jenter?

Vi kan se dem for oss. Mannfolk i tettsittende svarte kondombukser med ditto overdel, som på rekke og rad svetter til musikken av "eye of the tiger". Armmuskler og overkropp trenes i stedet for rumpe og mage. Musikken og bevegelsene er samstemte. Er dette fremtidens aerobic på universitetet?

Siri S. Berntsen
Ingveig Wahl (foto)

-Det bør opprettes egne guttegrupper i aerobic. Jeg tror det er et marked for det, sier Martin Steinholt.

Martin er en av de få guttene på dagens aerobic-trening, og han savner øvelser som er lagt opp spesielt etter guttenes behov: De ønsker større biceps og bredere brystkasse.

Aerobic-treningen er belagt med mange myter, men ved å innføre egne guttegrupper tror Martin Steinholt man kan avmystifisere aerobic som en treningsform bare for jenter.

Mange gutter tror ikke aerobic-trening er tungt, forteller han.

Og de reaksjonene Martin fikk da han skulle begynne var typiske. - Skal du se på rumpe?

Han mener treningsformen er god, men at den per i dag er lagt opp etter jentenes behov.

-Det trenes mye på å få fastere rumpe og lår, og det er ikke det guttene søker etter bestandig,

Den 22-årige historiestudenten startet med aerobic i høst. Sammen med 130 jenter og to gutter trener han nå aerobic noen kvelder i uka.

-Jeg trives, men savner den sosiale kontakten med andre gutter, og garderobe-pratet. Den eneste fordel jeg ser, er at det ikke er kø i dusjen, sier han, og håper guttene vil få øynene opp for treningsformen.

-Det er gøy å trene til musikk, og det er slett ikke "jente-trening".

Husmor-gymnastikk?

Mona Hansen, en av instruktørene i aerobic-gruppa, er positiv til forslaget om "gutte-aerobic".

-Vi kunne godt tenke oss å ha egne guttepartier. Men de ville vi ha lagt opp annerledes. Tøffere musikk, tøffere bevegelser, og større fokus på armene tror hun er viktige stikkord.

-Men vi måtte også i større grad satse på enklere bevegelser. Guttene har trøbbel med koordinasjonen. Som instruktører er det viktig å se fremover, så dette er kanskje det neste vi gjør, sier hun.

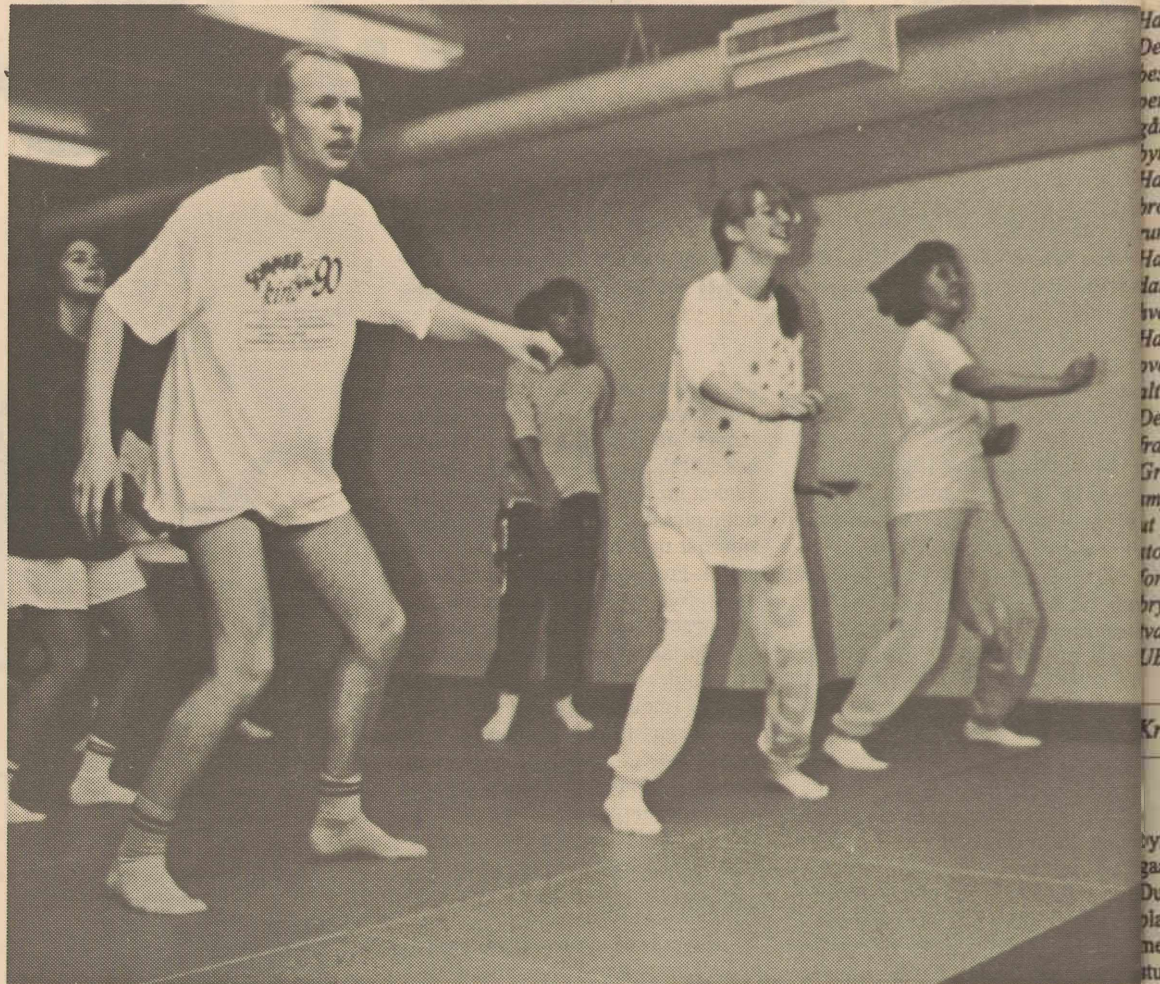
Sammen med de andre instruktørene opplever Mona mange problemer mot aerobic-treningen.

-Guttene tror vi driver med "husmor-gymnastikk", men det er ikke tilfelle. Aerobic er hard trening, og du kommer i form. Ta deg en tur på treningen, du vil bli overrasket, sier hun.

.TSI-gruppe med suksess

Treningen er lagt opp i to deler. Den første delen er basert på kondisjon. Den andre delen er basert på styrke, der mage- og ryggøvelser er obligatorisk.

Aerobic er etterhvert blitt den

Martin Steinholt er en av bare tre gutter i TSI-aerobic.

største gruppa på TSI, og det er mange som liker denne type trening. Hvordan forklarer de suksessen?

-Treningen er veldig allsidig. Du kan kombinere den med andre idretter, og den er heller ikke konkurransepreget. Du trenger ingen for-

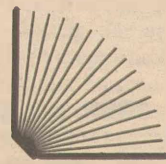
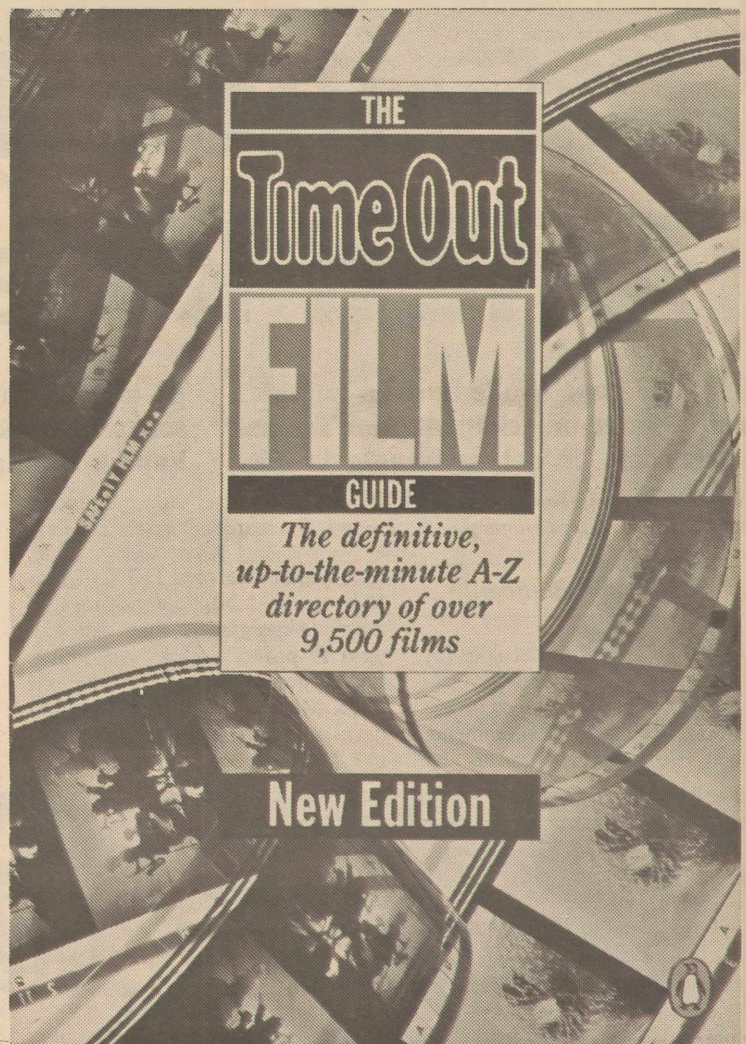
kunnskaper, og du kan komme som du er. Dette tiltrekket folk, og derfor trives de også på treningen, forteller Mona.

Aerobic-gruppa har treningsøkter alle dager, med parti både for

nybegynnere og viderekomne. tillegg har de også innført en ny type step-trening, som er blitt veldig populær. Det er alltid fullt på semester-start på aerobic-treningen, så de som ønsker å starte opp etter jul, bør være tidlig ute.

NY UTGAVE (1991)

Denne og andre
bøker om film
får du på

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

HOVEDGÅRDEN, UNIVERSITETET I TROMSØ
POSTBOKS 761, 9001 TROMSØ - TLF (083) 44 920

Har du sett slangen?

Har du sett slangen?

Den er 630 m lang og slynger seg beskyttende omkring universitetskulpen. Den er laget av stein, og når du går langs den i snøen dannes en labyrintaktig formasjon.

Har du sett de grønne firkantene i broleggingen og innimellom: de runde "koppmåll" steinene?

Har du sett det lille egget og hvordan kulpsteinene er slipt glatte mot hverandre?

Har du sett hvor mykt vannet renner over dem og at det er en blåstripe i alt det sorte?

Den har retning syd nord og kommer fra Namibia.

Grusen i labyrinten skinner som mykkestein og brostein går i spiral ut fra kulpen. Små detaljer preger store steiner, og det er mye å se på for den som ser og ikke tanketomt bryter labyrintens geometri på sin mangsnevrotiske vandring mellom UB og hovedgård, hovedgård og UB.

Kristin R. Kjellevoll

Kunstneren bak fontenen og labyrinten heter Guttorm Guttormsgaard. Han har briller og mye hår. Du ser ham på bildet. Han sier at plassen befinner seg i grenselandet mellom natur og kultur. Det gjør studenter også, sier han, og mener nok at vi er i ferd med å bli kultiverte.

Der stjernelyset stige opp fra kulpens dyp?

Kanskje vi den dagen - når vi har blitt kultiverte, altså - slutter å klage på kaotiske gråsteinsformasjoner og manglende benker og for alvor ser stjernelyset stige opp fra kulpens dyp?

Og om labyrintplassen til tider kan synes grå gjennom regnvåte kammevinduer og kun føyer seg inn i livets meningsløse monotoni, så pass

på! I følge Guttormsgaard utstråler den en slags magisk påvirkningskraft ved bare å ligge der og være mettet med vilje og idé og symbolikk, og dag etter dag presse seg innover studentsanseverdenen.

Kilden alltid har vært en forutsetning for menneskers bosetting og eksistens.

Utbyggingsfondet for nye statsbygg må ha hatt store vyer for utsmykkningen av universitetsplassen. I 1988 innbød de nemlig 5 kunstnere til idé-konkurranse og håpet på løsninger som skulle si noe om universitetsplassens nordlige beliggenhet og om motsetningene i klima og natur. De ønsket seg noe identitets- skapende for universitetets brukere, og noe som kunne integreres i resten av universitetskomplekset. Omtrent det skrev de i dokumentene sine.

Det kom inn ymse forslag fra 4 kunstnere. En ville lage en liten gruppe av 9 stålsøyler à 2,80 m. En annen foreslo skulpturer som formidlet kontakt mellom bakken og himmelen og som kunne være iskulptur om vinteren. Den tredje hadde ideer om metallstrukturer som beveget seg på skinner og et "tak" av laserlys over plassen.

Også hennes forslag ble forkastet til fordel for Guttormsgaards labyrint-idé. Juryen merket seg slektskapet mellom dette prosjektet og to labyrinter som ble gravd frem av arkeologer på Finnmarksysten rundt 1960.

En labyrint på universitetsplassen ville gi universitetet en historisk tilknytning til Nord-Norge mente de.

Jeg traff Guttormsgaard på kafé. Han var energisk og tegnet opp labyrinten på duken med bylanten sin. Han snakket gjerne om symbolikk og den dypere mening bak labyrintens formasjoner, og fortalte at kilden alltid har vært en forutsetning for menneskers bosetting og eksistens.

Et ståsted som måtte forsvares.

På samme måte er universitetsplassen et kultivert ståsted i nord-Norge - en motpol til naturen som ligger rett utenfor og truer med å overta.

"Universitetskilden" symboliserer energi og skulle egentlig ikke lukkes inne mellom institusjonsveggen. Den skulle ligget utenfor universitetet som symbol på at universitetets kraft og inspirasjon hentes utenfra. Men så har den altså blitt liggende midt på universitetsplassen som det mest kultiverte basseng i Europa, sier Guttormsgaard, som kan fortelle at kulpen er laget av polykrom naturstein og at de ca 4000 hullene på bunnen kopierer stjernehimmelen over nord-Norge.

En stor stein i ytterkanten mot gangveien ser ut som et ansikt. Har du sett det?

Lysskimringen som stiger opp fra stjernehimmelen på bunnen gir visstnok en fortettet naturalisme av lyset i landsdelen når det flimrer i vintermørket, mens dampen skal gi visjoner om varme kilder. For vannet er 37 grader varmt og er et bilde på temperaturen vi alle har felles.

Visste du at bassenget ikke er rundt og at vannflaten ligger på samme nivå som gangveien utenfor?

Eller at noen av de store steinene er slipt glatte i forhold til hverandre, at enkelte har en liten orm preget på seg og at noen danner snorrette stråler ut fra sentrum?

En stor stein i ytterkanten mot gangveien ser ut som et ansikt. Har du sett det? Steinene som danner slangen er plukket på Senja et sted. Sirkelene den danner blir større og større utover, som ringer i vannet fra bassenget, plassert i plassens mest solrike punkt.

Så til det evig tilbakevendende spørsmål i labyrintdebatten: Hva kan en svær gråsteinslabyrint med gress

Guttorm Guttormsgaard ønsker Universitetet i Tromsø lykke til med sitt nye praktverk. Foto: Ole J. Hansen

og grus, uten benker og sittegrupper brukes til?

Guttormsgaard ser oppgitt ut, synes visst at vi er passe treige hvis vi ikke finner vår måte å bruke den på. Hans drøm er å se 16 studenter impulsivt badende i kulpen mens dampen stiger opp omkring dem.

Bruke den som blink hvis vi går oss vekk i verdensrommet

Plassen kan dessuten brukes som konsertarena. Det er bare å legge lokk over kilden. Og så kan den lekes inn hver vinter med snøskulpturering, eller vi kan bruke den som blink hvis vi går oss vekk i verdensrommet foreslår han.

Det neste stridsspørsmålet er budsjetteringen. Men Guttormsgaard legger vekt på at plassen er et overskuddsrom, som å kunne seg en fest. Dermed kan den ikke stå som alternativ f.eks. til flere lesesalsplasser. Dessuten er det ikke kunst det sløses på i samfunnet, konstanterer han, og

har muligens rett i det. Totalt vil plassen koste mellom 2 og 3 millioner kroner. Til sammenlikning koster renoveringen av universitetsplassen i Oslo - som kun smykker seg med brolegging og en statue - 3,5 millioner kroner.

Guttormsgaard legger til at nesten alle materialer og all arbeidskraft som er brukt i byggingen av labyrinten kommer fra landsdelen. Det gir en ikke ubetydelig sysselsettingsverdi.

Universitetsplassen skal være et slags foredlet gulv eller viktig torg som tåler naturkreftene, og samtidig et idé-sentrum og en funksjonell plass badet i verdier som ikke nødvendigvis er synlige. Den skal markere ståsted og identifikasjon, sier Guttormsgaard.

Høres det komplisert ut? Eller svulstig og overdimensjonert?

Likevel - det er verdt å tenke på at det visuelle miljøet påvirker oss og at følelser kan bo i ting og struktur.

Dessuten er labyrintens muligheter et ytre speilbilde på indre struktur, sier Guttormsgaard. Hva enn det skulle bety.....

Lysets og labyrintens fest.

Hvis du kommer langt nok ut får du se solen bare som en gnist i et sluknende bål

Hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut får du se hele melkeveiens hjul rulle bort på veier av natt hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut får du se Universet selv, alle lysår-milliardenes sommer av tid, bare som et lysglimt, like ensomt, like fjernt som juninattens stjerne hvis du kommer langt nok ut.

Og ennu, min venn, hvis du kommer langt nok ut er du bare ved begynnelsen

- til deg selv.

Kristin R. Kjellevoll

Slik lyder "Pusteøvelser" av Rolf Jacobsen som ble lest opp på universitetsfesten 21. november; en seremoni like fylt av patos og mystikk som diktet selv.

Det begynte med et hav av lys utover universitetsplassen og trolske, hemmelighetsfulle trommerytmer.

Menneskekonturene var utydelige - kun udefinerbare skikkelser i skjær og lue og med fakler klemt inn i vottene sine. De obligatoriske talene var korte og følelsesladde, og det var fint å stå i ring uten taleren i sentrum, og bare se på vannet og dampen og lysene.

Rektor snakket i store ord om labyrinten som vandringsplass og tenkeplass, og ble så grepet av det blafrende nordlyset at han mente "Vår Herre" var med oss i kveld. (Folgt av et utvetydig sukk fra forsamlingen...)

Om ikke annet så var værgudene der og tryllet frem fullmåne og stjerner og mørkeblå, klar himmel som forsterket utfølelsen skapt av fakler og vimpler, korsang og hornmusikk.

Og alt sammen til ære for oss som har kommet for å søke kunnskap ved verdens nordligste universitet, sa Mjøs uten at det ble svulstig; kun ga oss følelsen av takknemlig innlemming i dette fantastiske fellesskap. - Omtrent sånn var stemningen.

Etterpå ble labyrinten fylt av dansere og stjerneskudd og lys ble tent i fargede isskåler rundt hele formasjonen og vimpler og faner spredt utover. Koret sang og et korps spilte noe som ikke lignet 17. mai-marsjer men ga assosiasjoner til et eller annet middelaldersk opptog.

Noen selvlysende, skrikende

skikkelser sprang omkring, et lite luftskip før på en wire fra hovedgården til UB og fyrverkeri spredt seg utover nattehimmelen og smalt voldsomt. Unger grein men alt var fint likevel, og labyrinten var offisielt åpnet.

Senere fikk vi gratis lapskaus i

hovedgården. I UB-kantina var det tent lys på alle bordene. De blafret i mørket innenfor vinduene. Noen spilte på blåser i hallen på ISV, og i aud. max. var det dans etter gamle slagere og øl til salgs fra en fra før av ukjent luke.

Hvert punkt på programmet bi-

dro faktisk til å forsterke følelsen av at administrasjonen var svært så raus og utradisjonell når de innviet universitetsplassen. Åpningen kunne ha foregått på en forferdelig mye kjedeligere måte. For mitt indre øye så jeg en saks og et bånd, grå dresser og en talerstol.....

Labyrinten også for barn

Foto: Oddgeir Sagerup

Igor på Tromsø-besøk

På veggene henger lett avkledd plakater, noen tomme vestlige sigarettesker er det også funnet plass til. En flunkende ny kaffetrakter trakter kaffe.

Igor sitter innerst i den trange kahytten under gardinene i brun plastikk. Sammen med 41 andre har han i noen måneder tilholdssted under Tromsøbrua, på en russisk fiskebåt.

Bodil B. Johansen

Vi rutsjer ned den smale trappen, forbi et par forfjamsete mannfolk og en skabbete russisk skipskatt, og havner tilfeldigvis på kaffeslaberas. Igor virker mer glad, enn forfjamsset over å få besøk av noen pratesyke russisk-studenter. Han kjeder seg, dagene i Tromsø er for det meste fylt av vedlikeholdsarbeid og de samme ansiktene.

Det går litt tregt i starten. Russisk grammatikk med alle sine kasus, bevegelsesverb og preposisjoner reduserer vår taleevne. Hodene våre er fremdeles på forelesning, der det aller viktigste ikke er hva som blir sagt, men hvordan. Etterhvert skjønner vi at hverken Igor eller noen av de andre som har dukket opp i kahytten, er språkpedagoger. Selv om det virker pedagogisk riktig når de trekker frem en flaske vodka..

Hjemneværende

Igor er 20 år, og oppvokst i Arkhangelsk. Han skal hjem en tur neste uke, det er et år siden sist og han gleder seg. Hjemme venter mor, far og en BMW. Ingen kone foreløpig, utenom i drømmene. Igor vet hvordan hun skal være, hva hun skal gjøre og ikke gjøre.

Vi snakker litt om den russiske

kvinnens rolle, som inneholder langt flere plikter og gjøremål, enn de som er gjennomførbare i løpet av en dag. Mange ser på dette som et av Russlands største problem, selv om kvinnene ønsker å være hjemmeværende har de ikke muligheten.

Igor er enig, og fast bestemt på at hans kone skal være hjemme. Før de får barn kan hun godt jobbe om hun vil, men etterhvert skal hun være husmor og oppdra barna. Hvorfor kvinner i det hele tatt jobber, det skjønner ikke Igor, de tjener jo så lite. Hvor mye tjener kvinnene i Norge?

Noen forklarer at det er litt mer enn kjønn som bestemmer det, og da forstår Igor bedre hvorfor norske jenter studerer.

Russland blir rik

At vi har valgt russisk synes han ikke er noe rart, imotsetning til mange russere som klør seg i hodet og lurer på hva i all verden Russland er å trakte etter; Alt er jo så mye bedre i Vesten?

Om gresset akkurat nå ser grønnere ut på andre siden, er allikevel ikke Igor i tvil;

-Bare vent, sier han, -om ti år er Russland rikere enn USA! Om ti år kan vi sammenlignes med Japan.

Igor er skråsikker, og flere i kahytten sier seg enig. Eneste begrensningen de kommer med, er at dette selvfølgelig bare gjelder republikken Russland.

Men ti år er lang tid, ikke fullt så lenge er det til mandag og Igors avreise. Han drar ut en skuff og vifter med et papir. - Oversett!

Det er et brev fra Tromsø politikammer, som forteller at etter et kortere opphold i hjemlandet skal Igor igjen innfinne seg under Tromsøbrua. Taknemlige utrop høres, det var et kort brev.

Gammel oppgave?

Dermed er det vår tur til å grave, frem kommer en gammel eksamensoppgave med innleveringsfrist dagen etter. Igor og kameratene skjønner raskt poenget, de setter på mer kaffe.

Amerikanske forbilder på russiske fiskebåter?

Foto: Bodil B. Johansen

Deretter blir setning for setning gjennomgått, først av stotrende studenter så engang til slik en russer ville sagt det. Russerne ler. Hvor gammel er egentlig denne oppgaven? undrer de.

De tror nemlig ikke det finnes mange 12 - åringer i dagens Russland som drømmer om å bli arbeider, eller å jobbe på kolkhos (koooperativ gård).

Det går ikke lang tid før neste reaksjon. Nå er ikke russerne like enige lenger; 'våre revolusjoner'?

-Det er bare snakk om en, mener Igor. Andre mener han tar feil. De diskuterer heftig og uforståelig.

Vi peker ned på papiret, i håp om forsoning. - Siden det står i flertall her, så..?

De gir seg, men klarer ikke helt å ta tekstens innhold alvorlig. - Dette her var jo underholdende, utbryter en, - dere har ikke flere oppgaver?

Guttene har tydeligvis fått smaken på lærerrollen, - om vi ikke trenger en russisk hjelpelærer?

Tankene går i retning den russiske språkpedagogen vår, vi ser ikke helt disse guttene i hennes sted.

- Men dere kan godt få bli med på en forelesning, sier vi. Det er visst ikke like fristende, de begynner å snakke om lange arbeidsdager.

Litt her og litt der
Selv om båten er til reparasjon, betyr ikke det fridager for mannskapet. Båten skal skrapes, flikkes og males. De gleder seg derfor til de

kommer ut på sjøen igjen, til skilleglig jobbing.

- Hvor fisker dere hen?, spør nordlending nysjerrig.

-Tja, litt her og litt der, smiler Igor. - Dere skjønner det, det er snakk om å gi og ta. Dere gir oss fisk, og gir dere kapital.

Kapital? -Ja, rubler selvfølgelig oppklarer han.

Med den oppklaringen, ser vi alternative kollokvie som avsluttet. Både kaffen og vodkaen har nå bunn, og Igor er klar til å gå på vriden.

Vi sklir ned landgangen, og et igjen på fast grunn. Hjemme vent grammatikkboken. Kanskje vi nå fått en ny og bedre grunn til å den?

Centrum * Libris

Vår 2. etasje: -Godt utvalg i fagbøker/
skolemateriell.

Vi bestiller prompte det du trenger.

Vår 1. etasje: -Generell litteratur, engelske
paperback's, natur, hobby, barn, mat. etc.

Tips oss om pemsumbøkene dere trenger.

Centrum * Libris

Sjøgata Tlf. (088) 83 540

Vi utfordrer alle
Studentene
til å lage sine
arrangement.

BORTI LARSEN NATTA
Bar, pub og gode greier

ta kontakt med
Audun el. Erling
tlf. 11100

Superprofessoren

Navn: Jens Edvin Andreassen
Alder: 36
Familie: Gift, fem barn 1 til 10 år
Stilling: Professor dr. juris / instituttleder IRV
Årslønn: 490.000

Øyvind Eggen og Ingveig Wahl (foto)

“Superprofessoren” har han blitt kalt etter avisopplagene om rekordlønnen. Han sitter trygt bak en stor kontorpult, kledd i dongeriskjorte og rød strikkejakke. Kontorpulten fyller det meste av plassen i det lille, enkle kontoret. Inventaret røper lite om en årslønn på en halv million. Enkle, malte vegger, noen få bilder og et reinskinn pynter veggene, i tillegg til en enorm boksamling som fyller halvannen vegg: Utgaver av Norsk Retstidende helt fra tidlig på attenhundretallet, lovforberedelser og tusenvis av sider med annen tung og sannsynligvis svært dyr litteratur.

Og dette er langt fra alt han har av fagbøker.

- Det meste av biblioteket har jeg hjemme; her er det jo så dårlig plass. Dette er kanskje bare en tredjedel av biblioteket mitt.

Andreassen har vært ansatt siden januar 1988, først som utdanningsstipendiat. I fjor sommer ble han professor i en alder av 35. Tidligere har han blant annet vært dommerfull-

mektig, og privatpraktiserende advokat i fem år. Fire bøker har han skrevet, om emner som spenner fra kirkerett til rettergangsstraff. Tunge bøker om snevre emner, og absolutt ingen bestselgere, men de har bidratt til å gi ham anerkjennelse som faglig dyktig. Andreassen er også styremedlem i Sparebanken Nord-Norge, og sitter i redaksjonsutvalget i tidsskriftet “Lov og Rett”.

Reservert

Tross det uformelle antrekket og enkle kontoret gir instituttlederen et inntrykk av å være en tanke reservert. Han er svært så imøtekommende og i godt humør, men tiner liksom ikke helt før et stykke ute i samtalen. Han svarer på spørsmål, men brenner ikke, viser ikke synlig engasjement.

Noen kolleger og særlig studentene bekrefter at førsteinntrykket nok kan virke reservert. Men han har “tint opp” etterhvert. Kanskje skyldes det

at han har fått advokattilværelsen på avstand?

- Universitetsmiljøet er jo mye mer uformelt enn advokattilværelsen, med større frihet.

Går du noengang med slips på jobb?

- Bare når jeg skal treffe spesielle folk. Det er en forskjell fra advokattilværelsen; som advokat gikk jeg stort sett i slips.

Hvordan klarer du å bruke så mye penger?

Han ler noen sekund. - Det er ikke noe problem å bruke penger. Jeg har bakgrunn som advokat, og da har man lagt seg opp et visst forbruk. Hus og bil tar det meste. Vi er en familie på sju, så vi trenger stor bil. Vi har en Chrysler Grand Voyager med sju seter, kjøpt i mai, og nytt hus. Men legger vekt på at han ofte sykler til jobb.

Tross enkelte reaksjoner mot det skyhøye lønnsnivået, er ingen ved instituttet det ringeste i tvil om at

Andreassen er verdt sin lønn. En like stor faglig kapasitet finnes det bare få av i landet. Institutt for Rettsvitenskap står og faller på hans faglige dyktighet. Det blir sagt av flere at hele instituttet så å si må legges ned om han slutter. Superprofessoren har dessuten en arbeidskapasitet som kommer både ledelsen, forskerkolleger og studentene til gode. Han arbeider i et lynende tempo, forteller de ansatte, og ofte langt utover vanlig arbeidstid.

Også studentene er fulle av respekt. Det vil si, de studentene som har noe med ham å gjøre; bare studenter på tredje og fjerde avdeling får kontakt med ham. Ryktene om ham svirrer, et fenomen som visstnok ikke er uvanlig ved IRV. “Alle” vet at han har “drøsevis” av unger, noen vil ha det til at han er adventist.

Ja, han kaller seg religiøs, men ler godt da Utopia nevner adventistryktet. Andreassen står i statskirka. Født og oppvokst på Ringvassøy kommer han fra læstadiansk familie, men legger vekt på at han i dag ikke står for det samme som læstadianismen forbindes med.

Antall barn er fem, selv om enkelte av studentene vil ha det til det dobbelte. Alle er under ti år.

Ryktene er kanskje en følge av avstanden enkelte føler til instituttledelsen og instituttets store faglige kapasitet. Men ingen har noe negativt å si. Utopias jakt etter morsomme historier fører også dårlig fram. Professor Andreassen er for streit, for seriøs til å fortelle vitser om. Mange vil fortelle om hans kapasitet og ståpå-vilje. Som da han etter litt uklarhet under et seminar på Skibotn i høst sporenstreks arrangerte ekstraforelesning om Tvistemålslovens paragraf 54. Men morsomme historier? Nei.

Revolusjon

En splitter ny, kombinert bærbar og stasjonær PC samt en halvt nedpakket skrivemaskin symboliserer revolusjonen som har skjedd på kontoret til Jens Edvin Andreassen: I høst har han lært seg å bruke PC. Det er kanskje sekretæren som vil spare mest tid på revolusjonen; Mange flere brev blir skrevet ferdig på kontoret istedenfor å gå ut til sekretæren som et utkast. For Andreassen er den bærbare PC'en kanskje bare et nytt påskudd til å ta arbeid med hjem. Fritid er det lite av. Hva bruker han den til?

Professoren hviler hodet i ene hånden og albuen på bordet, og tenker.

- Jeg får ikke tid til så mye annet enn fag, og så familie og barn innimellom da. Faget er jo på en måte min hobby. Og det krever sin tid.

Sier Norges dyreste professor og universitetets dyreste arbeidskraft. Og fortsetter å snakke om faget, om jobben, om universitetet og om IRV spesielt.

Og han kaller det sin hobby. En hobby som tar så å si all hans tid. Som “koster” samfunnet en halv million, og som ifølge Andreassen koster ham selv minst like mye. Og hobbyen? Ikke ballongflyging, ikke pol-ekspedisjoner. Neida: jus!

Norges sannsynligvis best betalte professor ler fornøyd når vi spør om lønna. Og hevder freidig at han får avkall på penger ved å jobbe for universitetet i Tromsø.

- Det er en grense for hvor stort opp jeg kan akseptere mellom det jeg får for å jobbe her, og det jeg kan få andre steder. De siste årene før jeg begynte her, hadde jeg bortimot en million i skattbar inntekt. Senest i år fikk jeg tilbud fra et advokatfirma i Oslo om ansettelse med en årslønn på 1.2 millioner. Det sa jeg nei til. Så egentlig gir jeg avkall på 1.000.000 kroner for å være her! Sier han og ler.

Smilet sitter i hele ansiktet til professor Andreassen; mest i øynene. Han ler ofte. Og ser snill ut! Han er selvsikker, fremadstormende idetype. Veksler mellom å legge hendene bak hodet og armene i kors, men slår aldri ut med dem. Kanskje kommer ikke det seg for en professor som stemmen er heller litt spinkel, som hos en tenåring. Men Andreassen er vel vant til å bli hørt uten å måtte heve stemmen.

Varm potet

Da han, ifølge dagbladet Tromsø, gikk inn til rektors kontor og forlangte 200.000 i lønnspålegg, ble det ikke rektors gardiner til trykkesaken en rungende, autoritær stemme. Kanskje rektors “javel” lød sterkere. Men i virkeligheten var det ikke slik det gikk for seg. Lønnspålegget fikk han etter flere måneders arbeid på universitetets side.

- Jeg har nok vært en varm potet i departementet, ler han igjen. - Jeg sa opp i sommer, og antydte at jeg syntes lønnen burde ligge på rundt 1.000.000 om jeg skulle fortsette. Ettersom det jobbet universitetsadministrasjonen kontinuerlig i forhold til departementet for å få aksept for dette. Det endte, så vidt jeg har skjønnet, med at departementet delegerte til universitetet å avgjøre saken. Seks organisasjoner har også vært inne i bildet. Nå får jeg høyeste lønnsstrinn på stigen pluss maksimalt tillegg etter B-regulativet.

IRV har stillingshjemler for fire professorater, men tross flere utlysninger er Jens Edvin Andreassen fortsatt den eneste professoren ved instituttet. Er det de lave lønningene som gjør at det er vanskelig å få tak i andre kvalifiserte jurister?

- Ja. Det som er spesielt for jurister, er at det ikke bare er konkurranse fra det private næringsliv, men også fra offentlige stillinger som tilbyr bedre lønn. Det gjelder for eksempel dommerstillingene, som hadde et kraftig lønnsoppdrag nå i høst.

- Hvorfor blir du værende her? - Jeg trives veldig godt. Jeg liker godt å forske, å trenge til bunns i problemer. Det blir en del undervisning også, men det er forskningen som holder meg her. Jeg likte meg som advokat, men det var et savn at jeg ikke kunne bruke tid på forskning. Litt synd er det at administrasjonen tar mye tid.

Nå synes jeg at jeg har kommet fram til en bra løsning med hensyn til lønn, så jeg blir nok værende her en god stund framover.

Grunnfag ut av Breivika

To grunnfag er på vei ut av Breivika på ubestemt tid. DOMUS-bygget og Verdensteateret blir deres nye tilholdssted. Universitetet har leid DOMUS-bygget for en tidsperiode på fem år, og endel studenter må i fremtiden regne med å ha studieplass i sentrum.

Sten-Rune Roland
Pål Iversen.

Ingeborg Harsten, administrativ leder ISV, hvilke grunnfag er det dette gjelder?

Det vil i første omgang gjelde sosialøkonomi og psykologi som skal være på plass nede i sentrum fra våsemesteret av.

Hvorfor akkurat disse fagene?

Årsaken til at psykologi grunnfag er flyttet er på grunn av at både administrasjonen og forelesere, samt mellomfag og embedsstudiet allerede er flyttet til den gamle sykepleierhøgskolen på Åsgård. Det er derfor enklere for Universitetet som helhet å la foreleserne i psykologi pendle til sentrum, enn å belaste allerede etablerte fag i Breivika. Dessuten er vi nødt til å arbeide ut fra en politikk som sier at "den som kommer sist, får gå først, og da falt valget på psykologi. Når det gjelder sosialøkonomi så ligger de inn under Fiskerihøgskolen, men jeg kan tenke meg at det ligger lignende årsaker til grunn for beslutningen der i og med at de allerede har foreleserne nede i sentrum.

Hernesutvalget har i sin rapport sagt at nye studenter skal lettere få etablert en sosial og faglig identitet. Det at fag flyttes ut, vil jo ikke føre til en slik etablering?

Nei, det kan du si, men husk på

at det som fortrinnsvis regnes for nye studenter er de som tar Ex.Phil., og dersom de flyttes tilbake til Breivika, så vil nettopp denne innstillingen bli fulgt. Det er klart at mange studenter tar et grunnfag først, men vi har ingen klare tall på hvor mange dette gjelder, og om dette gjelder spesielt psykologi, så vi velger å tro at vi har gjort det riktige.

Var så beslutningen om å leie Domus bygget en "panikkhandling"?

Nei, det var det ikke. Slik situasjonen var på det tidspunktet, med over 1000 bekreftede Ex.Phil. studenter, så var det etter min mening det eneste vi kunne gjøre. Dessuten er de eneste tallene vi har å forholde oss til, de kalkylene som ble gjort i fjor høst på bakgrunn av søknadsmengden, men det viste seg at de ikke slo til. Vi beklager selvfølgelig at noen måtte flytte fra Breivika.

Psykologistudentene mener at dette vil føre til dårligere studiekvalitet og et snevrere fagmiljø. Vi har dessuten kjennskap til at embedsfag-

studentene i psykologi har skrevet et brev hvor de klager over forholdene på Åsgård, og hvor de påpeker at det snarest mulig vil tilbake til Breivika. Er du da ikke redd for at fremtidige psykologistudenter vil få et dårlig bilde av faget i Tromsø?

Nei, se på f.eks. Bergen. Der er psykologifaget spredt over flere undervisningssteder, og der fungerer det etter sigende bra. Jeg har heller ikke tro på at grunnfagstudentene i psykologi vil få et dårligere fagtilbud. Vi har overhodet ikke mottatt noen signaler som tyder på at Ex.Phil. studentene er misfornøyd med Domuslokalene. Tvert imot sier de at de synes lokalene passer bra for dem, gode leseplasser, og et stille og rolig miljø. Dessuten kan jeg ikke se at embedsstudentene har noen grunn til å være spesielt misfornøyd med forholdene på Åsgård. Jeg kan altså ikke se hva de har lagt til grunn for en slik uttalelse. At de imidlertid vil tilbake til miljøet i Breivika er forståelig. Vi har primært to intensjoner når det

gjelder psykologi.

1: At faget så snart som mulig kommer tilbake til Breivika.

2: Evt. at vi utvider lokalene. Åsgård slik at hele seksjonen kommer til Åsgård.

Det er nevnt at det vil bli dyrere for de som flyttes til sentrum. Utgifter til buss mellom Breivika, Åsgård og Domus, og i tillegg vil foreleser finne sted på Verdensteateret. Har du å si til dette?

Vi beklager selvfølgelig at flyttingen vil medføre enkelte ulemper for noen, men det er slik en må ta. Dessuten er det ikke gitt at all undervisning skal foregå på samme sted.

Hovedallmøtet 14/11 vedtok resolusjon som gikk ut på at grunnfag har en naturlig tilhørighet i Breivika, og at byggeplanene må skyte fart for å få plass til alle, er din kommentar til dette vedtaket?

Det vedtaket blir støttet i administrasjonen her på ISV.

God utsikt, gode vafler, ingen rotter

Foreleserne har kontorer med utsikt som får dem til å fordype seg i dagdrømmer. Studenter og ansatte nyter godt av byens beste vafler som kun er tilgjengelige en time om dagen, og i tillegg er ingen rotter observert. Vi er på den gamle sykepleierhøgskolen på Åsgård, som fra i høst av fikk psykologiseksjonen med embedsstudiet på plass i sine lange, hvite korridorer. Utopia var på kantinebesøk, og slo av en prat med noen embedsfagstudenter

Sten-Rune Roland

Hvordan trives dere her på Åsgård?

Vi trives forsåvidt bra her, men vi føler oss allerede isolert fra de andre studentene, og vi savner et tverrfaglig miljø. Det hadde vært fint å vært integrert blant de andre helsefagene som jo holder til på MH-bygget. (Psykologi hører inn under ISV, og er regnet som et samfunnsfag).

Hva synes dere om lokalene her i forhold til i Breivika?

På sikt vil det bli for trangt. Etter jul kommer det 16 nye embedsfagstudenter, og i tillegg kommer det vel mellom 5-10 mellomfagsstudenter hit. Allerede da vil det bli trangt om plassen her, og når man tenker

på at det kommer mellom 20-26 nye studenter hit hvert år, så kan man vel forstå vår bekymring angående leseplasskapasiteten.

Har dere alt dere trenger her, eller må dere av og til bort til Breivika?

Biblioteket vårt er meget bra, men det inneholder bare psykologilitteratur, så det hender at vi må bort til Breivika for å hente grensefaglitteratur. I våsemesteret skal vi ha iallefall ett kurs i MH-bygget, og det vil medføre endel pendling.

Er dere innstilt på å bli værende her, eller vil dere raskest mulig komme tilbake til Breivika?

Innstilt på å være her er vi ikke, men vi har ikke noe særlig valg. Vi har kanskje ikke funnet de rette kanalene å kjempe gjennom for å fremme vår sak. Noe som imidlertid er

Studentene på Åsgård trives etter forholdene brå på sin nye studie plass.

Foto: Oddgeir Sagerup

skuffende er at det ikke har kommet frem i noen særlig grad at psykologi mangler i MH-bygget.

Det som imidlertid er positivt med å være her, er at det blir et veldig fint miljø mellom de ansatte

og studentene. Det er en klar fordel. Også det at kantina her bare er åpen mellom kl. 1100- 1200 hver dag, er en klar fordel; man har da ikke noe annet å gjøre resten av dagen enn å lese (Kanskje er dette noe man burde

gjennomføre i Breivika også?). Har dessuten panoramautsikt her, flene som blir servert her er suverene, og det er heller ingen rotter (Om dette var en plage i Breivika kan ikke reportereren svare på).

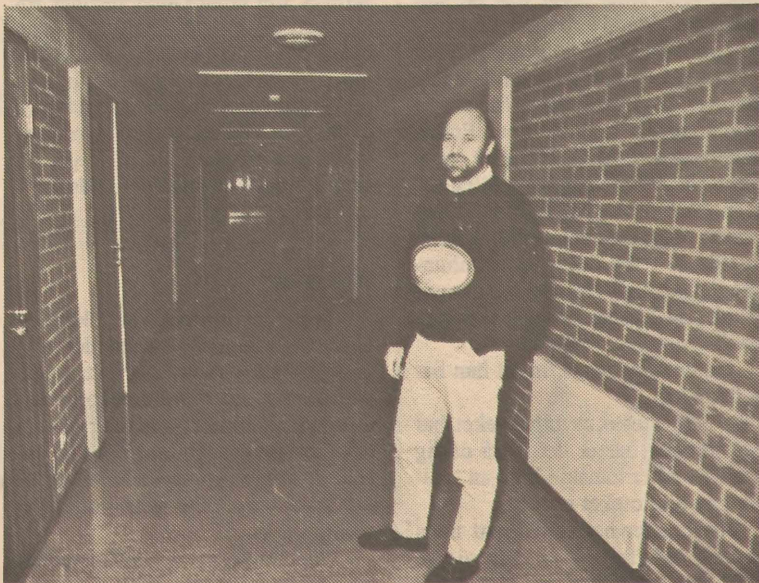
Plassproblemenene vil øke

Bertil Bjerkan, amanuensis i psykologi, sier at det allerede neste år kan bli for liten plass for psykologiseksjonen ved Åsgård. Problemet ligger først og fremst i det at universitetet kun har leid halvplassen av arealet i andre etasje. Hvis resten av andre etasje ikke blir leid kan det føre til problemer.

Sten-Rune Roland

På spørsmålet om hvordan arbeidsforholdene er, sier han at det positive er at det blir et lite, intimt miljø. Det negative med arbeidsforholdene er all pendlingen. Det går bort mye tid og krefter på å pendle mellom Åsgård, Breivika og sentrum (Domus-bygget, Verdensteateret og Fokus kino). Dette vil føre til en lengre arbeidsdag, og vi blir også vanskeligere tilgjengelig for både studentene

på Åsgård og studentene i Domus-bygget. - Noe annet som også gjør situasjonen vanskelig er uvissheten om hva som vil skje med dette studiet i fremtiden. Bli vi værende på Åsgård eller blir vi flyttet på nytt. Et studium som er helt nytt vil vel alltid ha litt "tilpassningsproblemer" i startfasen. Slike "problemer" har vi også, og de aller fleste løser seg nok opp. Det vi reagerer på er som sagt de mulige fremtidige plassproblemenene, og uvissheten om hvor lenge den litt vanskelige pendlesituasjonen for de ansatte vil vare.

Problemet for oss ansatte er usikkerheten når det gjelder plassen, sier Bertil Bjerkan.

Foto: Oddgeir Sagerup

TRENING OG SOL

PANGTILBUD:

12 mnd. trening
+ fri sol

kr. 2300,-

DAMEGYM:

mandag og onsdag
21 - 23

STUDENTER/ SKOLELEVER:

9 mnd. trening

kr. 1500,-

Søndre Tollbugt. 7.

tf. 88 288

Norges største uke

UKA Trondheim

UKA i Trondheim arrangeres hvert annet år og varer i 24 dager. Dette er en tradisjon som strekker seg tilbake fra år 1917 og som bare har tatt pause under krigens dager. UKA-91 gikk av stabelen 17 okto-

ber-10 november, og med de 150 arrangementene som der fant sted gjør det UKA til Norges største kultur arrangement. Over 50 000 mennesker besøkte Huset i løpet av tre og en halv uke.

Katarina Grova

Gammelt hus

Men hva er Studentersamfunnet i Trondheim? Noen av leserne har kanskje selv opplevd det enorme huset med disse uendelige mengder med trapper, ganger, kontorer, barer, fest-saler, kafeer, klubber, osv. osv. Er du ukjent i Huset vil du garantert gå deg bort. Nye rom dukker stadig opp og det var da ikke denne trappen jeg gikk ned? Det har blitt sagt at noen en gang har prøvd å tegne dette huset, men ikke klarte det. Ingen har den totale oversikt siden stadig nye rom og ganger blir utbygd. Dette er studentenes stothet, som de eneste studentene i landets om eier sitt eget hus, en butikk med omsetning på millioner hvert år som de ku står for selv. Inntektene fra UKA blir brukt til restaurering, utbygging og konserter resten av året. Enormt mange timer med svetting, slit og beintøff jobbing ligger bak et slikt arrangement. Hvordan er det mulig med dagens studenter som er så lite opp-tatt av sijnn egen situasjon og villige til å ta i et tak? Trondheim har tradisjoner som vinner over all passivitet. 1029 unge mennesker har ofret fritid- og enkelte også eksa-mens lesing- i mange måneder for å trekke i gang det 24 dager lange sirkuset. Enda flere søkte om å få UKEjobb. Fra drømme rollen, som kanskje gir karriere i underholdnings-bransjen, til jobb som oppvasker på kjøkkenet. Lønna er en medalje ved UKAs slutt, to gratis revybilletter og en netter og blodslit. Men den er også nye venner, nyttig erfaring og gleden ved å skape noe sammen.

Uke-tog

Den offisielle åpningen skjer med et flere kilometer langt UKEtog som vandrer gjennom byen, med studenter fra alle byens skoler i kostymer og utstyr de har laget selv. Store deler av byens befolkning har møtt opp for å se på dette showet som stopper all trafikk og preger hele by-

en. Noe disse studentene fortsetter med i tre og en halv uke.

Sputnik

Revy er en selvfølge hver eneste kveld. Her har kun de beste blitt plukket ut og som etter mange måneders lang jobbing, framførte en knakende god revy. Revyorkesteret bør også få sin ros og tanker man sitter igjen med til slutt, er at dette virker nesten for proforsjonelt til å kunne være en studentrevy. Men studentene i Trondheim er uten tvil proforsjonelle i å arrangere UKA.

Norgeshelten Sputnik holdt også en fengende konsert hvor studentene møtte opp som ekte Sputnik-fan, i cowboy-utstyr inkludert krutt-lapp-pistoler. Det var satt opp et eget sirkustelt ved siden av Studentersamfunnet, som skulle utgjøres som konsertsal. Og da Sputnik dro til med: <... da skal vi skilles Johanne...>, var det som om hele teltet formelig løftet seg med syngende og dansende studenter, mens krutt-lappen suste rundt ørene. Andre konserter som også fikk plass i teltet under UKA var blant andre De Lillos og Dance with a stranger.

Ukehjelpen

Men UKA i Trondheim er ikke bare fest og moro. Studentene har lagt seg på en linje hvor de også prøver å nå ut til resten av byens befolkning. Med denne målsetningen ble UKEHJELPEN første gang arrangert under UKA-89. Da deltok 980 studenter. I to månedere jobbes det med å skpe glede og kontakt mellom studentene og de eldre i byen. Studentene har hver sine sekstimers vakter og er med på arrangement som gammeldans, allsang og bridgekvelder.

Vaktmestertjenesten som er en annen del av UKEHJELPEN, innebærer at studentene reiser hjem til de eldre og hjelper til med inne- og ute-arbeid. Handlerunde eller rett

Profesjonelt revyensemble i Trondheim.

Foto: PR-Gruppen i Trondheim

og slett en pratestund er UKEHJELPEN også behjelpelige med.

Barnearrangement

Arrangement for de minste er det også flere av. To barnedager med lek, film, eventyr, utkledding etc. og et eget barneteater, er tilbud som finnes for de minste. Av andre arrangementer som i år fant sted, kan nevnes musicalen West Side Story, lyrikk/musikk kveld med Haldis Moren Vesaas, debattmøter og omvisninger på de forskjellige høysko-

lene i byen. Studentene har også fått sin egen UKERadio så lenge UKA varer. Det fantes en egen byblæst som var UKAs fargeklatter ute i byen. Sammen med den knallorange elefantens gledet de unge som gamle. Spesielt barna lot seg begeistre av UKA-fanten og av det faktum at et tusentalls sjokoladebiter kom ut av snabelen.

Byen bobler

Byen bobler

Man kan bli målløs som gjest i denne store karusellen. Så mye akti-

vitet, samtidig og på så mange forskjellige steder. Lite er overlatt til tilfeldighetene. Hele byen bobler og prater om UKA. Og den blir omtalt med stolthet i stemmen, ikke bare av studentene. Hele byen er stolt over studentene som klarer å gjennomføre et slikt arrangement hvert annet år. Det viser at studentene kan langt mer enn å grave seg ned i pensumbøker og bestå eksamener. De har fantasi, iver og glede som de vil dele med andre. Og en tradisjon som alle nye studenter blir dradd med i. Har vi noe å lære?

Premiæfest i Trondheim. Store forhold, mange folk, fra venstre...

Foto: PR-Gruppen

Litani i en velferdssta

- Fra store ord uten handling frels oss, herre
- Fra tingenes tomhet frels oss, herre
- Fra velferdsstatens dogmer frels oss, herre
- Fra karrierejagets svøpe frels oss, herre
- Fra pressens sensasjonsjakt frels oss, herre
- Fra kunstig behov frels oss, herre
- Fra spekulasjon i våre drifter frels oss, herre
- Fra den alminnelige menings d tatur frels oss, herre
- Fra statusjagets selvplageri frels oss, herre
- Fra fråtersi og drukkenskap frels oss, herre
- Fra mistillit og kapprustning frels oss, herre
- Fra sjelig underernæring frels oss, herre
- Fra overtro på vitenskapen frels oss, herre
- Fra forakt for anderledes tenke de frels oss, herre
- Fra redsel for dem som er and ledes frels oss, herre
- Fra forakt for de svake frels oss, herre
- Fra rovdrift på mennesker frels oss, herre
- Fra fornædrelsen av menneske frels oss, herre
- Fra barnaktige frihetsdrømme frels oss, herre
- Fra troen på et jordisk paradys frels oss, herre
- Fra falsk åndelighet frels oss, herre
- Fra falske frelsere frels oss, herre
- Fra isolasjonens helvete frels oss, herre
- Fra likegyldighet for andre frels oss, herre
- Fra mangel på innlevelse frels oss, herre
- Fra rastløshet og angst frels oss, herre
- Fra slaveri under arbeide frels oss, herre
- Fra slaveri under nytelse frels oss, herre
- Fra slaveri under stoffmisbruk frels oss, herre
- Fra selvbedrag og tomt snakk frels oss, herre
- Fra selvgod skråsikkerhet frels oss, herre
- Fra dyrking av idoler frels oss, herre
- Fra åndelig slapphet frels oss, herre
- Fra døvhet for din røst frels oss, herre
- Du som døde og oppstod for mennesker
- Herre, miskunn deg!

Studieavdelinga informerer

Utgivelse av Studiehåndboka vil fra 1992 følge studieåret, og komme ut til høstsemesteret starter. Siden utgivelsen av Studiehåndboka 1991 er det gjort en rekke endringer av studieplaner og kurstilbud på instituttene. Studieavdelinga kunngjør her de endringene som gjelder for vårsemesteret 1992. De fullstendige studieplanene er for omfangsrike til å kunngjøres her, men kan fås på instituttene.

Institutt for samfunnsvitenskap (ISV)

Examen philosophicum

Pensum for "normalvarianten" er under revisjon. Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til undervisningskonsulent Pål Bye Jensen ISV Tlf: 44288.

Arkeologi semesteremner

Antall deltakere på Semesteremne I "Allmenn arkeologi" og semesteremne II "Nordnorsk arkeologi og bosettingshistorie" er øket fra 15 til 24 stykker på hvert kurs.

Arkeologi hovedfag

Eksamensreglene for hovedfaget i arkeologi er endret. De nye reglene er tatt med i den reviderte studieplanen og kan fås ved henvendelse til ekspedisjonen på ISV.

Historie grunnfag

Studieplanen for historie grunnfag inneholder utfyllende regler for hjemmeeksamen. Studenter som ønsker å benytte seg av denne eksamensformen, må sette seg inn i disse reglene før oppmelding. Reglene vil imidlertid bli endret i løpet av 1992. Studenter som har påbegynt sine studier etter "gammel eksamensordning", kan fortsatt benytte seg av denne inntil to år etter at endringen har trådt i kraft.

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til undervisningskonsulent Brita Solvang (ISV) Tlf: 44289.

Kvinnestudier semesteremne

Semesteremnet i kvinnestudier er under utvikling og det vil ikke bli gitt noen undervisning i dette emnet i løpet av neste studieår. Det øvrige undervisningstilbudet ved

ISV inneholder forelesningsrekker som helt eller delvis berører dette temaet. De som er interessert i å følge disse forelesningene har mulighet til det, men det vil ikke bli arrangert noen separat vektallsgivende eksamen. Katalogen vil inneholde opplysninger om forelesningenes innhold, samt tid og sted.

Offentlig politikk og administrasjon grunnfag

Det er foretatt flere endringer av undervisningsplan, pensum og eksamensordning for grunnfaget i offentlig politikk og administrasjon. Ny studieplan kan fås ved henvendelse til ekspedisjonen på ISV, Tlf: 44296.

Pedagogikk grunnfag

Den obligatoriske semesteroppgaven skal innleveres innen den fastsatte fristen. De som ikke overholder dette vil kunne regne med å pålegges en ekstra åtte-timers skriftlig eksamen i tillegg til de ordinære eksamensprøvene.

Praksisåret

Studieplanen for det samfunnsvitenskapelige praksisåret er revidert. Ny studieplan kan fås ved henvendelse til ekspedisjonen på ISV, Tlf: 44296.

Soialantropologi grunnfag

Den obligatoriske semesteroppgaven skal innleveres innen den fastsatte fristen. De som ikke overholder dette, vil kunne regne med å bli pålagt en ekstra åtte-timers skriftlig eksamen i tillegg til de ordinære eksamensprøvene.

Institutt for matematiske realfag (IMR)

Datafag

D-350 Programstrukturering og programbevis vil ikke bli avholdt vårsemesteret 1992. Kurset vil bli satt opp våren 1993.

Fysikk

Fys-360 Signalanalyse endrer kode til Fys-261. Kurset er ellers det samme som før.

Studieplanen i fysikk er revidert, med opprettelse av flere nye 400-emner. Ny

studieplan kan fås i ekspedisjonen ved IMR og Nordlysobservatoriet.

Kjemi

K-131 Organisk kjemi for landbruksstudenter. Nytt emne. 1 vektall - 15 timer forelesninger.

K-210 Teoretisk kjemi blir avholdt med muntlig eksamen.

I kurset Fys-340/K-251 Molekylær kvantemekanikk er det innført muntlig eksamen.

Norges Fiskerihøgskole (NFH)

F-301 Akvatisk ressursutnyttning og akvakultur er nedlagt, men erstattes av: FH-206 Fiskefysiologi (nytt emne) Kurset er en del del av FH-202 Fysiologi og foringslære.

FA-303 Akvakultur er nedlagt.

Bio-110 Botanikk III (nytt emne) Emnet er et 2 vektalls sommerkurs i akvatisk botanikk og inneholder obligatoriske ekskursjoner og laboratoriekurs. Kontakt fagansvarlig førsteamanuensis Else Nøst Hegseth, NFH for mer informasjon.

Bio-303 Akvatisk forurensning har fått ny studieplan, er økt fra 2 til 3 vektall og har fått muntlig eksamensform. Kontakt fagansvarlig forsker Paul Wassmann, NFH for nærmere informasjon.

Bio-307 Marin embryologi/larveutvikling (nytt emne) Emnet er på 3 vektall og forutsetter bestått eksamen i Bio-201 Marin biologi. Kontakt førsteamanuensis Inger-Britt Falk-Pettersen for nærmere opplysninger.

Bio-403 Hovedfagsseminar i marin biologi endrer navn til: Hovedfagsseminar i akvatisk biologi.

Bio-435 Fiskeimmunologi Nytt hovedfags- og doktorgradsemne i marin biokjemi. Kurset er på 3 vektall og har muntlig eksamen. Det forutsetter kunnskaper tilsvarende Bio-106 Generell mikrobiologi og Bio-363 Immunologi.

Sos.øk. grunn- og mellomfag har fått ny studieplan. Kontakt ekspedisjonen på NFH, tlf. 44 467 for mer informasjon.

Institutt for språk og litteratur (ISL)

Allmenn litteraturteori

Fra og med våren 92 vil det bli opprettet et nytt semesteremne i litteraturteori. Kurset kan inngå som en del av grunnfaget i allmenn litteraturvitenskap, men er også velegnet for språkstudenter som ønsker å skrive litterære oppgaver. Nærmere opplysninger fås på ISL Tlf: 44240.

Engelsk semesteremne

Over en lengre periode har ISL ikke gitt undervisning i engelsk semesteremne. Studentene har likevel hatt formell mulighet til å gå opp til eksamen. Fra og med våren 1992 vil dette ikke lenger være mulig.

Engelsk grunnfag

Vektallsfordelingen mellom de seks delemnene som utgjør engelsk grunnfag er endret. Samlet vil de seks emnene fremdeles gi 20 vektall, men noen av delemnene har nå fått en annen vektallsverdi enn tidligere. Opplysninger om nåværende vektallsfordeling finnes i den nye studieplanen.

Det vil bli foretatt justering slik at studenter som befinner seg "mellom" gammel og ny ordning likevel oppnår 20 vektall ved grunnfagets slutt.

Engelsk hovedfag

Pensum for engelsk hovedfag er endret. Det er innført en obligatorisk fellesdel.

Finsk grunnfag

Undervisningen i finsk grunnfag er nå

inndelt i tre delemner med avsluttende eksamen i hvert emne. Disse er:

F-110 Språkstruktur

F-120 Kulturkunnskap (inneholder både litteratur og historie)

F-130 Praktisk språkferdighet

Nordisk grunnfag

Nordisk grunnfag er nå delt opp i en språkdel på 10 vektall og en litteraturred på 10 vektall. Det arrangeres avsluttende eksamen i hvert emne. Hvis en kandidat stryker i ett av emnene, er det ikke lenger nødvendig å kontinuere i begge eksamenene.

Kunsthistorie mellomfag

Det vurderes oppstart av undervisning i mellomfagstillegget i kunsthistorie fra og med vårsemesteret 92. Dette forutsetter imidlertid at tilsetting av lærer finner sted i god tid før semesterstart. Interesserte kan ta kontakt med ekspedisjonen på ISL, tlf. 44 240.

Tysk grunnfag

Grunnfaget i tysk er oppdelt i fire delemner med separat avsluttende eksamen. Samlet utgjør disse emnene 20 vektall:

T-101 Praktisk tysk skriftlig

T-102 Grammatikk og fonetikk

T-103 Litteratur

T-104 Praktisk tysk muntlig og "Landeskunde"

Institutt for rettsvitenskap (IRV)

Studieplaner og reglement for de juridiske fag er nå under revisjon. Ny forskrift for graden cand.jur. og juss grunnfag ved Universitetet i Tromsø ble vedtatt av styret 09.10.91.

Endringer vil bli kunngjort ved oppslag på "juststavla" IRV. Forøvrig gjøres det oppmerksom på at søknadsfristen for innpassing er henholdsvis 1. november og 15. april.

Institutt for medisinsk biologi (IMB)

All undervisning ved IMB er flyttet til MH-bygget. Studiekonsulenten for realfag har kontor i studieadministrasjonen, L 8.106, altså i laboratorieflyøyen, tlf. 44 609.

Bio-351 Mikrobiell og molekylær genetik, Cand.scient og dr.scient studenter kan bare ta den teoretiske delen av kurset som er et 3 vektallskurs.

Bio-456 Bioteknologi er et nytt kurs som

blir avholdt for første gang våren 1992. Kurset gir 5 vektall og er adgangsbegrenset til 10 studenter. Det forutsettes eksamen i Bio-252, 253, 351 og 352. Studieveileder Stine Meland (IMB), tlf. 44 609, har flere opplysninger.

Bio-463 Immunologi er lagt ned. Bio-363 Immunologi opprettholdes som før.

Institutt for biologi og geologi (IBG)

Biologi

Bio-355 Molekylær biologi på planter. Nytt kurs som blir gitt første gang våren 1992. Forelesningene vil foregå på engelsk. For nærmere informasjon kontaktes førsteamanuensis T.V. Bhuvaneshwari.

Følgende biologiemner har hatt forhånds-påmelding våren 1992:

Bio-106 Generell mikrobiologi (IBG)

Bio-201 Marin biologi (NFH)

Bio-355 Molekylær biologi på planter (IBG)

Bio-444 Elektronmikroskopisk teknikk (IMB)

Bio-456 Bioteknologi (IMB)

Bio-456 Bioteknologi (IMB)

Bio-456 Bioteknologi (IMB)

Geologi

Hovedfagsseminarene i endogen geologi (G-411 til G-414) forsvinner fra og med vårsemesteret 1992, og blir erstattet av ubenevnte vektallsgivende kurs. Disse vil bli gitt etter behov. Kontakt geologi-seksjonen ved IBG for mer informasjon.

OBS!

Registreringa våren 1992 foregår i Auditorium Maximum i Hovedgården, Breivika i dagene:

15.-17. januar

kl. 08.30-11.00 og 12.30-17.00

Fredag 17. slutter registreringa kl. 15.00

Her kan du på en gang få utlevert og utfyllt registreringskortet, betalt semesteravgifta., ubetalt studielånet, meldt deg opp til eksamen, få utstedt studiekort og få studieveiledning. Absolutt siste frist for registrering og oppmelding til eksamen er 1. mars.

Hva er Studentsamfunnet?

Studentsamfunnet i Tromsø har i den siste tiden opplevd en stadig dalende interesse og uvitenhet om hva Studentsamfunnet er og hva vi står for. Dette grunner nok Hovedsakelig i den store massen av nye studenter som ikke har invadert Universitetet på samme måte som de gjorde før. Vi vil med denne artikkelen forsøke å formidle litt informasjon om hva alle dere som vandrer rundt i uvitenhet går glipp av.

La oss starte med litt historie. Studentsamfunnet ble grunnlagt så langt tilbake som i 1967. Det vil faktisk si før Universitetet ble bygget. I begynnelsen var det en hyper-rød (grensende til rosa!) organisasjon med Hovedsakelig debatter på programmet. Politikken ble etterhvert forlatt til fordel for generell studentvelferd, og i dag er dette vår desiderte hovedoppgave.

Studentsamfunnet er en totalt upolitisk organisasjon som har til hensikt å skape et godt og aktivt studentmiljø. Vi begynner å få oss et ry både på godt og vondt når det gjelder våre fester i Hovedgården, men våre aktiviteter befinner seg i hovedsak på Studenthuset. Som sikkert svært få er klar over, er Studentsamfunnet den stolte eier av 60% av aksjene i Studenthuset A/S. De resterende prosentene innehas av Studentsamskipnaden (SiTØ), og sammen forsøker vi å forme stedet til et skikkelig studenthus. Studenthuset ble åpnet i 1983 av Studentsamfunnet, og det ble i starten svært optimistisk, Hovedsakelig satset på konserter, med inngang kun for medlemmer. Optimismen forsvant nokså raskt da økonomien tok over for idealismen, og Huset gikk konkurs våren 1986. I 1987 kjøpte SiTØ Huset, og leier det i dag ut til et driftsselskap med navn Studenthuset A/S.

Når Studentsamfunnet holder ar-

rangement på Huset, som oftest på torsdager, er det mye rart som kan finne sted. Konserter, fester (Oktoberfesten på Huset forsøker de fleste studenter med respekt for seg selv å få med seg!), debatter, forfatterbesøk og seminarer er noe av det som sammen med byens beste pizza (kan det gjentas ofte nok?!?) står på menyen. Kjente navn som Jokke og Valentinene, Jan Erik Vold, Erik Dammann, Tore Skoglund har alle gjestet Huset. Medlemmer av Samfunnet har i denne forbindelse en rekke fordeler som for eksempel billigere inngang, gratis garderobe (gjelder også alle andre dager) og pizzarabatt.

La oss nå fortsette med å la dere bli litt kjent med personene som for tiden utgjør styret i Studentsamfunnet. Først ut har vi vår trofaste lille musikalske sjarmør Jon Erik, som med sitt alltid like gode humor klarer å live opp de kjedeligste styremøter. Har likevel en livsviktig egenkap som gjør han i stand til å ta over styringen i krisesituasjoner, og pent ro alle oss andre i land. Svigerforsøket? Wivian er den desidert mest frittalende av oss alle. Hva hennes favoritttema er trenger vi ikke ta opp her, men hun har sjelden noen oppmuntrende kommentarer å komme med når gutta i styret kommer med sine tragiske kjærlighetshistorier. Hva ville vel økonomien ha sett ut som uten henne... Steinar er arbeidsfantomet vi har importert fra Uka 1/91. En karakteristisk figur med sitt skjegg (vel, det varierer fra uke til uke) og lange hår, som alltid gjør oss like usikker på om han har tenkt å trekke frem ei hagle eller en bukett blomster fra den lange frakken sin. Er i alle fall ikke redd for å vise hva han kan... Tittelen "Sjefsmaskinist" var minstemann Eirik rask til å kapre seg da vårt nye Macintosh utstyr ble installert. Mye av hans tid konsumeres av en summende harddisk og en spyttende laserskriver. Med sin

svært sarkastiske humor gjør han det til en farlig handling å komme med uoverveide uttalelser i hans nærhet. Ingen og ingenting unnslipper hans skarpe tunge! Nok en liten humorspredner finner vi i Anne. Vi i styret har lenge forsøkt å finne en vits som ikke får Anne til å le, men så langt har dette vist seg å være en umulig oppgave. Hennes oppgaver i Studentsamfunnet er en smule udefinerte - en form for altnuligkvinn (og maskot?). Stig Ronald er siste skudd på treet i Studentsamfunnet. Stillhet er det han tilsynelatende behersker best, men vær forsiktig med å la hans gane leske seg med for mye flytende substans på en fest! Til slutt har vi da artikkelforfatteren som i ly av en særdeles mørk Tromsønatt har fått dette ned på papiret. Forhåpentligvis er jeg fremdeles ved god helse når dette kommer på trykk...

Felles for hele styret er et gjennomført godt humor, og en vilje til å stå på når det trengs samt ofre alt (nesten i alle fall!) for Studentsamfunnet, som vil si studenter generelt. Vi er alle virkelig interessert i å skape et godt studentmiljø både for oss og for alle andre. Vi håper dere setter pris på det.

I høst har denne gjengen bedrevet tiden med en hel del. Vi begynte semesteret med en knallsuksess av en åpningsfest (som i fjor), hvor Mr West Goes East og Bob Benoni stod for underholdningen. Som vanlig fulgte vi opp med en rekke fine arrangementer på Studenthuset som blant annet konsert med Britt Eva Lykkemo, Kusikuy, Grappa (fest av dimensjoner!) og Arild Nyquist, debatt i samarbeid med Troks, samtidig som vi har gjort Bob Benoni til et fast innslag på lørdagskveldene.

Neste semester vil vi kunne tilby et enda rikere utvalg av arrangementer. Det Store Ballet er blitt til en fast

tradisjon, og vil trolig gå av stabelen i februar. Britt Eva Lykkemo holdt en slik fantastisk konsert dette semesteret at hun ble booket inn også for mars neste semester, samtidig som vi planlegger en solfest når den tiden er inne. Vi leker også med tanken om å kjøre musikkvideoer på wide-screen i Aud Max en gang i uka. Den store gulroten neste semester blir nok likevel jubileumsfesten. Som mange sikkert har regnet seg til allerede, fyller Studentsamfunnet 25 år i 1992. Dette skjer i slutten av april, og skal markeres på en måte som bare Samfunnet kan få til. En fest over flere dager er under planlegging!

Til slutt er det nokså viktig å nevne et av Studentsamfunnets viktigste satsningsområder, nemlig undergrupper. Dette er medlemmenes mulighet til på en aktiv måte, å berike sin egen hverdag, og selv være med på å skape et bedre studentmiljø. Av aktive grupper har vi pr i dag drama gruppa, vinklubben "På Draen", studentkoret "Fullt på Høyde

med de Beste i Utlandet" og tek kergjengen. Den store nyheten neste semester blir at teknikergjengen går over til å bli en eksklusiv funksjonærgruppe med kun et begrenset tall utvalgte medlemmer som vil en del arbeidsoppgaver i forbindelse med ulike arrangement. De lukke "nach-spielene" som vil bli lagt ut som gulrot vil være helt unike. forøvrig annonse et annet sted i sa.

Vi håper denne artikkelen har en positiv mersmak når det gjelder Studentsamfunnet. Husk at det er som legger inn litt underholdning en ellers nokså grå studenthverdag. Se opp for oss til neste år!

PS Vi holder som regel til vårt kontor i andreetasjen i Hovedgården - vegg i vegg med SU, på andre siden av "hullet". Telef. 44916.

Artikkelforfatter: Leif Einar Claus

Hallo!

Ich suche Brieffreundinnen und Brieffreunde in Norwegen und hoffe sehr dass Sie mir vielleicht weiterhelfen können?

Ich heisse Anette, bin 30 Jahre alt und von Beruf Diplom Textildesignerin. Zu meinen Hobbys zählt die Malerei, Musik, Bücher, Briefe schreiben, Tiere, Vincent van Gogh, Theater, fotografieren, Sport. Schreiben würde ich in Englisch oder Deutsch. Ich warte ganz gespannt! Herzliche Grüsse, Anette

Anette Schmitz
Parkstr. 16
4780 Lippstadt 4
BRD

Vil du berike din studenttilværelse?
Vil du treffe nye og interessante medstudenter?
Vil du være med på mye moro og oppleve et skikkelig studentmiljø?

Vårsemesteret 1992 vil Studentsamfunnet opprette en funksjonærgruppe bestående av ca. 15 ivrige, fantasifulle og initiativrike studenter som ønsker å oppleve Studentsamfunnets aktiviteter "fra innsida". Denne funksjonærjobben vil blandt annet innebære:

- Ansvar for utnevning av arbeidsgjeng som skal stå for den praktiske gjennomføringen av våre arrangementer (garderobe, vakter, teknisk utstyr, etc.)

- Ansvar for drift av bodega
Tjenesten vil medføre eksklusive goder (som f.eks. adgang til lukkede arrangementer).

Det vil bli gitt gratis opplæring i håndtering av teknisk utstyr.

Kunne du tenke deg å hjelpe oss med å gjøre vårsemesteret til et opplevelsesrikt og spennende halvår? - Send inn slippet nedenfor til

Studentsamfunnet i Tromsø
4. byggetrinn
UiTø
9000 Tromsø

eller ring oss (44916) og/eller snakk med oss på kontoret mellom 10 - 14 hver dag.

klipp klipp

Ja, jeg ønsker å bli Samfunnsfunksjonær vårsemesteret -92!

Navn: _____

Adresse: _____

Medl. nr.: _____

Tlf nr.: _____

Trenger vi studentmedia?

Den prinsipielle målsettinga for Utopia og Studentradioen er å fungere som et organ for studentene. Vidre legges det vekt på at studentmedia skal bidra til å skape bedre kontakt studentene imellom. Dette skal gjøres ved å gi informasjon om studentenes kulturelle, politiske og sosiale aktiviteter, samt bringe informasjon om relevant stoff fra Universitetet.

Da blir det særdeles vanskelig å hoppe bukk over det faktum at også Utopia skal

stimulere interessen for studentpolitikk. Undertegnede siterer fra lederspaltene i

Utopia nr.7, 26.10.91: "Studentpolitikerene skal også være de som setter ting på

dagsorden og får engasjert studentene til å ta standpunkt i forhold til saker som

angår dem som studenter." Vidre spør lederen et meget sentralt spørsmål:

Hvem har egentlig ansvar for at så få studenter engasjerer seg i sin egen hverdag?

Det blir konkludert med at uten om det ansvaret enhver student har, ligger hovedansvaret hos studentpolitikerene. Det samme gjelder hvorfor det er så få studenter som egentlig vet hva studentpolitikerene holder

på med. Det er da verdt å legge merke til at redaktør Geir Hatling ikke med et eneste ord nevner hvilken plass studentmedia skal ha i forhold til dette. Betyr det at studentmedia har fraskrevet seg alt ansvar med å få studenter engasjerte? Hvis det er så at mesteparten av dette ansvaret ligger hos studentpolitikerene er det vanskelig å se behovet for uavhengige og kritiske studentmedia. Da hadde det vært mer ressursparende at studentpolitikerene fikk overta f.eks. Utopia.

Hvis et demokrati skal kunne fungere har alle ansvar overfor hvilke verdier og systemer som skal ha "livets rett". For alt er ikke avhengig av hva studentpolitikerene foretar seg. Det holder ikke å skyve hele ansvaret på studentpolitikere og eksisterende systemer. Styrken ved et demokrati er at det er dynamisk og drives framover ved debatt. Det er derfor studentmedia er viktig for hele studentmiljøet.

Et uavhengig studentmedium skal formidle informasjon på en kritisk og konstruktiv måte, slik at det skapes grobunn til debatt. Studentmedia har også mulighet til å kunne bestemme hvilke saker studentpolitikere skal ta opp, ved å skape en bred debatt om saker som ikke i utgangspunktet står på dagsorden. Det er

beklagelig at Studentutvalget ikke har bidratt nok til å få igang debatt om ERASMUS, slik Geir Hatling med rette kritiserer studentutvalget. Men det er derfor spesielt vanskelig å forstå hvorfor heller ikke Utopia har skapt debatt rundt dette viktige temaet. Det er opp til alle studenter hvorvidt studentpolitikken skal kunne fungere, og nøkkelordet er informasjon! Studentutvalget kan selvfølgelig gjøre mye bedre arbeid når det gjelder å skape en to-veis kommunikasjon med studentene, slik at "gapet" mellom student politikere og "vanlige" studenter blir mindre. Men dette er i like stor grad den enkelte students ansvar som det er for studentutvalget.

Studentutvalget har i dag god kommunikasjon med både ledelsen på Universitetet og administrasjonen i Studentsamskipnaden, noe studentutvalget tror og håper vil gi resultater.

Så er det å håpe at også Utopia i framtiden vil være med å ta ansvar for student -

politikk og være kritisk, men konstruktiv i forhold til saker som kommer utover våren!

Geir Ove Ystmark, Marit Engbretsen, Målfrid Larsen, Johnny Dahlmo og Rune Ytreberg

Hvem er universitetet for ?

Når UiTØs 25 års jubileum nærmer seg er det vel på tide at en i sammenheng med et slikt jubileum også diskuterer hva som er og skal være universitetets oppgaver.

Jeg vil derfor stille spørsmålet om ikke UiTØ er blitt et universitet for landsdelen, med sterk vektlegging på forskning som er relatert i forhold til Nord-Norge. Det UiTØ i en slik sammenheng har glemt er å skaffe tilbud til ungdom som vil studere i landsdelen, men som har interesser som går utover de spesielle nordnorske.

Etter det jeg har forstått var en av intensjonene ved opprettelsen av UiTØ at denne lærintensjonen skulle utdanne landsdelens ungdom i landsdelen ?

Hvid det skjer en eksport ut av landsdelen for de tilbudene ved UiTØ er for snevre, har ikke da en av intensjonene ved å opprette UiTØ ikke blitt oppfylt ? Det er en fare at det

skjer en eksport av ungdom til andre læresteder i Norge i langt større grad enn det normalt skulle ha vært.

Er UiTØs ledelse klar over denne problemstillingen, og hva har en tenkt å gjøre for å snu denne trenden?

Grunnfagsuniversitet ?

Dette problemet er spesielt til stede på ISV, fordi denne delen av universitetet er spesielt sårbar når vitenskapelige stillinger blir stående ubesatt i lengre perioder. De fleste vet at det tar minimum et år før det blir tilsatt noen i disse stillingene. Et problem melder seg:

Er UiTØ for lite og sårbar, eller er det de forskjellige avdelingens valg av forskningsområder som avgjør dette?

Etter min mening bør det settes i gang en omfattende debatt om disse spørsmålene. Den beste løsningen som jeg kan se er at UiTØ ikke satser på nye fagtilbud, men satser på

en sterkere konsolidering av de allerede eksisterende fagtilbudene. Med konsolidering mener jeg at de forskjellige seksjonene skulle få et bredere grunnlag av stillinger, slik at tilbudet ble større. Jeg tror at en av de største tabbene på UiTØ var at en satset på nye fag i perioden 1987-1990. Det viktigste argumentet for å få nye stillinger i denne perioden var at de forskjellige seksjonene skulle opprette helt nye tilbud, en skulle ikke styrke de tilbud en hadde. I dag er en rekke seksjoner overbelastet fordi snevringen er blitt for stor. Problemet blir forsterket når alle disse nye fafene skal innarbeides i en Nord-Norsk sammenheng. De studentene

som gjerne vil studere internasjonale spørsmål og relasjoner finner dette i liten grad på ISV i dag. Alt skal rettes inn mot Nord-Norge. Jeg lurer på om en totalt har glemt at denne landsdelen i stor grad blir påvirket av det som skjer utenfor de tre nordligste fylkene, inkludert Svalbard.

Den viktige debatten om hva UiTØ skal være må ikke glemmes. Jeg mener at hvis ikke rektor og administrasjonen er sitt ansvar bevisst, så kommer en mengde av de ungdommene som sogner til dette universitetet til å velge andre utdanningsinstitusjoner. Dette er en meget farlig utvikling fordi en da har problemet med at en blir værende i den lands-

delen som en tar utdanningen.

Den dårligste løsningen er om UiTØ ikke tar disse problemstillingene alvorlig, og at en fortsetter i det samme sporet som nå. Resultatet blir da at UiTØ bare blir en forskningsinstitusjon for Nord-Norge, at UiTØ ikke har et tilbud til de i Nord-Norge som ikke vil spesialisere seg i landsdelens problemer,

Da er ikke en av forutsetningene for UiTØ oppfylt, nemlig et bredt tilbud til landsdelens utdanningsøskende.

Martin Steinholt /sign./ stud.hist.
(Flytter til Oslo for å finne fag!)

Angående "kuppforsøk fra de konservative"

Tromsø Konservative Studenterforening tar avstand fra oppslag i avisene i den senere tid angående kuppforsøk fra de konservative til avisredaksjoner rundt på universitetene i Norge.

I avisene Arbeiderbladet, Klassekampen og Nationen den 20. og 21. november 1991 står det at Nor-

ges Konservative Studenterforbund har som mål å få "ja til EF-folk" til å kuppe studentavisene bl.a. i Tromsø, ved å betale dem for å sitte i redaksjonen. Dette medfører selvsagt ikke riktighet.

Tromsø Konservative Studenterforening ønsker å presisere at uttalelsene ikke har vært behandlet i de

demokratiske valgte organer som finnes innenfor Norges Konservative Studenterforbund, og må derfor bare oppfattes som utspill fra enkelte medlemmer av forbundet.

Tromsø Konservative Studenterforening

Formann Ellen L. Isaksen /sign./

OPPRETTELSE AV KURS I ØKOFILOSOFI

Miljøgruppa ved UiTØ Åpent brev til Universitetsstyret Filosofiseksjonen ved ISV

Miljøgruppa ved UiTØ vil med dette rette oppmerksomheten mot behovet for et undervisningstilbud i økofilosofi.

1. Begrunnelse

Universitetet er nå i gang med å opprette et cand.scient studium i miljøfag. I forslaget til studieplan presenteres et opplegg som etter vår mening kommer til kort når det gjelder å gi en dypere forståelse av miljøproblematikken. Det skisserte miljøfagsstudiet tar utgangspunkt i mennesket som ressursforvalter; målet for mennesket er å optimalisere naturens avkastning uten å sette framtidens livsvilkår i fare. Det er ikke satt av plass i miljøfagsstudiet til å problematisere menneskets mål og midler. Studenter som har gjennomgått studiet vil kunne sitte igjen med at inntrykk av at miljøkrise skyldes for dårlig teknologi eller regnefeil i våre kalkuleringer for å omforme naturen i vårt bilde.

Det er behov for nytenkning. Det er derfor synd at planene for miljøfagsstudiet bærer preg av å være et lappverk der de forskjellige avdelingene har prøvd å innpasse eksisterende virksomhet.

Vi mener at vesentlige forutsetninger for miljøkrise ligger i vårt verdigrunnlag, vårt natursyn og i vårt selv-bilde. Vi tror at en filosofisk vinkling på problematikken kan åpne perspektiver utover miljøfagsstudiets tverrfaglighet, som er tverrfaglighet kun innenfor realfagenes rekkevidde. Økofilosofi er derfor nødvendig både som selvstendig alternativ og som supplement til det planlagte studiet.

2. Fagets innhold

1. Kort beskrivelse av miljøproble-

mene

2. Økologi - basal innføring i det økologiske begrepsapparatet.

3. Økologi som vitenskap. Problematisering av de økologiske begrepene. Hvilke begrensninger ligger i økologisk (vitenskapelig) kunnskap? Har vi mulighet til å forstå eller kontrollere naturen?

4. Vitenskapsteori: Holisme kontra reduksjonisme. Forskjellige former for kunnskap.

Hvilke problem kan løses med vitenskap/teknologi (og hvilke problem kan ikke løses med vitenskap/teknologi?)
Hvilke problem skapes av vitenskap/teknologi?

5. Ulike naturoppfatninger. Sammenheng mellom natursyn og praksis. Visdom vs. ekspert kunnskap

6. Økonomi. Problematisering av vestlig syn på økonomi, dominert av vekst-tankegang, sammenlignet med alternativer der økonomi og økologi er to sider av samme sak

7. Etikk og samfunnssteori. Diskusjon av forslag til løsninger/alternative levemåter. Feminisme og økologi

Kurset er tenkt å ha et omfang på 5 vektall, med mulighet for utvidelse til 10 vektall. Filosofiseksjonen ved ISV bør være ansvarlige for kurset. Det forutsettes imidlertid bruk av eksterne forelesere for å øke bredden. Undervisninga vil det være naturlig å legge vekt på diskusjon.

Eksamen bør være i form av en skriftlig oppgave med karakterform bestått/ikke bestått, og faglig kommentar.

KRYSTALL KLART

Stillheten vrakes med et gjennomtrengende skjær.
Angsten brev seg som en veldisiplinert hær

Alle med en felles skjebne
Side om side med sine svette legeme

Den tunge spenningen - som en blyballong forvrir din sinnsstemning og forlater deg tom

Flekkete lys lik en snøsti i april, idealet skal nåes krystallklart hegemoni.

Christine Swamp 1/291

Vinter

Vi pudret nesen i krystaller av sne. - Tusenvis flunkende nye

S.G.

Nostalgi

Vi lå langflate på gulvet. Mystifiserte oss i rusen fra gamle skiver og Yl.

S.G.

Utopia

trenger medarbeidere!

Utopia er avhengig av frivillige journalister og fotografer for å kunne produsere avisen. Vi trenger 1-2 fotografer, og skrivende medarbeidere til flere forskjellige stoffområder. Som fast medarbeider blir du med i redaksjonsrådet og har dermed mulighet til å være med å forme avisa og bidra til et bedre produkt. Utopia kan dessuten tilby

- et godt miljø, sosialt og faglig
- god og variert journalistisk erfaring, skrive- og fototrening

- ekstern og intern kursvirksomhet.
- mulighet til sommerjobb eller fast jobb i en avisredaksjon
- gjennom reportasjearbeid får du god kjennskap til mange sider ved student-tilværelsen
- faste fotografer får bruke vårt velutstyrte mørkerom

Det er mulighet for å få tildelt faste ansvarsområder med en viss redaksjonell frihet, men det forventes at medarbeiderne er villig til å jobbe

med varierte oppgaver.

Skriveferdighet er viktig, men viktigst er det at du har evne og vilje til å sette deg inn i saker og til å formidle korrekt informasjon på en objektiv måte. Du må dessuten kunne arbeide effektivt og levere stoff til avtalt tid.

Utopia har i dag cirka 15 faste medarbeidere, samt tre ansatte i deltidsstilling. Redaksjonen er politisk uavhengig. Stikk innom kontoret i UB-kjelleren eller ta en telefon på nummer 44283 dersom du er interessert!

Det er desember og snart jul. Mørketiden gjør det meste bare enda mørkere i en tid da 'alle' har reist hjem og studielånet har nådd bunn for lenge siden. Du har det fælt. Men den niende desember ser du lyset, for i dag snubler du ikke bare i en haug med reklame når du kommer inn i oppgangen, men også forhåpentligvis (om alt har gått bra) i en bunke med Utopia.

Og her sitter du altså, med et nytt nummer i hendene, for å

finne ut hva du kan gjøre de neste dagene uten penger og uten venner.

Frem til 11. desember kan du få med deg påtrykte TEATERETS 'enda en cabaret' på Paletten. Billetter kan du kjøpe i døren før forestillingen som begynner tjuentretti hver kveld.

Seminarledere søkes på Jus. For seminarer i arve- og skifterett våren 92 søkes viderekomne studenter til seminarledelse. Seminare-

ne vil bli avholdt mellom uke 10 og uke 15.

Du må ha bestått 2. avdeling med brukbar karakter, årets 2. avdelingsstudenter kan også søke. Lønn blir cirka 330kr. i timen, og det skulle vel bli et kjærkomment tilskudd til studielånet.

Henvendelse snarest til Inge Unneberg på IRV.

Filmklubben har ennå ikke tatt juleferie. Men de gjør det snart, med filmen PADRE PADRONE den 14. desember. Det er semesterets eneste italienske film, og

gjennombruddsfilmen til Paolo og Vittorio Taviani.

Filmen begynner 14.30.

For danseglade innehavere av tomme lommebøker er Borti Natta stedet. Hver mandag tar musikkvert Stig tar med alle sine 1000 swingplater som du kan ønske fra.

Honky Tonk - kveld, med levende orkester hver torsdag. Jam Session er det hver søndag, så da er det bare å ta med hornet og spill i

vei.

I romjulen kan Borti Natta friste med konserter med Tromsø bandet caDoffen og bandet Tjueke 5. Dagene er ennå ikke fastsatte.

Utopia ønsker alle lesere en god jul, sammen med oppfordringen om å bruke vår nye meddingsspalte flittigere på nyåret. Alle meldinger med interesse for studenter, kan legges i Bortis hylle i Utopias glassboks ved ISLNSV kantina.

Om julefred og annen fred

Dagfinn Magnus

ne de vel vente, fattige som de var, uten makt eller våpen. Nei, julefreden som ble sunget ut over markene i det okkuperte Jødeland var nok bare en drøm for de rike eller religiøse.

Jeg tror mange mennesker i vår tid har det på samme måte som gjetterne utenfor Betlehem på den første julenatten. Vi skulle så gjerne tro at freden endelig kunne senke seg over vår krigsherjede og forurenset jord. Vi lengter etter fred mellom mennesker og med naturen omkring oss. Vi vil ha fred med oss selv og kjenne at vi kan se framtiden trygt i møte. Tenk om vi kunne få se et himmelsk kor av svevende engler og høre sangen fra overjordiske vesener. Tenk om bare noen kunne si til oss at det vi driver med er viktig, og at vi blir satt pris på fordi vi bare er oss selv. Ja, vi behøvde ikke engang se en eneste liten engel. Det hadde holdt lenge med en god venns varme og omtanke.

Faktum er at det er nettopp det julens englesang og fattigdomsromantiske historie handler om. Julevangeliet gir oss muligheten til å se noe som er helt unikt og hverdagslig på samme tid. Nemlig at det som er smått og bortgjemt, det som er hjelpeløst og tilsynelatende uten interesse for andre enn to fattige foreldre, kan sprengre våre kjente livserfaringer.

For englenes sang har en fortsettelse; "Fred på jorden, blant mennesker som har Guds velbehag". Det vil si at alle mennesker på vår jord som hører disse ordene kan vite at Gud som de tror på eller lengter etter kommer til dem lett gjenkjennelig og uten skremmende faktorer. Et lite

hjelpeløst barn legges frem for oss og den truende, fjerne Gud er menneskelig. Ingen lysopplevelse, ingen torden eller røyk varsler Universets Herres komme. Han er like nær oss som et barns gråt. For å høre Ham må vi lytte i en stille natt. For å se Ham må vi vandre tilbake til vår barndoms julaften dengang vi trodde alt som vi ble fortalt. Før allverdens elendighet og kunnskap fikk oss til å tvile selv på det vi ser.

Gud har altså vist at Han har behag i oss. Det betyr at alle mennesker på vår jord har en mulighet til å se barnet slik som gjetterne gjorde. De kan på samme måte som dem bli forundret over enkeltheten og utfordret av budskapet fra englene om fred på jorden. En fred som ikke kommer dalende fra Himmelen, men som vi som tror på Guds nærhet og nåde skal være med å skape selv. For ingen som har sett barnet i krybben og tror på det, kan glemme alle de andre fattige og små som vi til daglig ser omkring oss.

Vi kan ikke si at vi elsker Gud og samtidig være likegyldige for menneskene som vi lever blant. Derfor er julens budskap en trussel mot vår velstand og våre overdådige juletradisjoner. Slik som Skaperen selv møtte oss, skal vi møte andre. Uten trusler eller makt, men med enkel nærhet og et barnlig sinn skal vi se Gud i alle dem som lider. Som barn skal vi spontant være villige til å hjelpe. Som barn skal vi kunne se at verden er urettferdig og kjenne smerten over andres gråt og savn. Vi som blir rørt over barndommens juleminner må la barnet i krybben få fjerne erfaringens kynisme fra vårt sinn. Vi som vil tro at Gud har sendt oss sin

fred, må leve i fred med alt levende på vår jord.

Herre, vår klode er bare et snøfnugg i verdensaltet.

Det står til oss å gjøre den til en jord der ingen behøver å lide under krig, sult eller frykt, der ingen skal være utestengt på grunn av sin avstamning,

sin hudfarge eller sitt livssyn. Gi oss mot til å møte den utfordringen, så våre barn og barnebarn med stolthet kan bære navnet menneske.

Slik som du selv valgte å bli menneske i Jesus Kristus, Amen

Dagfinn Magnus

Julenøtt

Hva er dette?

TREKK EN STREK LANGS PUNKTENE MERKET MED HENHOLDSVIS TALL OG BOKSTAVER, I STIGENDE PROGRESJON, OG ANSLÅ HVA BILDET ER MENT Å UTTRYKKE.

(SVAR: FRIEDRICH JULENLEITZSCHE)

Storgata 51, 9000 Tromsø

Treffstedet midt i byen

-God mat til rimelige priser

-Rimelig lunsj

-Varm mat til stengetid

À la carte meny

Åpent hverdager fra 11.00 - 02.00
Fredag og lørdag; 11.00 - 04.00

Boccaccio

Telefon (083) 84906 Tromsø

+ PIZZA = SÅNT

Hver torsdag mellom kl. 19.00 og kl 22.30 kan du spise så mye pizza du vil for

kun kr. **48,-**
inkl. salatbord

Lommebok mistet

Du som har tatt/funnet lommeboka mi på UB-kantina/UB den 29/11 mellom kl. 11.00-14.00, kan du være så snill å levere den tilbake i UB-skranken. Jeg har det helt jævlig.

Ærbødigst
MAUMG.